

KONTRA

Εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο
Θεσσαλονίκης

**Κάτω από ξένες
σημαίες...**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Σταθερά στην
εθνικιστική ρότα όλοι
τους**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Με «μαξιλάρι ρευστότητας» ή
«προληπτική γραμμή πίστωσης»

**Θα συνεχιστούν η
κινεζοποίηση και
ο αποικιοκρατικός
έλεγχος**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Χαλάζι πλειστηριασμών

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Σταθερός στόχος το
τελικό ξεκλήρισμα της
φτωχής αγροτιάς**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Απορρίφθηκε από το ΣτΕ η αίτηση
αναστολής για το γήπεδο Μελισσανίδα

**Το δίκαιο του μονάρχη
και των υποτακτικών του**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

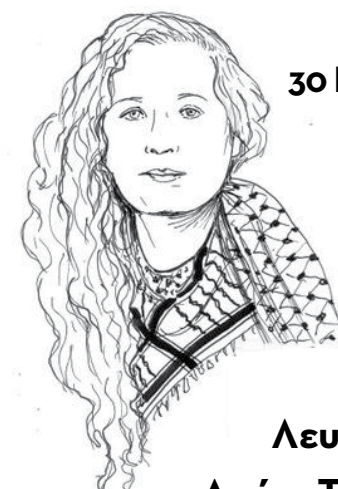
22ος χρόνος - αρ. φύλλου 948 - 27 Γενάρη 2018

www.eksegersi.gr

Η δική μας σημαία είναι το κόκκινο λάβαρο της ταξικής πάλης και του προλεταριακού διεθνισμού

Μοναστηράκι
Τρίτη
30 Γενάρη
6μμ

Λευτεριά
στην Αχέντ Ταμίμι
και σε όλους τους
παλαιστίνιους κρατούμενους

Η σημαία του εθνικισμού είναι η σημαία του κεφαλαίου

Scripta... Verba...

Ο Πάνος έχει επίγνωση του προβλήματος και είναι ένας έντιμος και πατριώτης πολιτικός.

Αλέξης Τσίπρας

Γλείψιμο σίγουρα. Το παρπέρα, όμως, είναι ευσεβής πόθος ή βεβαιότητα;

Ο κ. Καμμένος έχει αποδείξει ότι μπορεί να πολιτεύεται με πολύ μεγαλύτερη υπευθυνότητα, ευλυγισία, αλλά και σταθερότητα σε αυτά που ο ίδιος πιστεύει ή σε αυτά που δεσμεύεται με τις προγραμματικές δηλώσεις των δύο κυβερνήσεων στις οποίες συμμετείχε.

Νίκος Βούτσας

Ζηλεύει τον Καμμένο, γιατί -ενώ έχουν περίπου τα ίδια κιλά- κάνει πιο γρήγορα και πιο θεαματικά τις κωλοτούμπες.

Η υποχρεωτική και σε ορισμένες περιπτώσεις οδυνηρή συμμαχία με τους ΑΝΕΛ -και όσο αυτή θα διαρκέσει- δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για υπαναχωρήσεις σε κρίσιμα για τη φυσιογνωμία μας ζητήματα.

Φράζια 53+ του ΣΥΡΙΖΑ

Το αποσμητικό στη (βρομική) τουαλέτα του ΣΥΡΙΖΑ.

Η νέα κυβέρνηση συνεργασίας αναπόφευκτα επηρεάστηκε, ως προς την αποτελεσματικότητα και τις κινήσεις της, από τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς πολιτικούς συσχετισμούς. Ωστόσο, επέμεινε. Δοκιμάζοντας και τις αντιθέσεις του λαού και τις δικές της, έφτασε, ορθά, μέχρι το δημοψήφισμα, εξαναγκάζοντας τους δανειστές να αποδεχτούν αυτήν την κυβέρνηση ως τον συνομιλητή με τον οποίο όφειλαν να καταλήξουν σε συμφωνία.

Πάνος Σκουρλέτης

Δηλαδή, το δημοψήφισμα ήταν για ν' αποδεχτούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές ως συνομιλητή τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Τι άλλο θ' ακούσουμε από τους αλητήριους;

Ο Τραμπ είναι μια τεράστια απάτη, το σατανικό άθροισμα των ελαττωμάτων του, ελλείπης στα πάντα εκτός από την κούφια ιδεολογία ενός μεγαλομανούς.

Φίλιπ Ροθ

Τον Τσίπρα, προφανώς δεν τον ρώτησε. Ούτε τον Καμμένο.

Η εθνικιστική και ακροδεξιά ρητορεία έχει τραυματίσει ανεπανόρθωτα τη χώρα και το εθνικό συμφέρον στο παρελθόν. Και το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων, ειδικά η Ν.Δ., έχουν καθίσει και εθνική ευθύνη να σταματήσουν να κρύβονται πίσω από τις κινητοποιήσεις για να αποσιωπήσουν τις δικές τους αντιφάσεις και τα τεράστια πολιτικά αδιέξοδα.

Δημήτριος Τζανακόπουλος

Μόνο τον Καμμένο και τους πεκασμένους του μην ενοχλείτε.

ΡΙΠΕΣ

♦ Το παιχνίδι με τους αριθμούς δεν έχει καμιά σημασία ♦ Ήταν μια τεράστια συγκέντρωση ♦ Ειδικά συγκρινόμενη με τα δεδομένα των τελευταίων χρόνων ♦ Πήγαν για να βγάλουν εθνικιστικές κραυγές ενάντια σ' ένα γειτονικό λαό και μια γειτονική χώρα ♦ Όσο δεν κραύγασαν για το ρήγμα της ζωής τους από τη μνημονιακή πολιτική ♦ Το φαινόμενο μπορεί άνετα να ονομαστεί μπουσολινισμός ♦ Σιγά που δε θα πήγαινε ο Ανθιμος στη φασιστοσύναξη ♦ Με το που τον ειδοποίησαν ότι έχει κόσμο, όχι μόνο πήγε, αλλά άνοιξε και τη σύναξη ♦ Ήταν εκεί και η Καίλη, η μόνη από το ΠΑΣΟΚ ♦ Για ποιο λόγο; ♦ Πώς αλλιώς θα μαζέψει ψηφαλάκια; ♦ Με το πολιτικό της... εκτόπισμα; ♦ Χάσατε όσοι δεν την ακούσατε στο πρωινό των Λυριτζή-Καμπουράκη τη Δευτέρα ♦ Το απόλυτο τίποτα σε συσκευασία ξανθιάς με πράσινα μάτια ♦ Για να κα-

ταλάβουμε τι φασισταριά ήταν αυτά που έκαναν το κουμάντο στο μουσολινικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης, αρκεί να αναλογιστούμε ότι έβρισαν και κυνήγησαν τον Ζουράρι ♦ Που τον έσωσαν και τον φυγάδευσαν ασφαλίτες ♦ Εναν άνθρωπο με ξέχειλο εθνικισμό ♦ Εχει αριστερό παρελθόν, όμως, κι αυτό δεν του το συγχωρούν ♦ «Είσαι εντελώς μαλάκας;» ♦ Είπε ο Μπαρούφ στον Τσίπρα ♦ Κι αυτός του απάντησε ♦ «Α, έκανα μαλακία; Εντάξει, θα το πάρουμε πίσω» ♦ Σύμφωνα με νέα διήγηση του Μπαρούφ ♦ Ο οποίος ξέρι πως μόνο με γαργαλιστικές διηγήσεις μπορεί να εξασφαλίσει λίγη δημοσιότητα ♦ Η γραφικότητα ούτε που του περνάει από το μυαλό ♦ Δε θέλουμε να σκεφτόμαστε σε τι κατάθλιψη θα βυθιστεί όταν δε θα πουλάει πλέον ♦ «Η παράλογη επιτροπεία μετά την έξοδο έως ότου αποπληρωθεί το 75%

της δανειακής βοήθειας δεν αφήνει περιθώρια για πανηγυρισμούς» ♦ Το σημειώνει η φράζια των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Ωραία, αλλά το «διά ταύτα» ποιο είναι; ♦ Τι προτείνουν στην κυβέρνηση; ♦ Τίποτα ♦ Εσωκομματική αντιπολίτευση κάνουν ♦ Κοινωνικά αδιάφορη ♦ Οι πολιτικοί πρέπει να αγνοούν τα διαικτυακά ξεσπάσματα του Τραμπ και να συνεργάζονται μαζί του, δήλωσε ο Μακρόν στο BBC ♦ «Διαβολικά καλό» δεν τον χαρακτήρισε, όπως ο Τσίπρας ♦ Πώς αλλάζουν οι καιροί! ♦ Το 1992 φούντωναν με την προπαγάνδα τους τα μπουσολινικά συλλαλητήρια «για τη Μακεδονία μας» ♦ Το 2018 «έθαψαν» το ίδιο συλλαλητήριο ♦ Το μόνο που δεν αλλάζει είναι ο τηλεοπτικός (και όχι μόνο) γκεμπελισμός ♦ Η αστική πολιτική χαλάει και τις καλύτερες φιλίες ♦ Πόσος καιρός πέρασε από τότε που γιόρταζαν μαζί τα γενέθλιά τους με Γονίδη

live στη βίλα του Καμμένου; ♦ Τώρα, ο Πολάκης γράφει ότι τον τόνο στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης έδωσαν «νοσταλγοί της χούντας, τρελαμένοι του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, οι ομάδες των μεταφερόμενων Χρυσανγιδών» κτλ. κτλ. ♦ Δεν ανέφερε, βέβαια, τον φίλο του, αλλά όλοι ξέρουμε πως αυτός και το κόμμα του πρωτοστάτησαν ♦ «Μεγαλειώδες το συλλαλητήριο, είναι ντροπή να υπονομεύεται» δήλωσε η εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ ♦ Ποιος προσπάθησε να το υπονομεύσει; ♦ Ο Τσίπρας σίγουρα, για άλλους το συζητάμε ♦ Αλήθεια, τον έχουν σίγουρο τον Καμμένο οι συριζαίοι; ♦ Ρωτάμε γιατί και ο Σαμαράς έτσι νόμιζε ♦ Πάγκαλος, Κονδύλης, Μεταξάς, Παπάγος, Παπαδόπουλος, Φράγκος; ♦ Οι καιροί έχουν αλλάξει ♦ Αλλά οι φιλοδοξίες ποτέ δεν εξέλειπαν ♦ Και με την πολιτική κρίση του συστήματος, ποτέ δεν ξέρεις ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

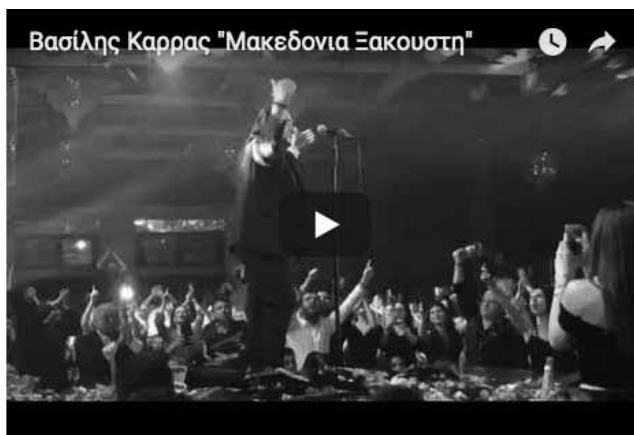
Κ Αν δεν υπήρχαν τα «προγράμματα» (τα Μνημόνια), η χρεοκοπία θα ήταν σίγουρη, όπως και η έξοδος από το ευρώ. Και τότε η δημοσιονομική πολιτική θα ήταν πιο βίαιη! Γιώργος Παπακωνσταντίνου; Αντώνης Σαμαράς; Ευάγγελος Βενιζέλος; Αδωνις Γεωργιάδης; Μην ψάχνετε σε λάθος κατεύθυνση. Για τον Γιώργο Χουλιαράκη πρόκειται, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών! Ο οποίος δεν περιορίζεται μόνο στον εκθειασμό της μνημονιακής πολιτικής, αλλά και προειδοποιεί για τον κίνδυνο -που «δεν είναι μικρός», όπως λέει- «ενός νέου δημοσιονομικού παραστρατήματος, ιδιαίτερα καθώς το 2019 είναι εκλογικό έτος».

Κ Τα παραπάνω ο Χουλιαράκης τα είπε σε εκδήλωση βιβλιοπαρουσίασης. Δεν είναι όμως η πρώτη φορά το τελευταίο διάστημα που μιλά μ' αυτό τον τρόπο υπέρ των Μνημονίων.

ων, ψέγοντας παράλληλα τον Μητσοτάκη για τις φοροελαφρύνσεις που υπόσχεται. Επικαλείται, μάλιστα, τις αναλύσεις του ΔΝΤ για να επιτεθεί στον Μητσοτάκη, τον οποίο κατηγορεί για... λαϊκισμό!

Κ Αυτό θα πει εθνικό μεγαλείο. Αφού τους είχε μερακλώσει με όλα τα άσματα της καφούρας, ο Βασίλειος Κεσογλίδης (καλλιτεχνικό ψευδώνυμο: Βασίλης Καρράς)

τους έριξε στο τέλος κι ένα «Μακεδονία Ξακουστή» για να στασιάσουν. Ο ήλιος είχε ανέβει δυο οργιές, αλλά τα μπουκάλια με τις «μπόμπες» εξακολουθούσαν ν' ανοίγουν και τα πανέρια με τα λουλούδια να ραίνουν τον «τραγουδιστή» που διηύθυνε την... ορχήστρα των εν εκστάσει... πατριωτών. Γιατί είναι γνωστό πως «ένα μπουκάλι Τζόνι τη μοναξιά σκοτώνει». Και η... εθνική ανάταξη δε θέλει μοναξιάς...

Κ «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική. Αυτό είναι το πρώτο μεγάλο ψέμα. Η Μακεδονία δεν είναι μία και ελληνική είναι τρεις Μακεδονίες» (Γιάννης Μπουτάρης). Ενας κοσμοπολίτης αστός που τολμά να πει κάποιες αλήθειες.

Κ «Δεν είμαι ριψάσπισ». Την πέταξε την ελληνικούρα του ο «ζήτω οι ειδικές δυνάμεις» στρατηγός. Όπως όλοι οι εθνοκάπηλοι που αναζητούν δικαίωση στην αρχαιοελληνική ιστορία. Όπως οι αγράμματοι καθαρευουσιάνοι που ταλαιπώρησαν γενιές και γενιές στο παρελθόν. Συνήθως το ακούει

στον πληθυντικό: «ριψάσπιδες». Πού να φανταστεί ότι στον ενικό είναι: «ρίψασπισ». Κατά τα άλλα, καμαρώνει ότι -αν και στρατηγός- έχει και Διδακτορικό! Αρκεί να ξεφυλλίσετε την ογκώδη υποτιθέμενη διατριβή και θα καταλάβετε.

Κ Έκανε και άλλη πρόταση ο στρατηγός: Να στήσουν «οι Αθηναίοι ένα άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ενώπιον του ιερατικού μητροπολιτικού ναού». Προφανώς γιατί ο μακεδόνας στρατηλάτης έκανε πάντοτε το σταυρό του πριν δώσει στο ιππικό του το σύνθημα για εφόρμηση στη μάχη!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε κάθε περίπτωση, προσηλωθήκαμε στα αδύναμα μέλη της κοινωνίας. Ενδεικτικά, σώσαμε από την κατάρρευση και αναβαθμίσαμε το σύστημα της Υγείας και τολμήσαμε στα ζητήματα των δικαιωμάτων, τη νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου, την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια, την απόδοση ιθαγένειας στα παιδιά των μεταναστών.

Πάνος Σκουρλέτης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, ημέρα κατά λέπρας, Βιετνάμ: Ημέρα ειρήνης (1973), Δανία: Ημέρα Αουστρίτς 27/1/1991: Ρουκέτα κατά εταιρίας ΒΡ (17Ν) 27/1/2008: Θάνατος Πάνου Τζαβέλα 28/1: Ημέρα προστασίας προσωπικών δεδομένων, ημέρα εργάτη, Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε υπουργείο Εξωτερικών και πλατεία Κολωνακίου 28/1/1973: Φοιτητική διαδήλωση σε αθηναϊκούς δρόμους με πολίτες να χειροκροτούν 28/1/1982: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες απελευθερώνουν τον Αμερικανό στρατηγό Τζέιμς Λι Ντόζιερ που είχαν απαγάγει στις 17/12/1981 28/1/1991: Ρουκέτα εναντίον γραφείων American Express (17Ν) 29/1: Γιβραλτάρ: Ημέρα συντάγματος 29/1/1970: Εννιά καταδίκες μελών "Λαϊκής Πάλης" (Θεσσαλονίκη) 29/1/1973: Δίκη ηγε-

σίας ΚΚΕ εσ., οκτώ καταδίκες 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση-κατάστημα εταιρίας «Πίτσος» (ΕΛΑ) 30/1: Ινδία: Ημέρα μαρτύρων 30/1/1948: Δολοφονία Μαχάτμα Γκάντι 30/1/1972: Δεκατέσσερις νεκροί Ιρλανδοί από Βρετανούς στρατιώτες («Bloody Sunday») 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα λεωφορεία σε αμαξοστάσιο (ΕΛΑ) 31/1: ΗΠΑ: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1606: Εκτέλεση Γκάι Φοξ 31/1/1944: Με απόφαση του γερμανού φρουράρχου Αθηνών εκτελούνται πενήντα κομμουνιστές ως αντίποινα για την εκτέλεση από την ΟΠΛΑ του Κουίσλινγκ υφυπουργού Εργασίας Ν. Καλύβα 31/1/1979: Εκτέλεση

Πέτρου Μπάμπαλη («Ιούνιος '78») 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1968: 24 καταδίκες μελών ΔΑ Κρήτης 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκτσι (Τουρκία) 1/2/1985: Εκτέλεση γερμανού προέδρου Ένωσης Ερευνών και Εξοπλισμών Ερνέστ Τσίμερμαν (ΡΑΦ) 1/2/2013: Ληστεία ΑΤΕ Bank και Ταχυδρομικού Γραφείου Βελβεντού Κοζάνης 1/2/2004: Εκατό νεκροί, 240 τραυματίες από δύο επιθέσεις αυτοκτονίας σε ισάριθμα γραφεία κουρδικών κομμάτων (Ιράκ) 2/2: Ημέρα υγροβιότοπων 2/2/1957: Η 7η Ολομέλεια του παράνομου ΚΚΕ διαγράφει τον Νίκο Ζαχαριάδη 2/2/1947: Ανάρτηση επιγραφής «να φύγουν οι Αγγλοι» στην Ακρόπολη 2/2/1980: Ιδρυτικό συνέδριο Επαναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος Τουρκίας.

Εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο Θεσσαλονίκης

Κάτω από ξένες σημαίες...

Είναι από κάθε άποψη κατάντια: Η μεγαλύτερη λαϊκή διαδήλωση εδώ και αρκετά χρόνια (σίγουρα η μεγαλύτερη την περίοδο που κυβερνά ο συνασπισμός των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) ήταν ένα εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο, με ακροδεξιά πολιτική σφραγίδα. Ενα συλλαλητήριο εθνικιστικού μίσους, τροφοδοτημένου με τόνους ψευτιάς, και κοινωνικής αφροσύνης. Όπως τόνισε ο κεντρικός ομιλητής του, τα Μνημόνια και όλα όσα υποφέρει ο ελληνικός λαός δεν έχουν σημασία. Σημασία έχει «να μη μας πάρουν το όνομα της Μακεδονίας» μας. Μ' αυτή τη λογική συσπείρωνε ο Χίτλερ τα πλήθη στη Γερμανία του Μεσοπολέμου. Με παρόμοια λογική οργάνωνε ο Μουσολίνι τις λαοσυνάξεις του στην Ιταλία. Το μόνο που λείπει από το «κάδρο» είναι η ωμή βία που χρησιμοποιούσαν οι ορδές των ναζι και των φασιστών, για να τσακίσουν κάθε αντίθετη φωνή, κυρίως τη φωνή των κομμουνιστών. Ισως το καμένο μέγαρο, το οποίο συντηρούνταν χάρη στην κατάληψη Libertatia, να ήταν ένα προανάκρουσμα μελλοντικής μαζικής βίας, αν αυτό το ρεύμα ογκωθεί και αποκτήσει μόνιμα χαρακτηριστικά.

Το γεγονός ότι την επαύριο του συλλαλητηρίου άρχισαν οι πολιτικές αναλύσεις για το ποιοι κέρδισαν και ποιοι έχασαν, για το αν θα δημιουργηθεί νέο ακροδεξιό κόμμα, για τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛΛ, για τα σχέδια του Σαββίδη, για τους δεσποτάδες κτλ., αποτελεί την καλύτερη απόδειξη του ότι όλος αυτός ο λαϊκός κόσμος που πήρε μέρος στο εθνικοφασιστικό σόου στοιχίστηκε κάτω από ξένες σημαίες. Γιατί όλοι όσοι προαναφέραμε, κομματικές ηγεσίες, καπιταλιστές, δεσποτάδες, απόστρατοι κτλ. δεν έχουν καμιά σχέση με τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες, με τα πραγματικά λαϊκά συμφέροντα.

Το συλλαλητήριο είχε απ' όλα: ντυμένους με στολές μακεδονομάχων και με καρναβαλιστικές στολές αρχαίων μακεδόνων, σάρισες, ιππείς από την Κρήτη μαζί με τον Παπαντρέα από τα Ανώγεια (τον γνωστό παπά που στα κηρύγματά του κατακεραυνώνει τους χρυσαυγίτες!), που μας έκανε ένα σύντομο μάθημα γεωγραφίας εξηγώντας μας ότι «η Μακεδονία είναι η βόρεια προέκταση της Κρήτης», τον Ανθιμο καθισμένο σε χρυσό θρόνο και περιστοιχισμένο από δεσποτάδες, παπάδες και διάκους, έφεδρους καταδρομείς με στολές παραλλαγής και πράσινους μπερδεδες παραταγμένους εν είδει φρουράς γύρω από την εξέδρα, χουλιγκάνους του ΠΑ-

ΟΚ που άκουσαν το... πατριωτικό κάλεσμα της προεδράρας (που δεν ξέρει ούτε λέξη ελληνικά), αλλά και του Αρη και του Ηρακλή, την Εύα Καϊλή πρώτο τραπέζι πίστα, παρέα με τους βουλευτές του Καμμένου (πλην Ζουράρι, που τον έστρωσαν στο κυνήγι κάτι περίεργοι -«σκουλήκια αρειανού» πρέπει να ήταν- αλλά σε καλό του βγήκε, γιατί εξασφάλισε μερικές ραδιοφωνικές προσκλήσεις από το... κρεβάτι του πόνου), τον Κασσιδιάρη με πλακάτ, μπόλικους χρυσαυγίτες χωρίς τα ναζιστικά διακριτικά, βουλευτές της ΝΔ που δεν πήγαν στην εξέδρα, αλλά περιφέρονταν ανάμεσα στο πλήθος και έβγαζαν «σέλφι».

Είχε και τον «στρατηγό» ως κεντρικό ομιλητή. Ποιον στρατηγό; Ένας είναι «Ο στρατηγός» στη σημερινή Ελλάδα. Ο οποίος, αφού καταχέριασε τον Τσίπρα και την παρέα του χαρακτηρίζοντάς τους «μισούς Έλληνες» (πάλι καλά, γιατί σε παλαιότερη μεταμεσονύχτια ραδιοφωνική εμφάνισή του τους είχε χαρακτηρίσει «γαϊδούρια» και «εθνομηδενιστές») και αφού έκανε μια επιστημονική-ιστορική ανάλυση για τους... «Γυφτοσκοπιανούς» και τη χώρα τους που πρέπει να ονομαστεί «Monkey Macedonia» (είναι και γλωσσομαθής ο στρατηγός), προειδοποίησε την πολιτική ηγεσία («Θα μας βρουν μπροστά τους. Δεν είμαστε έρμαιο, τελείωσαν αυτά. Θα προστατέψουμε τη Μακεδονία μας») και έκλεισε την ομιλία του όπως αρμόζει σ' αυτές τις περιστάσεις: Ζήτω η Ελλάς, Ζήτω ο στρατός και οι ειδικές δυνάμεις!

Εκανε και... διάλογο με το πλήθος ο στρατηγός, κάτι που ως γνωστόν είχε εγκαινιάσει ο Ανδρέας Παπανδρέου τις μέρες της δόξας του. «Είναι τρελός ο στρατηγός», τραγουδούσαν εν χορώ τα χουλιγκάνια. «Μιλώ από καρδιάς, ο στρατηγός είναι πίσω σας και είναι ο Μέγας Αλέξανδρος», απαντούσε ο ομιλητής, κάνοντας ακόμα και τα παπάρια του ορειχάλκινου Βουκεφάλα να ραγίζουν από συγκίνηση. «Ψηλά το κεφάλι, ωρέ!»,

κραύγασε κάποια άλλη στιγμή, κοπιώντας ρόλο Θεόδωρου Κολοκοτρώνη από χουντική ταινία του Τζέιμς Πάρις.

Εκανε και... πολιτική ανάλυση ο στρατηγός. Αρχικά διευκρίνισε ότι ο ίδιος... «δεν είναι υπέρ των συλλαλητηρίων», αλλά η κινητοποίηση γίνεται «για να αποκτήσει διαπραγματευτικά χαρτιά η κυβέρνηση». Γι' αυτό και κατέληξε: «Δεν διαπραγματευόμαστε τίποτα»!

Εθνικοφασισμός

Εκτός από τους ακροδεξιούς εθνοκάπηλους και τους ανοιχτούς φασίστες υπάρχουν και οι πολιτικοί τυχοδιώκτες. Αυτοί που μας είπαν ότι «δεν ήταν φασίστες όλοι όσοι συμμετείχαν στο συλλαλητήριο» (κάποιοι μάλιστα, όπως η Κωνσταντοπούλου, χαιρέτισαν κιόλας τα πλήθη που συνέρρευσαν για να... υπερασπίσουν την πατρίδα από τους πουλημένους).

Είκοσι έξι χρόνια πέρασαν από το 1992 και είμαστε αναγκασμένοι να πούμε τα ίδια πράγματα. Κάθε φορά που κινούνται μάζες λαού δε σημαίνει ότι κινούνται σε προοδευτική κατεύθυνση (ας θυμηθούμε τα πλήθη στις λαοσυνάξεις των φασιστών και των ναζι). Ο χαρακτήρας αυτών των κινητοποιήσεων καθορίζεται από το περιεχόμενό τους, όχι από το «μπέρδεμα» που έχει στο κεφάλι του ο καθένας που συμμετέχει σ' αυτές.

Από τότε που δημιουργήθηκε αυτή η καρικοτούρα του «Μακεδονικού» το περιεχόμενο των κινητοποιήσεων είναι το ίδιο. Αρνηση των εθνικών δικαιωμάτων ενός βαλκανικού λαού, που εδώ και δυο αιώνες ονομάζεται μακεδονικό (σλαβομακεδονικό το ονόμασαν οι έλληνες κομμουνιστές -οι μόνοι που αγωνίστηκαν για τα εθνικά του δικαιώματα- προκειμένου να διαχωρίζεται από τους Έλληνες της ελληνικής Μακεδονίας, της οποίας η εθνική σύνθεση άλλαξε ριζικά μετά τους βαλκανικούς πολέμους, τη μικρασιατική εκστρατεία, τις ανταλλαγές πληθυσμών και τα τεράστια προσφυγικά κύματα από τον Πόντο και τη Μικρασία). Απαίτηση να επιβληθεί σ' αυτόν τον λαό άλλη ονομασία για την εθνική του ταυτότητα, τη γλώσσα, το εθνικό του κράτος, που άλλοτε αποτελούσε ομοσπονδιακή Δημοκρατία της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας και στις αρχές της δεκαετίας του '90 διαχωρίστηκε.

Πώς δημιουργήθηκε αυτό το εθνικιστικό ρεύμα το 1991-92; Δεν το δημιούργησαν κάποιοι ακροδεξιοί εθνικιστές. Δημιουργήθηκε «από τα πάνω». Ήταν η εποχή που ξανάλλαζαν τα σύνορα στα Βαλκάνια, με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και τις συνεχείς ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Ο «μπακλαβάς» ξαναχαράζονταν και η ελληνική αστική τάξη σκέφτηκε ότι μπορεί να πάρει ένα «κομμάτι» προς Βορράν. Συνεργάτης του Σαμαρά έχει αποκαλύψει σε βιβλίο του ότι ο Μιλόσεβιτς μετέφερε -μέσω Σαμαρά- στον Μητσοτάκη πρόταση να προσαρτηθεί η Σερβία τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αυτοί που χειρίζονταν τα ζητήματα στο παρασκήνιο της μυστικής διπλωματίας, που οργίαζε τότε, σκέφτηκαν σίγουρα ότι θα μπορούσε να πάρει ένα κομμάτι και η Ελλάδα. Και «τα έδωσαν όλα». Κινητοποίησαν κάθε μηχανισμό που μπορούσε να επηρεάσει τμήματα του λαού. Η ΟΛΜΕ έκανε εθνικιστικό συνέδριο στη Μακεδονία με ομιλητές τον Παπαθεμελή και τον Μέρτζο (!), ενώ οι δάσκαλοι οδηγούσαν τους μαθητές στα συλλαλητήρια λες και τους οδηγούσαν σε εκδρομή. Το Ερ-

«Και τούτο ποιείν κακείνο μη αφιέναι»...

Πανηγύριζε η κυβερνητική ΕφΣυν στο πρωτοσέλιδό της, λίγες ώρες μετά την εσπευσμένη συνάντηση Τσίπρα-Ιερώνυμου. Μόνο που και αυτή, όπως και οι εμπνευστές της συγκεκριμένης τακτικής, δεν είχαν πάρει υπόψη τους ούτε τη διπροσωπία των δεσποτάδων, ούτε τη φόρμουλα με την οποία λειτουργεί το ιερατείο, ούτε την πραγματική κατάσταση στη χώρα. Και τα 'καναν μούσκεμα, κατά το κοινώς λεγόμενο. Όχι μόνο δεν κέρδισαν τίποτα, αλλά άφησαν πολλά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους δεσποτάδες.

Με το που τέλειωσε η ενημέρωση από τον Κοτζιά για τη συνάντηση του Νίμιτς με τους εκπροσώπους Ελλάδας και Μακεδονίας στη Νέα Υόρκη, ο Τσίπρας επισκέφτηκε νυχτιάτικα τον Ιερώνυμο για να τον ενημερώσει! Δεν είχε ενημερώσει ούτε τον πρόεδρο της Δημοκρατίας ούτε τους αρχηγούς των κοινοβουλευτικών κομμάτων και πήγε να ενημερώσει τον Ιερώνυμο, αναγνωρίζοντας στην Εκκλησία πολιτικό ρόλο, ακόμα και στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής. Επομένως, ο Τσίπρας ακούμπησε στα πόδια του ιερατείου ένα σημαντικό μέρος από το πολιτικό του κεφάλαιο, αναγνωρίζοντάς τους ρόλο που δεν τους αναγνωρίζει το ελληνικό αστικό Σύνταγμα, αλλά ούτε και η αστική πολιτική παράδοση. Ετσι, κάθε φορά που το ιερατείο θα θέλει να υπερασπιστεί κάποια προνόμιά του, θα προβάλλει στο προσκήνιο με μεγαλύτερες αξιώσεις.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Τσίπρας ικανοποίησε και συγκεκριμένα αιτήματα του Ιερώνυμου. Οι δεσποτάδες είναι αδίστακτοι και ικανοί στο παζάρι. Θα τα μάθουμε εν καιρώ, όταν θα γίνουν διάφορες ρυθμίσεις. Για να πάρει ως αντάλλαγμα τι; Την αναγνώριση από τον Ιερώνυμο ότι η κυβέρνηση είναι αρμόδια για την εξωτερική πολιτική (δεν έφθανε το Σύνταγμα, έπρεπε να το πει και ο αρχιεπίσκοπος) και μια ήπια αποδοκιμασία των συλλαλητηρίων. Μια αποδοκιμασία χωρίς καμιά πρακτική σημασία, καθώς ήταν μια προσωπική δήλωση του Ιερώνυμου και όχι μια απόφαση της Ιεράς Συνόδου. Ως γνωστόν, το σύστημα διοίκησης της Εκκλησίας της Ελλάδος δεν είναι παπικό, αλλά συνοδικό. Ο Ιερώνυμος είναι primus inter paris (πρώτος μεταξύ ίσων) και δεν μπορεί να διατάξει κανέναν μητροπολίτη. Κάθε δεσπότης κάνει ό,τι γουστάρει στην επικράτειά του. Μόνο οι συνοδικές αποφάσεις τους δεσμεύουν, κατά κάποιον τρόπο.

Το αποτέλεσμα το έδειξε η παρουσία τουλάχιστον έντεκα δεσποτάδων στο μουσολινικό συλλαλητήριο. Ακόμα και του Ανθιμου που αρχικά είχε πει ότι δε θα πάει. Μόλις μυρίστηκαν «ψητό» οι δεσποτάδες έτρεξαν. Ετσι, δεν ήταν ο Ιερώνυμος που «άδειασε» τους δεσποτάδες για χάρη του Τσίπρα, αλλά οι δεσποτάδες που «άδειασαν» τον Τσίπρα, με τον Ιερώνυμο να είναι απόλυτα καλυμμένος έναντι του Τσίπρα. Αν οι Τσιπραίοι ήξεραν λίγο περισσότερο τους ρασοφόρους, θα μπορούσαν να φανταστούν ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση θα ίσχυε η ευαγγελική ρήση: «και τούτο ποιείν κακείνο μη αφιέναι» (και το ένα να κάνεις και το άλλο να μην παραιτείσαι). Σίγουρα έπεσαν και τηλεφωνήματα μεταξύ Ιερώνυμου και βορειοελλαδικών δεσποτάδων. Και τα συμφωνήσαν, όπως τα είχε συμφωνήσει ο Κούλης με τους βουλευτές της ΝΔ: «Επισήμως εγώ θα τάσσομαι ενάντια στο συλλαλητήριο, εσείς όμως μπορείτε να πάτε. Αν μάλιστα έχει κόσμος, επιβάλλεται να πάτε, πελατεία μας είναι».

Ετσι, ο Τσίπρας βρέθηκε διπλά εκτεθειμένος. Προσέτρεξε για βοήθεια στον Ιερώνυμο μ' έναν τρόπο που αποκάλυπτε πανικό, πιστεύοντας πως θα αποτρέψει κόσμο από το να κατέβει στο μουσολινικό τύπου συλλαλητήριο, δυσαρεστώντας έτσι τμήμα του συριζικού ακροατηρίου, που δε γουστάρει τις «στενές επαφές» με το ιερατείο, και από την άλλη δεν πέτυχε τίποτα σε πρακτικό επίπεδο, καθώς το συλλαλητήριο είχε πολύ κόσμο και οι δεσποτάδες ήταν... πρώτο τραπέζι πίστα (μαζί με τους βουλευτές του Καμμένου και τον υπόλοιπο ακροδεξιό και εθνικιστικό εσμό).

Ο Μητσοτάκης είχε προλάβει να κάνει την κωλοτουμπα με το «κατά συνείδηση» (οπότε δικαιούνταν μετά να... χαιρέτισει τους διαδηλωτές), ενώ ο Τσίπρας βρέθηκε στον αέρα, καθώς δεν μπορούσε ούτε να γλείψει ούτε να αποκηρύξει τους διαδηλωτές.

Μια μπροσούρα του 1993, από την οποία μπορείτε να αντλήσετε όλα τα στοιχεία για τα ψέματα στα οποία στηρίζεται η ακροδεξιά-εθνικιστική προπαγάνδα των ημερών. Μολονότι πέρασε ένα τέταρτο του αιώνα από τότε που κυκλοφόρησε, διατηρεί στο ακέραιο την επικαιρότητά της (επειδή στηρίζεται σε ιστορικά ντοκουμέντα).

Η μπροσούρα είναι εξαντλημένη, καθώς όταν κυκλοφόρησε υπήρξε σημείο αναφοράς όχι μόνο για τους κομμουνιστές, αλλά και για το ρεύμα του αστικού κοσμοπολιτισμού, που για δικούς του λόγους αντιτάχθηκε στην εθνικιστική υστερία. Μπορείτε όμως να τη διαβάσετε ή να την κατεβάσετε από την ιστοσελίδα μας (http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2063/h.alhtheia_gia_toys_slavomakedones_web.pdf).

Ο ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΣ ΑΝΕΛΕΗΤΟΣ ΔΙΔΩΜΟΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Η αλήθεια για τους Σλαβομακεδόνες

ΣΑΚΕ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1993

Συνέχιση της προφυλάκισης για την Αχέντ Ταμίμι

Ισραηλινό στρατοδικείο διέταξε τη συνέχιση της προφυλάκισης της 16χρονης Παλαιστίνιας Αχέντ Ταμίμι μέχρι την δίκη της που ορίστηκε για τις 31 Γενάρη. Η Ταμίμι, που έχει μετατραπεί σε σύμβολο του παλαιστινιακού αγώνα, συνελήφθη από τους σιωνιστές στις 19 Δεκέμβρη στο παλαιστινιακό χωριό Ναμπί Σάλεχ, επειδή χαστούκισε έναν ισραηλινό στρατιώτη, αφού αυτός είχε πυροβολήσει σχεδόν εξ επαφής με πλαστική σφαίρα στο κεφάλι τον 14χρονο ξάδερφο της στην αυλή του σπιτιού της.

Η αιτιολογία του δικαστή για τη συνέχιση της προφυλάκισής της μέχρι τη δίκη ήταν ότι η Ταμίμι είναι πολύ επικίνδυνη. Μαζί της παραμένει φυλακισμένη και η μητέρα της, Ναριμάν Ταμίμι, που συνελήφθη επειδή βιντεοσκοπήσε το περιστατικό και δημοσίευσε το βίντεο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, καθώς και η 21χρονη εξαδέλφη της Νουρ Ταμίμι.

Την Αχέντ βαραίνουν 12 κατηγορίες, κάποιες από τις οποίες επισείουν ποινή φυλάκισης μέχρι και 20 χρόνια.

Νωρίτερα μέσα στον μήνα, ο ισραηλινός στρατός δολοφόνησε τον ξάδερφό της Μουσαάμπ Αλ Ταμίμι σε διαδήλωση ενάντια στην απόφαση Τραμπ για την Ιερουσαλήμ.

Σύμφωνα με την οργάνωση υπεράσπισης των δικαιωμάτων για τους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους Addameer, 6.171 Παλαιστίνιοι βρίσκονται φυλακισμένοι στα ισραηλινά κάτεργα, από τους οποίους οι 350 είναι παιδιά.

Βενεζουέλα

Λεηλασίες και κριτική εκ των έσω

Η συνεχής επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου στη Βενεζουέλα έκανε ακόμα και τους εργάτες της κρατικής πετρελαιοβιομηχανίας να εξοργιστούν και να απαιτήσουν από την κυβέρνηση της χώρας αξιοπρεπή μισθό για να αποφύγουν το φάσμα της πείνας. «Υπάρχει μια αβέβαιη κατάσταση, το φαγητό στην καντίνα δεν υπάρχει πάντα, δεν έχουμε χαρτί τουαλέτας ή σαπούνι να πλύνουμε τα χέρια μας, δεν έχουμε προστατευτικά ρούχα ή έναν αξιοπρεπή μισθό» δήλωσε ο εκπρόσωπός τους Κάρλος Ογιόκε στο φιλοκυβερνητικό πρακτορείο Venezuelanalysis (<https://venezuelanalysis.com/news/13600>).

Ο Ογιόκε ηγείται του σωματείου σε ένα από τα εργοστάσια πετρελαιοβιομηχανίας (PetroCedeno), που παράγει 102.000 βαρέλια την ημέρα. Αν και δήλωσε αντίθετος με την αντιπολίτευση κι ότι δε σκοπεύει άμεσα να καλέσει τους εργάτες σε απεργία, είπε ότι δεν μπορεί να παραμείνει απαθής μπροστά στην κατάσταση που βιώνει η εργατική τάξη της χώρας: «Έχουμε δεσμευτεί στην πατρίδα μας, έχουμε δεσμευτεί στη χώρα μας, όμως πέρα απ' αυτό, όπως συνήθιζε να λέει ο διοικητής Τσάβες, υπάρχει και

η αυτοκριτική... η οποία είναι αυτό που μας δυναμώνει. Κι όπως έλεγε ο Τσε, από τη στιγμή που ένας επαναστάτης γυρίζει την πλάτη του σε αυτούς που έχουν ανάγκη, δεν είναι πλέον επαναστάτης. Υποχρεούται να υψώσει τη φωνή του! Και σήμερα αυτό που κάνουμε είναι να υψώσουμε τις φωνές μας». Συμπλήρωσε δε, ότι δεν είναι αντεπαναστάτες, αλλά το συμβούλιο εργατών Τσε Γκεβάρα, που ήταν πολλές φορές μπροστάρης στις πολιτικές μάχες, όμως δεν μπορεί πια να παραμένει σιωπηλό μπροστά στην αδικία.

Οι εργάτες ζητούν επίσης να πληρώνονται σε δολάρια, αφού η οικονομία της χώρας έχει πλέον συνδεθεί με το δολάριο όπως και οι τιμές, ενώ ο πληθωρισμός ροκανίζει συνεχώς τα εισοδήματά τους.

Όταν ακόμα και οι φιλοταβικοί εκπρόσωποι των εργατών λένε τέτοια πράγματα, καταλαβαίνετε πού έχει φτάσει η κατάσταση στον ψευδεπίγραφο «σοσιαλισμό του 21ου αιώνα»!

Τις τελευταίες βδομάδες σημειώθηκε κύμα λεηλασιών σε τράπεζες και καταστήματα τροφίμων, ορισμένες από τις οποίες συνοδεύτηκαν από ανταλλαγή πυροβολισμών σε διάφορες πόλεις της χώρας. Η κρατική απάντηση ήταν 249 συλλήψεις.

Μπορεί το venezuelanalysis να ισχυρίζεται ότι πρόκειται για «εγκληματικά στοιχεία», αυτό όμως δεν κρύβει την πραγματικότητα. Αν δεν υπήρχε αυτή η κατάσταση, δε θα γεννιούνταν τόσα πολλά «εγκληματικά στοιχεία».

Πάει καιρός που ο υποτιθέμενος «σοσιαλισμός» ξέφτισε στη Βενεζουέλα. Για εμάς, αυτό δεν ήταν έκπληξη, αφού από την αρχή είχαμε προειδοποιήσει από αυτές εδώ τις στήλες (βλ. σειρά άρθρων στα: http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=6053&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5925&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5893&cat_id=20) ότι ήταν απάτη. Βασιζόταν στα κέρδη από το πετρέλαιο, που όταν μειώθηκαν λόγω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, τελείωσαν και τα όποια ρεφορμιστικά μέτρα είχε πάρει το ταβίκο καθεστώς (ιδίως στο θέμα της καταπολέμησης της πείνας).

Ομως, όπως είχαμε τονίσει και παλαιότερα, τα κοινωνικοοικονομικά συστήματα δεν καθορίζονται από τις διακηρύξεις των ηγετών τους, αλλά από την οικονομική κατάσταση των εργαζόμενων στρωμάτων και την κατάσταση της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.

Σοσιαλισμός χωρίς ικανοποίηση, όχι μόνο των στοιχειωδών αναγκών διαβίωσης (αυτό μπορούν να το κάνουν και τα ανεπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη για να διατηρήσουν την κοινωνική συνοχή), αλλά των διαρκώς αυξανόμενων υλικών και πνευματικών αναγκών της πλατιάς μάζας του εργαζόμενου λαού, με κινητοποίηση της ίδιας της εργατικής τάξης για τη συντριβή της παλιάς (αστικής) κρατικής μηχανής, δεν μπορεί να υπάρξει.

Στη Βενεζουέλα, με το ιδιωτικό κεφάλαιο να δρα ανενόχλητα στους κερδοφόρους τομείς της οικονομίας και με «απαλλοτριώσεις» εγκαταλελειμμένων επιχειρήσεων (όπως η Veneperal, μία από τις μεγαλύτερες χαρτοβιομηχανίες της χώρας, που απαλλοτριώθηκε μετά από σκληρό αγώνα των εργατών που κράτησε για πάνω από έναν χρόνο, με συνεχείς υποχωρήσεις του κράτους στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες που φαλίσσαν την εταιρία), ο «σοσιαλισμός» περιορίστηκε στις κρατικοποιήσεις που έγιναν στον πετρέλαιο, που δεν ήταν τίποτα περισσότερο από διαχείριση του φυσικού πλούτου της χώρας με πολύ καλύτερους όρους για το κράτος, ενώ σήμερα πολυεθνικές όπως η γαλλική Total ζουν και βασιλεύουν.

Οι πλούσιοι, πλουσιότεροι

Υπάρχουν φορές που η κοινωνική ανισότητα που επικρατεί στον πλανήτη αποτυπώνεται με νούμερα ακόμα και από διάφορες ΜΚΟ ή φιλανθρωπικές οργανώσεις. Πράγμα που είναι μέσα στα πλαίσια ανοχής του υπάρχοντος συστήματος, αφού δεν ξεφεύγει από το επίπεδο των διαπιστώσεων. Καλό είναι όμως να παρακολουθούμε αυτά τα στοιχεία, γιατί δείχνουν πόσο αυξάνονται οι αντιθέσεις στο σύγχρονο κόσμο, έστω κι αν δεν μπορούμε να είμαστε καθόλου βέβαιοι για την ακρίβειά τους, από τη στιγμή που οι καπιταλιστές κρύβουν τα εισοδήματά τους με χίλιους δυο τρόπους σε παράκτιες εταιρίες, φορολογικούς παραδείσους κ.α., όπου κάθε έλεγχος είναι αδύνατος ακόμα και σε αστική βάση.

Εν πάση περιπτώσει, η τελευταία ένδειξη της όξυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων προέρχεται από την οργάνωση Oxfam (13 μη κυβερνητικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα καταπολέμησης της φτώχειας), η οποία υπολόγισε σε πρόσφατη έκθεσή της (βλ. <https://www.theguardian.com/inequality/2018/jan/22/inequality-gap-widens-as-42-people-hold-same-wealth-as-37bn-poorer>) ότι 42 μόλις άνθρωποι κατέχουν τόσο πλούτο όσο 3.7 δισεκατομμύρια άνθρωποι που αποτελούν το φτωχότερο

μισό του πλανήτη. Το αντίστοιχο νούμερο ήταν 61 πέρσι και 380 το 2009, γεγονός που δείχνει ότι η συγκέντρωση του κεφαλαίου είναι σταθερή αξία του σημερινού κόσμου.

Η έκθεση συμπληρώνει ότι το 82% του παγκόσμιου πλούτου που δημιουργήθηκε μέσα στο 2017 το καρπώθηκε το πλουσιότερο 1%, ενώ το φτωχότερο 50% δεν είδε καμία αύξηση στα εισοδήματά του.

Ο Μαρκ Γκόλντρινγκ, ανώτατο στέλεχος της Oxfam, δήλωσε: «Η συγκέντρωση ακραίου πλούτου στην κορυφή δεν είναι δείγμα μιας ευημερούσας κοινωνίας, αλλά σύμπτωμα ενός συστήματος που καταδικάζει εκατομμύρια σκληρά εργαζόμενων ανθρώπων, που φτιάχνουν τα ρούχα μας και παράγουν την τροφή μας, σε μισθούς πείνας».

Στόχος είναι η «ευαισθητοποίηση» των μεγάλων δυνάμεων, ενόψει της οικονομικής συνόδου στο Νταβός που ξεκίνησε την περασμένη Τρίτη. Είμαστε βέβαιοι, ότι θα... ανταποκριθούν, όπως έχουν κάνει μέχρι σήμερα, σπέρνοντας ακόμα περισσότερα προγράμματα λιτότητας για να «ανακάμψουν» οι αναπτυσσόμενες χώρες, όπως αυτά που επέβαλαν τα τελευταία χρόνια στην Αίγυπτο, την Τυνησία και το Μαρόκο, με αποτέλεσμα κύμα ακρίβειας και λαϊκές εκρήξεις από ανθρώπους που δεν έχουν... ούτε αλυσίδες για να χάσουν.

Εκλογές στην Ιταλία

Απ' την Κική και την Κοκό ποια να διαλέξω;

Αν δεν το έχετε πάρει χαμπάρι, στις 4 Μάρτη θα γίνουν βουλευτικές εκλογές στην Ιταλία. Η ιστορία με την κυβέρνηση του «δοτού» πρωθυπουργού Πάολο Τζεντιλόνι δεν μπορούσε να πάει άλλο. Ούτε ο Ρέντσι, που ουσιαστικά έχρισε τον Τζεντιλόνι διάδοχό του, φιλοδοξώντας ότι θα είναι αυτός που θα κινεί τα νήματα στο παρασκήνιο, δεν μπορούσε να ανεχτεί πια άλλο μια κατάσταση που τον κρατούσε στην αφάνεια (ο Τζεντιλόνι δεν έδειξε διατεθειμένος να κάνει τον αχυράνθρωπο και ο Ρέντσι φοβήθηκε ότι οι «σέλφι» του με τον Μακρόν και τη Μέρκελ θα τον ισχυροποιούσαν σε βαθμό που να διεκδικήσει την αρχηγία).

Εκλογές, λοιπόν, σχεδόν στα μoulωχτά, που δεν απασχολούν την πέραν της Ιταλίας ευρωπαϊκή επικαιρότητα περισσότερο απ' όσο θα την απασχολούσαν οι εκλογές στην Ελλάδα. Σα να μην είναι η Ιταλία η τρίτη ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ.

Ποια είναι τα καινούργια στοιχεία σ' αυτές τις εκλογές; Η πρωτιά που δίνουν οι δημοσκοπήσεις στο Κίνημα 5 Αστέρων του Μπέμπε Γκρίλο, η θεαματική αποδυνάμωση του Ρέντσι και η επανάκαμψη του Μπερλουσκόνι.

Ο 81χρονος «καβαλιέρε», τιμωρημένος προ πενταετίας για το σκάνδαλο «μπούγκα μπούγκα» (κάτι σαν το φιλανθρωπικό γκαλά των βρετανών «σελέμπριτι», που αποκάλυψαν πριν από μερικές μέρες οι Financial Times, αλλά στο πιο... άγριο) με στέρηση του δικαιώματος του εκλέγε-

σθαι μέχρι το 2019, έχει προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ζητώντας να του δοθεί το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Δύσκολα θα προλάβει να κερδίσει τη δίκη μέχρι τις εκλογές (αν την κερδίσει), όμως αυτό δεν τον εμποδίζει να λειτουργεί ως αρχηγός της «Φόρτσα Ιταλία», ιδιότητα με την οποία έχει συνάψει συμμαχία με την ακροδεξιά «Λέγκα του Βορρά» και τους επίσης ακροδεξιούς «Αδελφούς της Ιταλίας».

Συμμαχία η οποία απειλεί να πάρει τη δεύτερη θέση από το «Δημοκρατικό Κόμμα» του Ματέο Ρέντσι, που έχει πάψει προ πολλού να θεωρείται το «χρυσό αγόρι» της ιταλικής αστικής πολιτικής. Μπορεί να «έφαγε» όλους τους εσωκομματικούς του αντιπάλους, οδηγώντας το ΔΚ όσο γινόταν πιο δεξιά, όμως ο Ρέντσι δοκιμάστηκε στην πρωθυπουργία και κρίθηκε «λίγος». Απ' όταν έχασε το δημοψήφισμα για τη συνταγματική μεταρρύθμιση και αναγκάστηκε να παραιτηθεί, δεν έχει ξανασηκώσει κεφάλι. Ο Ρέντσι είναι πια «ένας πολιτικός σαν όλους τους άλλους» και δύσκολα θα ικανοποιήσει την αχαλίνωτη φιλοδοξία του να ξαναγίνει πρωθυπουργός. Περισσότερες πιθανότητες έχει ο Τζεντιλόνι (ή κάποιος άλλος «άχρωμος, άγευστος, άοσμος» σαν τον Τζεντιλόνι) παρά ο Ρέντσι.

Το ΔΚ έρχεται δεύτερο στις δημοσκοπήσεις. Ομως ενώ τον Δεκέμβρη προηγούνταν με 24% έναντι 21% του μπερλουσκονικού συνασπισμού, τον Γενάρη η διαφορά σχεδόν εξανεμίστηκε.

Στα τελευταία γκάλοπ τα δύο κόμματα πάνε «μπάρα-μπάρα». Την πρωτιά κατέχει το Κ5Α με εκτίμηση εκλογικού αποτελέσματος 27%. Είναι το μόνο κόμμα της αστικής σκηνής που δεν έχει δοκιμαστεί ως κυβέρνηση. Έχει δοκιμαστεί όμως σε μεγάλους Δήμους και ήδη κουβαλάει το άγχος της δημόσιας της Ρώμης, που θεωρείται ανίκανη ακόμα και για να μαζέψει τα σκουπίδια.

Ο πονηρός Γκρίλο, ξέροντας ότι ο ίδιος έχει τη στάμπα του «λαϊκιστή» και του «ευρωσκεπτικιστή», δε διεκδικεί ο ίδιος την πρωθυπουργία, αλλά έβαλε τον 31χρονο Λουίτζι Ντι Μάιο, που είναι πιο «φυτό» από τον Τζεντιλόνι. Το «κόλπο γκρόσο», όμως, το έκανε πριν από μερικές μέρες όταν δημοσίευσε το πρόγραμμα του Κ5Α, στα είκοσι σημεία του οποίου δε χώρεσε η έως πρότινος «δέσμευση» του Γκρίλο πως θα διοργανώσει δημοψήφισμα για να αποφανθούν οι Ιταλοί αν θέλουν να μείνουν ή να φύγουν από την Ευρωζώνη.

Οι κωλοτούμπες άρχισαν πριν από τις εκλογές, σε μια προσπάθεια να τραβηχτούν οι «νοικοκυραίοι» που δε θέλουν περιπέτειες τύπου Brexit. Ομως, και να πάρει την πρωτιά, δύσκολα θα δει κυβέρνηση το κόμμα του Γκρίλο. Οι άλλοι δύο, σε συνεργασία και με μικρότερα κόμματα, μπορούν να συνεργαστούν για μια ακόμα φορά. Γι' αυτό και ο καημός του Ρέντσι δεν είναι η πρωτιά, αλλά η δεύτερη θέση, που θα του επιτρέψει να γίνει ξανά πρωθυπουργός σε συμμαχία με τη Δεξιά (έστω και χωρίς τον Μπερλουσκόνι).

Τουρκική εισβολή στη Συρία

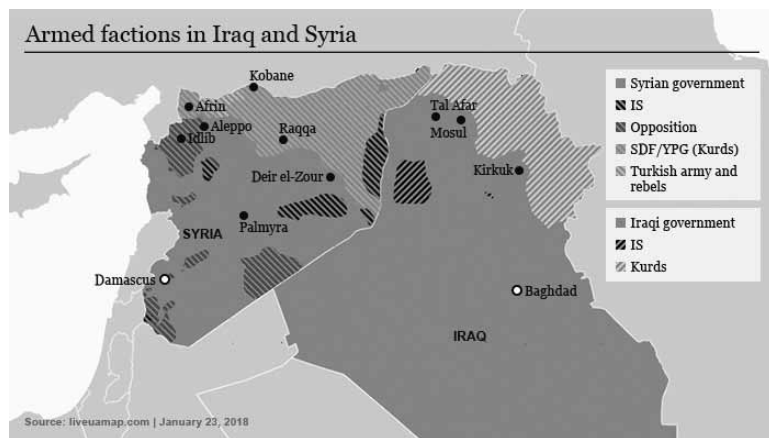
«Κλάδος Ελιάς» με... βομβαρδιστικά, με την κάλυψη των μεγάλων δυνάμεων

Μετά από διήμερους σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς σε πάνω από 150 στόχους στην περιφέρεια Αφρίν της βόρειας Συρίας, ξεκίνησε το περασμένο Σάββατο η τουρκική χερσαία εισβολή με στόχο τη συντριβή των κουρδικών δυνάμεων της Συρίας, των Μονάδων Λαϊκής Προστασίας (YPG) και του πολιτικού τους σκέλους, του Κόμματος Δημοκρατικής Ενωσης (PYD), που έχουν μπει στην εμπροσθοφυλακή της αμερικανοστήρικτης συμμαχίας κατά του Ισλαμικού Κράτους.

Η επιχείρηση ονομάστηκε με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Κλάδος Ελιάς»! Με αυτόν τον... κλάδο ελιάς, ο Ερντογάν παρουσιάζεται αποφασισμένος να τελειώσει όχι μόνο με το PKK, το οποίο θεωρεί ότι εξοπλίζεται μέσω του Αφρίν, αλλά και με τους δέκα χιλιάδες μαχητές των YPG, που εκτιμάται ότι δρουν στην περιφέρεια του Αφρίν. Αμεσος στόχος είναι η δημιουργία νεκρής ζώνης 30 χιλιομέτρων στα σύνορα Συρίας-Τουρκίας και απώτερος η πλήρης συντριβή των Κούρδων της Συρίας μέχρι τα ιρακινά σύνορα!

Στο πλευρό της Τουρκίας συντάσσονται τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδες μαχητές του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (FSA), οι οποίοι με την ισχυροποίηση των Κούρδων θεωρούν ότι ανήκουν στους χαμένους του παιχνιδιού, γι' αυτό και αναζητήσαν καταφύγιο στις αγκαλιές του Ερντογάν.

Η αντίδραση της Ουάσιγκτον ήταν συγκρατημένη. Κάλεσε την Τουρκία να δείξει «αυτοσυγκράτηση», ενώ ο υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ, Τζέιμς

Μάτις, δήλωσε ότι η Ουάσιγκτον είχε ενημερωθεί από την Αγκυρα για την επικείμενη επίθεση, η οποία θα γινόταν με τις συμβουλές των ΗΠΑ. Γι' αυτό και χαρακτήρισε ως «ειλικρινή» τη στάση της Τουρκίας, υποστηρίζοντας ότι έχει νόμιμες ανησυχίες για την ασφάλειά της, από τη στιγμή που είναι η μόνη χώρα του ΝΑΤΟ που αντιμετωπίζει ανταρσία στο εσωτερικό της (εννοώντας το PKK). Η Βρετανία υποστήριξε ανοιχτά την τουρκική εισβολή, υποστηρίζοντας ότι η Τουρκία έχει θεμιτό συμφέρον στη διασφάλιση των συνόρων της.

Ούτε η Ρωσία ζήτησε να σταματήσει η τουρκική προέλαση, πράγμα που ενισχύει την αλήθεια των ισχυρισμών του Ερντογάν ότι η Τουρκία είχε πάρει το Ο.Κ. από τη Ρωσία για να ξεκινήσει αυτή την επίθεση. Η ρωσική πρεσβεία στην Τουρκία επιβεβαίωσε στο πρακτορείο Sputnik ότι η Τουρκία ενημέρωσε τη ρωσική πλευρά για την επικείμενη επίθεση. Το ρωσικό υπουργείο

Πολέμου, ανακοίνωσε στο ίδιο πρακτορείο, ότι έδωσε εντολή να αποσυρθούν τα ρωσικά στρατεύματα από την επαρχία του Αφρίν, για να εξασφαλιστεί η προστασία τους από την τουρκική επίθεση. Αν η Ρωσία ήθελε να αντιταχθεί έμπρακτα στην τουρκική εισβολή, δε θα έκανε αυτή την κίνηση.

Ετσι, μόνο η Συρία καταδίκασε την εισβολή, ζητώντας την άμεση σύγκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για να συζητήσει την κατάσταση.

Η σύγκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας έγινε, όμως, μετά από πρωτοβουλία της Γαλλίας, η οποία έθεσε προς συζήτηση όχι μόνο την τουρκική εισβολή αλλά και τις επιθέσεις του συριακού καθεστώτος με χημικά όπλα στο Ιντλίμπ και την Ανατολική Γκούτα. Στη συνεδρίαση, που έγινε την περασμένη Δευτέρα, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ απέφυγε να καταδικάσει την τουρκική εισβολή.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Οτι οι Κούρδοι της Συρίας έφαγαν ένα γερό χαστούκι από τους ιμπεριαλιστές (και από τους Αμερικάνους, που τους στηρίζουν, και από τους Ρώσους, με τους οποίους υποτίθεται ότι είχαν καλές σχέσεις). Γι' αυτό και δεν έχουν άδικο να μη θέλουν να συμμετάσχουν στην σύνοδο για την «ειρήνη» που θα γίνει στο ρωσικό θέρετρο Σότσι, κατηγορώντας τους Ρώσους για συμπαγνία με την Τουρκία.

Οι Αμερικάνοι θεωρούν πολύ πιο σημαντική την Τουρκία ως σύμμαχό τους από τους Κούρδους της Συρίας, που τους χρησιμοποιούν ως αντίβαρο στη ρωσική ισχύ. Γι' αυτό και αποδέχονται τις τουρκικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις ως «αναγκαίο κακό», αφού αποδυναμώνουν τους Κούρδους της Συρίας, όμως ενισχύουν το ρόλο της Τουρκίας στην περιοχή. Σίγουρα θα προτιμούσαν να μην υπάρχουν αυτές οι έριδες στο αμερικανόφιλο στρατόπεδο, αλλά από τη στιγμή που δεν είναι εύκολο να τις σταματήσουν, δε θέλουν να διαταράξουν τις σχέσεις τους με την Τουρκία προς όφελος των «εξεγερμένων Κούρδων».

Από την άλλη, η Ρωσία δε θέλει να ενισχυθούν οι Κούρδοι της Συρίας, γιατί θα δημιουργήσουν πρόβλημα στη σταθερότητα του συριακού καθεστώτος. Το ρωσικό υπουργείο Πολέμου δεν κατηγορήσε την Τουρκία για την εισβολή αυτή, αλλά τις ΗΠΑ που δίνουν ανεξέλεγκτα σύγχρονα όπλα στις αμερικανόφιλες δυνάμεις στη Βόρεια Συρία, πράγμα που κατά τη γνώμη του ήταν αυτό που οδήγησε στην τουρκική εισβολή!

Οι μεγάλοι χαμένοι αυτής της υπόθεσης θα είναι οι Κούρδοι της Συρίας, που πίστεψαν ότι θα παίξουν κομβικό ρόλο στις εξελίξεις με τη στήριξη των Αμερικανών και ίσως και την ανοχή της Ρωσίας. Τώρα, «τρώνε πόρτα» απ' όλους, σε έναν πόλεμο με πολλούς παίκτες και ασφυκτική ιμπεριαλιστική επιτροπεία, είτε από ΗΠΑ είτε από Ρωσία.

Οι πιο μεγάλοι χαμένοι είναι φυσικά οι λαοί της περιοχής, που γίνονται κρέας για τα κανόνια ενός άδικου-απ' όλες τις μεριές- πολέμου, χωρίς ορατό ορίζοντα λήξης. Στον πόλεμο αυτό μην ψάχνετε αρχές. Σημερινοί «σύμμαχοι» μπορούν κάλλιστα να γίνουν αυριανοί εχθροί, με στόχο μία καλύτερη θέση στην αιματηρή σκακιέρα που έχει στηθεί στη Συρία. Οσο λείπει μία πραγματικά εθνικοαπελευθερωτική δύναμη με αντιιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά, όσο οι καταπιεσμένες κοινωνικά τάξεις δεν αποκτούν δική τους πολιτική φωνή, τόσο θα συνεχίζεται η αιματοχυσία, δημιουργώντας εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες που θα αναζητούν μια ασφαλή περιοχή για να επιβιώσουν.

Το σφαγείο της Συρίας θα μείνει στην Ιστορία ως ένα ακόμα έγκλημα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των αδικιών τάξεων της περιοχής, που οδήγησαν σε έναν άδικο αιματηρό πόλεμο, πολύ μακριά από τους πόθους του συριακού λαού, που ξεκίνησε με τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις κατά του Ασαντ κι έχει καταλήξει σε έναν σύνθετο πόλεμο, άσχετο από αυτά που περίμεναν οι εξεγερμένοι.

Υεμένη

Σπάει το μέτωπο ενάντια στους Χούθι

Οι Νότιες Δυνάμεις Αντίστασης, ομάδα ανταρτών με έδρα το λιμάνι του Αντεν στη νότια Υεμένη, που έχει τη στήριξη των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων, κήρυξαν την ευρύτερη περιοχή που ελέγχουν σε κατάσταση συναγερμού και δήλωσαν μέσω του εκπροσώπου τους ότι στοχεύουν να ανατρέψουν την κυβέρνηση Χάντι, που έχει την στήριξη της Σαουδικής Αραβίας, μέχρι το τέλος της επόμενης εβδομάδας. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο των ΝΔΑ, η κυβέρνηση του Αμπντούλ Μανσούρ Χάντι, η μόνη που έχει αναγνωρίσει η Δύση, είναι βουτηγμένη στη διαφθορά και σπαταλά το δημόσιο χρήμα προκειμένου να διεξάγει πόλεμο προπαγάνδας ενάντια σε αυτές και τους Χούθι, γι' αυτό και πρέπει να αντικατασταθεί από μια κυβέρνηση τεχνοκρατών που στον πυρήνα της θα αποτελείται από στελέχη των ΝΔΑ.

Τα ΕΑΕ μπήκαν στον πόλεμο

της Υεμένης στο πλευρό της συμμαχίας των καθεστώτων του Κόλπου, της οποίας ηγείται η Σαουδική Αραβία, τον Μάρτη του 2015. Διακηρυγμένος στόχος της συμμαχίας ήταν να αποκατασταθεί η εξουσία της «νόμιμης» κυβέρνησης Χάντι στην χώρα. Υστερα από σχεδόν τρία χρόνια, σε αντίθεση με τη Σαουδική Αραβία που ψάχνει τρόπο να αποσύρει τις δυνάμεις της, αφού η κατάσταση έχει βαλτώσει, τα ΕΑΕ εμπλέκονται όλο και πιο ενεργά στηρίζοντας μια ομάδα που επιδιώκει την ανατροπή του Χάντι.

Η στροφή 180 μοιρών των ΕΑΕ δείχνει ότι η επιρροή και η παρουσία τους στην Υεμένη έχει αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό που το καθεστώς του Αμπού Ντάμπι θεωρεί ότι ήρθε η ώρα να ακολουθήσει αυτόνομη πορεία σε σχέση με τη συμμαχία, τοποθετώντας τους δικούς του αχυρανθρώπους σε θέσεις ισχύος

στην Υεμένη, υπερσκελίζοντας τον Χάντι που είναι άνθρωπος αποκλειστικά της ΣΑ και που λόγω της στασιμότητας του μετώπου έχει αρχίσει να χάνει την επιρροή του, αφήνοντας κενό εξουσίας στις περιοχές που δεν ελέγχουν οι Χούθι. Τα Εμιράτα εδώ και καιρό χρηματοδοτούν και εξοπλίζουν ένα δίκτυο από πολιτοφυλακές, που παίρνουν διαταγές αποκλειστικά από αυτά. Παράλληλα, σύμφωνα με την αμερικανική ΜΚΟ Human Rights Watch, έχουν στήσει ένα εκτενές δίκτυο φυλακών και στρατιωτικών υποδομών ανεξάρτητων από τις συμμαχικές δυνάμεις, όπου σταθμεύουν οι πολιτοφυλακές και τα στρατιωτικά τμήματα των ΕΑΕ.

Είναι άγνωστο αν οι πολιτοφυλακές αυτές θα επιδιώξουν να συγκρουστούν με τους πολυπληθείς και εμπειροπόλεμους Χούθι, προκειμένου να τους αποσπά-

σουν τμήμα των περιοχών που ελέγχουν ή αν η κατάσταση θα οδηγηθεί σε τριχοτόμηση, με τη χώρα να μοιράζεται μεταξύ των Χούθι, των πολιτοφυλακών του Νότου και του Χάντι.

Η αναταραχή που ακολούθησε την ανατροπή του δικτάτορα Σάλεχ από τη λαϊκή εξέγερση και η επακόλουθη κατάληψη της εξουσίας από τους αντάρτες Χούθι αποτέλεσε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για τα δυναστικά καθεστώτα του Κόλπου για να εισβάλουν στην χώρα και να επιδιώξουν να επιβάλουν τη οικονομική και πολιτική ατζέντα τους. Η εισβολή των συμμαχικών στρατευμάτων και η σύγκρουση με τους Χούθι που ακολούθησε έχει αφήσει πίσω της 60.000 νεκρούς και τραυματίες, ενώ εκατομμύρια πολίτες κινδυνεύουν από την πείνα και την επιδημία χολέρας που έχει ξεσπάσει στη χώρα.

Ισραήλ

Φυλάκιση ή απέλαση για τους πρόσφυγες

Την επ' αόριστον φυλάκιση ή τη φυγή από το Ισραήλ δίνει ως «επιλογή» ο Νετανιάχου στους 40.000 και πλέον αφρικανούς πρόσφυγες και μετανάστες που βρίσκονται στη χώρα, χαρακτηρίζοντάς τους «εισβολείς» που απειλούν την εβραϊκή σύσταση της σιωνιστικής οντότητας.

Η απόπειρα των σιωνιστών να τους διώξουν από το Ισραήλ δεν είναι καινούργια. Σύμφωνα με το Κέντρο Αφρικανών Προσφύγων, λιγότερο από το 1% των ανθρώπων αυτών αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες, ενώ μόνο δυο έχουν ενταχθεί σε κάποιο καθεστώς προστασίας από το ισραηλινό κράτος! Οσοι κατάφεραν να φτάσουν στο Ισραήλ έχουν για χρόνια πέσει θύματα ρατσισμού, διακρίσεων και φυλάκισης με στόχο να εξαναγκαστούν να φύγουν μόνοι τους.

Παράλληλα, το ισραηλινό κράτος σκοπεύει να συνάψει συμφωνία με τη Ρουάντα ή την Ουγκάντα προκειμένου να τους επαναπροωθήσει μαζικά εκεί, αφού σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο για τους πρόσφυγες δεν επιτρέπεται στην χώρα υποδοχής να απελάσει ανθρώπους που προέρχονται από εμπόλεμες ζώνες ή έχουν υποστεί διώξεις και απειλές στις χώρες προέλευσης.

Η σιωνιστική βαρβαρότητα δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ μεταναστών, προσφύγων ή Παλαιστίνιων. Τους αντιμετωπίζει όλους με τον ίδιο τρόπο.

στο ψαχνό

Ταξική πάλη και προλεταριακός διεθνισμός

Σύμφωνα με τις διαρροές του επιτελείου προπαγάνδας του Μεγαρόου Μαξίμου, στη μαραθώνια συνάντησή τους στο Νταβός ο Τσίπρας φέρεται να συμβούλεψε τον Ζάεφ «να πει την αλήθεια στον λαό του και δε θα χάσει».

Ποια είναι η κατά Τσίπρα αλήθεια που πρέπει να πει ο Ζάεφ; Προφανώς αυτά που έλεγε ο μακαρίτης πρώτος πρόεδρος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας Κίρο Γκιγκόροφ. Οτι οι Σλαβομακεδόνες είναι ένα τμήμα των νοτιοσλαβικών φυλών που εγκαταστάθηκαν στα Βαλκάνια την περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, περί τον 6ο μ.Χ. αιώνα.

Σωστά. Μήπως άραγε, αυτό το ιστορικό γεγονός έρχεται σε αντίθεση με το επίσης ιστορικό γεγονός ότι από τα νοτιοσλαβικά φύλα δημιουργήθηκαν μια σειρά εθνών (π.χ. σερβικό, κροατικό), ένα από τα οποία αυτοπροσδιορίστηκε ως μακεδονικό, επειδή ο πληθυσμός από τον οποίο σχηματίστηκε ήταν εγκατεστημένος στη γεωγραφική περιοχή που από τα χρόνια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (και εν συνεχεία της Βυζαντινής και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας) ονομαζόταν Μακεδονία, η οποία -παρά τις κατά καιρούς αυξομειώσεις της- ήταν πάντοτε ευρύτερη της περιοχής που έζησαν οι αρχαίοι Μακεδόνες; Ή με το επίσης αναντίρρητο ιστορικό γεγονός ότι αυτός ο πληθυσμός μιλούσε μια γλώσσα που την ονόμαζε Μακεδονικά (μολονότι δεν είχε καμία σχέση με τη γλώσσα των αρχαίων Μακεδόνων ή γενικότερα με τα Ελληνικά);

Αυτές τις αλήθειες θα τις πει ο Τσίπρας «στον λαό του», όπως προτρέπει τον Ζάεφ να κάνει με «τον δικό του λαό»;

Ο εθνικισμός προϋποθέτει την ιστορική τύφλωση των λαών. Μόνο με παραχαράξεις και ιστορικά μυθεύματα μπορούν οι αστικές τάξεις να μετατρέπουν τους λαούς σε αθύρματα που σέρνονται με μοναδική ευκολία σε εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια και με την ίδια ευκολία σε άδικους πολέμους. Τα Βαλκάνια έχουν πληρώσει βαρύ φόρο αίματος τους δυο τελευταίους αιώνες. Κληρύσματα σαν αυτά του Ρήγα Βελεστινλή (που για τις ανάγκες του νεοελληνικού εθνικισμού μετονομάστηκε σε Φεραίος) θάφτηκαν μετά μεγάλων τιμών, για να μην παίζουν ρόλο ιδεολογικής πυξίδας.

Από την εποχή της δράσης του επηρεασμένου από τον αστικό Διαφωτισμό Ρήγα έχουν περάσει πάνω από δυο αιώνες. Η αστική τάξη ωρίμασε και σάπισε. Και στην Ελλάδα και στις άλλες βαλκανικές χώρες. Μέσα στη σαπίλα της, όμως, εξακολουθεί να κατέχει (και) την ιδεολογική ηγεμονία, δηλητηριάζοντας τους λαούς με το εθνικιστικό αφιόνι, φτιαγμένο με πρώτες ύλες την ιστορική παραχάραξη και τα ψεύδη.

Την ιστορική παραχάραξη και τα ψεύδη πρέπει να βάλουμε στο στόχαστρό μας. Να κινηθούμε με βάση τις αρχές της ταξικής πάλης και του προλεταριακού διεθνισμού. Εννοίες που -ευλόγως- οι σύγχρονοι αστοί και οι ψευτοαριστεροί υπηρέτες τους θέλουν να ρίξουν στη λήθη. Είναι «ξύλινες», λένε κάποιοι διανοούμενοι στρατευμένοι στην υπηρεσία του κεφαλαίου που τους σιτίζει πλουσιοπάροχα.

Δεν είναι ξύλινες, ατσάλινες είναι. Γιατί δείχνουν το δρόμο της ταξικής απολύτρωσης σε όλες τις χώρες. Γιατί δε διαιρούν τους προλετάρους, όπως έχουν κάθε συμφέρον να κάνουν οι αστικές τάξεις, αλλά τους ενώνουν στον κοινό αγώνα. «Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε» ήταν το σύνθημα που έγραψαν οι Μαρξ και Ενγκελς στην προμετωπίδα της πρώτης στην Ιστορία Ενωσης των Κομμουνιστών, αντικαθιστώντας το «όλοι οι άνθρωποι είναι αδέρφια». Η επικαιρότητά του για τους σημερινούς προλετάρους είναι αδιαμφισβήτητη. Αλλιώς θα σέρνονταν κάτω από τις σημαίες των τυράννων.

KONTRES

Πλήρης αμοραλισμός

Ρωτήθηκε ο Τσίπρας (συνέντευξη «Εθνος της Κυριακής») τι θα κάνει «αν βρει λύση εθνικά ωφέλιμη, αλλά εντούτοις δεν διασφαλίζεται σαφώς κοινοβουλευτική πλειοψηφία». «Θα διακινδυνεύσετε πτώση της κυβέρνησης;» ήταν το ευθύ ερώτημα που έλαβε την -καθόλου ευθεία- απάντηση: «Είμαι βαθιά πεπεισμένος ότι μια λύση εθνικά ωφέλιμη στο τέλος θα την ψηφίσουν πολλοί περισσότεροι βουλευτές από όσους διαμορφώνουν σήμερα τη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Αλλά ως κρατήσετε δύο πράγματα: Το ονοματολογικό δεν είναι εσωτερικό θέμα. Είναι ευρωπαϊκό και διεθνές. Όσοι παίξουν παιχνίδια δημαγωγίας και λαϊκισμού με γνώμονα το εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι, στο τέλος θα καούν. Και στο κάτω κάτω οι κυβερνήσεις πέφτουν αν χάσουν ψήφο εμπιστοσύνης. Ας μη γελιούνται ορισμένοι. Ο Καμμένος είναι έντιμος άνθρωπος, δεν θα γίνει Σαμαράς».

Ακόμα και σ' αυτή την τοποθέτηση, που δεν έγινε εν θερμώ αλλά την επεξεργάστηκαν λέξη προς λέξη οι λογογράφοι του και ο ίδιος ο Τσίπρας, παρατηρεί κανείς ότι δεν υπάρχει απόλυτη σιγουριά για τη στάση του Καμμένου και των «ψεκασμένων» του. Αλλιώς δε θα υπήρχε η επισήμανση ότι, ακόμα κι αν δεν ψηφίσει ενδεχόμενη συμφωνία ο Καμμένος, δε θα πέσει η κυβέρνηση, γιατί οι κυβερνήσεις πέφτουν με πρόταση μομφής, κι αν υπάρξει τέτοια (ή αν ζητήσει ψηφοφορία εμπιστοσύνης ο ίδιος ο Τσίπρας), οι ΑΝΕΛ θα ψηφίσουν υπέρ της κυβέρνησης.

Όταν, λοιπόν, ο Τσίπρας λέει πως «ο Καμμένος είναι έντιμος άνθρωπος, δεν θα γίνει Σαμαράς», δεν αναφέρεται σε ψηφοφορία για το «Μακεδονικό», αλλά σε ψηφοφορία για πρόταση εμπιστοσύνης. Πρόκειται για απόλυτο πολιτικό αμοραλισμό: ας κάνει ό,τι θέλει ο Καμμένος με το «Μακεδονικό», ας πρωτοστατήσουν ο ίδιος και το κόμμα του στα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια του μίσους, φτάνει να εξακολουθήσουν να στηρίζουν τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αν φτάσουμε σε συμφωνία, θα την περάσουμε με τις ψήφους της ΔΗΣΥ και του Ποταμιού.

Ολική επαναφορά

«Τι 2019 τι 2020;» ήταν ο τίτλος ενός οικονομικού σχολίου που δημοσιεύτηκε

στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» και αναφερόταν στην ψευτο-διάψευση που έκανε ο Τσακαλώτος σε δημοσίευμα των «Νέων», σύμφωνα με το οποίο το ΔΝΤ θα ζητήσει να ισχύσει από 1.1.2019 (αντί για 1.1.2020) το νέο πετοόκομμα στο αφορολόγητο. «Το non paper του Τσακαλώτου είναι αποκαλυπτικό, επειδή δε διαψεύδει αυτό το ενδεχόμενο. Δε λέει ότι "η πορεία της οικονομίας δείχνει ότι αποκλείεται να ζητηθεί ένα τέτοιο μέτρο". Το αφήνει ανοιχτό, με τέτοιο τρόπο που να επιβεβαιώνει την "είδηση" ή "εκτίμηση"».

Πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι του φύλλου της εφημερίδας μας, ο Τσακαλώτος φρόντισε να το επιβεβαιώσει, λέγοντας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ ότι φοβάται πως το ΔΝΤ θα ζητήσει τη μείωση του αφορολόγητου από το 2019 αντί του 2020, δυνατότητα που ως γνωστόν έχει συμφωνηθεί και έχει προνομοθετηθεί.

Ξεχασιάρης

Τι είδε ο Πολάκης στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης; «Συμμετείχε και κόσμος που δεν ήταν ακροδεξιός, αλλά τον τόνο τον έδωσαν νοσταλγοί της χούντας, τρελαμένοι του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, οι ομάδες των μεταφερόμενων Χρυσαιγών, ένα σκοταδιστικό τμήμα της Εκκλησίας με Ανθιμους και Αμβρόσιους και βέβαια η προσπάθεια τμήματος της Νέας Δημοκρατίας να στήσει μια "σοβαρή Ακροδεξιά με Φαήλους, Σαμαράδες, Γεωργιάδες" και στρατηγούς τύπου "ας φωνάξουμε ζήτω οι ειδικές δυνάμεις" με μια λογική τύπου "πού είναι ένας λοχίας να μας σώσει"».

Μήπως η μυθική χώρα των Λωτοφάγων βρισκόταν στα Σφακιά; Ο Ανθιμος μέχρι την τελευταία στιγμή δήλωνε ότι δε θα πάει στο συλλαλητήριο, γιατί δε χρειάζονται συλλαλητήρια. Η ΝΔ ταλαντεύτηκε μέχρι να φτάσει στο «κατά συνειδήση». Μόνον ο Καμμένος και το κόμμα του ήταν από την πρώτη στιγμή αναφανδόν υπέρ του συλλαλητηρίου. Κι αυτούς «ξέχασε» να τους αναφέρει ο Πολάκης στις... «ψύχραιμες εκτιμή-

σεις» του. Επειδή, όμως, οι υπόλοιποι δεν ξεχνάμε και κάνουμε ακριβή απολογισμό, το μόνο που κατάφερε ο μεταμεσονύκτιος εραστής του πληκτρολογίου ήταν να γίνει (για μια φορά ακόμα) καταγέλαστος.

Γελοίοι και αποκρουστικοί

Αστράψε και βρόντηξε ο ακροδεξιός εθνικιστικός εσμός. Και ζήτησε την κεφαλή του Μάθιου Νίμιτς επί πίνακι. Γιατί -άκουσον, άκουσον!- ο αμερικανός ειδικός

Γιουσουλφάκι

«Αν το δικό σας πρόγραμμα για την Ευρώπη υλοποιηθεί, τότε θα μπορέσουν και οι νέοι στην Ελλάδα να ελπίζουν ξανά σε εργασία και απασχόληση». Δεύτερο κατά σειρά μήνυμα έστειλε ο Τσίπρας στον Μάρτιν Σουλτς. Το διάβασε ο πρόεδρος του SPD στους συνέδρους του κόμματός του, για να μπορέσει να πάρει την πλειοψηφία υπέρ του νέου «μεγάλου συνασπισμού» με τη δεξιά συμμαχία CDU/CSU.

Δεν ξέρουμε αν και σε ποιο βαθμό το νέο μήνυμα Τσίπρα έπαιξε ρόλο στη νίκη του «ναι» στο συνέδριο των γερμανών σοσιαλδημοκρατών, που κάθε άλλο παρά άνετη υπήρξε. Κάτι θα ήξερε ο Σουλτς που ζήτησε από τον Τσίπρα να του στείλει και δεύτερο μήνυμα. Βλέπετε, σε χώρες όπως η Γερμανία, ο Τσίπρας περνιέται για αριστερός και ο Σουλτς είχε ν' αντιμετωπίσει κυρίως τον νέο και φιλόδοξο πρόεδρο της νεολαίας του κόμματός του. Οπότε έκρινε ότι ένα νέο μήνυμα θα έπαιζε κάποιο ρόλο σε ταλαντευόμενους συνέδρους.

Σε ποιο ακριβώς πρόγραμμα αναφέρεται στο μήνυμά του ο Τσίπρας; Προφανώς σ' αυτό που συμφώνησαν Μέρκελ, Ζεεχόφερ και Σουλτς στις προκαταρκτικές συζητήσεις τους. Ενα πρόγραμμα που έχει στο κέντρο του τα συμφέροντα της ιμπεριαλιστικής Γερμανίας. Και βέβαια, το ευρωσκόλογο, το «βαρύ πυροβολικό» και του ΣΥΡΙΖΑ και της (εκτός Γερμανίας) ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, δεν υπάρχει σ' αυτό το πρόγραμμα. Τι τον ενδιαφέρουν, όμως, αυτά τον Τσίπρα; Του ζήτησε λίγη βοήθεια ο Σουλτς και του την πρόσφερε ευχαρίστως (και χωρίς αρχές, όπως πάντοτε). Αλλωστε, αυτή η βοήθεια θα ευχαριστήσει και τη «μαντάμ Μέρκελ», που θα ξεκινήσει την τέταρτη κατά σειρά θητεία της στην καγκελαρία.

διαπραγματευτής του ΟΗΕ για το «Μακεδονικό» έδωσε συνέντευξη στην τηλεόραση του Sitel της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και προσπάθησε να στηρίξει τις θέσεις της κυβέρνησης Ζάεφ, λέγοντας ότι «η πρότασή μου δεν παρεμβαίνει στην ταυτότητα, αλλά αντιθέτως ενισχύει τη δύναμη της ταυτότητας της χώρας και του λαού». Τι ήταν να το πει; Τον κατέταξαν αμέσως στη χορεία των... ανθελλήνων, ορισμένοι δε απαίτησαν και την αποτομπή του.

Τι είπε ο Νίμιτς; Το αυτονόητο. Οτι υπάρχει ένα έθνος (ένα από τα πολλά σλαβικά έθνη της Βαλκανικής), που αυτοπροσδιορίζεται ως μακεδονικό (σλαβομακεδονικό το λέγαμε στην Ελλάδα, για να κάνουμε το διαχωρισμό από τους έλληνες Μακεδόνες και να ξερούμε για τι μιλάμε). Αυτό το αυτονόητο που άλλες εποχές το έχουν αποδεχτεί -με τον πιο επίσημο τρόπο- ελληνικές αστικές κυβερνήσεις.

Με τη λύσσα των εθνοφασιστών, που αφιονίζουν τον κόσμο με το δηλητήριο της άγνοιας, της πατριδοκαπηλείας και της υστερίας, κοντεύουμε να συμπαθήσουμε ακόμα κι έναν αμερικανό μεγαλοδικηγόρο (τέτοιος είναι ο Νίμιτς) που σιτίζεται προσφέροντας υπηρεσίες στον ΟΗΕ.

Ναζιστικό καμάρι

Ναζιστής, φασίστας, χουντικός, εθνικιστής, χρυσαυγίτης. Όλα αυτά τα επίθετα δεν ενοχλούν τον Αιγιαλείας και Καλαβρύτων Αμβρόσιο (κατά κόσμον Αθανάσιο Λενή), γιατί όλα έχουν σχέση με την έννοια της πατρίδας. Προτιμά να τον αποκαλούν φασίστα, ναζιστή, χουντικό, όχι όμως «κατσαπλιά», «συμμορίτη», «αντάρτη» ή «αριστερό». Ξέρετε ποιο είναι το δυστύχημα (ή ευτύχημα, εξαρτάται); Οτι ο άνθρωπος αυτός είναι μητροπολίτης σε μια περιοχή που περιλαμβάνει και τα Καλάβρυτα, τον τόπο όπου οι ομοϊδεάτες του ναζιστές διέπραξαν ένα από τα πιο ειδική μαζικά εγκλήματά τους στην πατρίδα μας, για να εκδικηθούν τη δράση των ανταρτών του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, που αγωνίζονταν για τη λευτεριά της πατρίδας και του λαού μας. Ναζιστής και όχι αντάρτης. Με τους εγκληματίες και όχι με τους απελευθερωτές.

Φασισταριά... γενικώς

Τι ενόχλησε από το φασιστικό παραλήρημα του οννεδίτη Τρούπου στο Twitter; Το ότι «απέιλησε» τον Τσίπρα με «κρεμάλες στο Σύνταγμα για τους εθνοπροδότες» ή το ότι χαρακτήριζε τους Σλαβομακεδόνες «πιθήκους» που «δταν εμείς κάναμε εγκαίνια στην Ακρόπολη, αυτοί είχαν ουρά και πηδούσαν από δέντρο σε δέντρο»; Μάλλον το πρώτο, γιατί το δεύτερο δε διέφερε καθόλου από το «γυφτοσκοπιανοί» που εκστόμισε ο... τιμημένος στρατηγός Φράγκος από το βήμα της μουσολινικής λαοσύναξης της Θεσσαλονίκης.

ΥΓ. Η ΝΔ αναγκαστικά παρέπεμψε αυτό το μπουμπούκι στο Πειθαρχικό, ενώ η θραουδειλία έλαμψε και πάλι με τη «συγγνώμη» που ζήτησε ο Τρούπος.

Ζήλεψε

Ζήλεψε ο Μπόλαρης τους συναδέλφους του που πήραν μέρος στο εθνικιστικό συλλαλητήριο, ίσως μετάνιωσε που δεν πήγε και ο ίδιος και αποφάσισε να επανορθώσει ραδιοφωνικώς. Κι επειδή ο Μπόλαρης δεν είναι «ξανθιά με πράσινα μάτια», αλλά «μελαχροινός με παχύ μουστάκι», ξέρει «να τα λέει». Ξέρει να τα «γλυκαίνει», ώστε να είναι «και με τον χωροφύλαξ και με τον αστφύλαξ». Πρώτα έγλειψε τον... μεγαλειώδη λαό, ενώ χαρακτηρίσε τους ομιλητές «κατώτερους» του πλήθους. Οσο για τα «ακραία στοιχεία», αυτά δεν χαρακτήρισαν τη συγκέντρωση, είπε. Είχε και παράδειγμα: «Όταν κάνουμε αντιφασιστική διαδήλωση πάντοτε στο τέλος υπάρχουν 200-300 που κάνουν επεισόδια, αλλά δεν χαρακτηρίζουν αυτοί την συγκέντρωση!» Μετά μπήκε στην ονοματολογία. Δε συμφωνεί με το «Βαρντάσκα» (άδειασε τον Καμμένο δηλαδή). Δε συμφωνεί και με το «Βόρεια Μακεδονία», γιατί προϋποθέτει ότι υπάρχει και «Νότια Μακεδονία» και αυτό προκαλεί προβλήματα. Δεν το πήγε παραπέρα, αλλά το «Νέα Μακεδονία» μάλλον δε θα τον χάλαιγε καθόλου.

Κάθε καριερίστας πολιτικός προσπαθεί να βγάλει πολιτική υπεραξία από τον όγκο του εθνικιστικά αφιονισμένου πλήθους, το οποίο αντιμετωπίζει σαν ένα τσούρμο «χρήσιμων ηλίθιων».

Αποκαλυπτήρια

Και το όνομα αυτού Μιχάκης. Αυτοπροβλήθηκε ως διοργανωτής του εθνικιστικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα, στις 4 Φλεβάρη, και «πριν αλέκτορα φωνήσαι» είχε αποκαλυφθεί το ποιόν του. Είναι, λέει, πρόεδρος του πολιτικού φορέα ΕΛΛΗΝ.Ε.Σ. Στη Βουλή, πάντως, προσπάθησε να μπει τον Γενάρη του 2015 με τους ΑΝΕΛΛ, αλλά πάτωσε. Από βίντεο που ανακαλύφθηκαν σε χρόνο-ρεκόρ, τον βλέπουμε πότε να χύνει ρατσιστική χολή ενάντια στα προσφυγόπουλα στο Ωραιόκαστρο και πότε να μιλάει στην παραλία της Θεσσαλονίκης με φόντο μασκαράδες με αποκριτικές στολές αρχαίων Μακεδόνων. Οι χρυσαυγίτες είναι καλοδεχούμενοι στο συλλαλητήριό του, αρκεί να έχουν μόνο ελληνικές σημαίες. Τελικά, ίσως δε γίνει **αυτό** το συλλαλητήριο. Ίσως αναζητήσουν ευθετότερο χρόνο (εκτός αν το αναλάβει η ΝΔ).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 3

γατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης εξέδιδε ανακοινώσεις που θα τις ζήλευε ο Ανθιμος. Οι βιομήχανοι κήρυτταν... στάσεις εργασίας και κουβαλούσαν τους εργάτες με τα λεωφορεία της επιχείρησης στο συλλαλητήριο.

Κι αν δεν τους έβγαине η επιχείρηση «διαμοιρασμός των Σκοπίων», μέσα από τη σκληρή εθνικιστική και πολεμοκάπηλη πολιτική η ελληνική αστική τάξη διεκδικούσε το ρόλο του «βαλκανιάρχη» των ιμπεριαλιστών. Ενα ρόλο «περιφερειάρχη» στη Νότια Ευρώπη, ανάλογο μ' αυτόν που παίζει στην Εγγύς και Μέση Ανατολή η Τουρκία. Δεν τους βγήκε ούτε ο μείζων ούτε ο ελάσσων στόχος. Οι ιμπεριαλιστές της Δύσης δε χρειάζονταν την Ελλάδα για να περάσουν τα Βαλκάνια του πρώην «ανατολικού μπλοκ» στη δική τους σφαίρα επιρροής. Δεν ήταν και ενωμένοι, άλλωστε. Ποιος δε θυμάται τη σκληρή κόντρα Γερμανών και Αμερικανών πάνω από τα συντρίμια της πρώην ενιαίας Γιουγκοσλαβίας;

Στην καλλιέργεια αυτής της εθνικιστικής υστερίας πήραν μέρος **όλα** τα αστικά κόμματα, ανεξάρτητα από τις διαφορές μεταξύ «ήπιων» και «σκληρών», που χώριζαν τα κόμματα μεταξύ τους, αλλά περνούσαν και οριζόντια μέσα από τα κόμματα του τότε δικομματισμού (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) και οδηγήσαν τελικά στη θεαματική δημιουργία της ΠΟΛΑ από τον Σαμαρά και μερικούς βουλευτές της ΝΔ που πήρε μαζί του. Αν δούμε για παράδειγμα τον Περισσό, το μόνο κόμμα που δεν πήρε μέρος στα συλλαλητήρια, θα διαπιστώσουμε ότι επί της ουσίας καλλιεργούσε με τον δικό του τρόπο τον εθνικισμό, αρνούμενος την ύπαρξη του σλαβομακεδονικού έθνους, αποδίδοντας αλυτρωτισμό στην εθνικιστική ηγεσία της ΔτΜ, αποπατώντας πάνω στην ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος. Ήταν εκείνη την εποχή που άστραψαν τα άστρα της Κανέλλη και του... Ζουράρι ως συνεργαζόμενων με τον Περισσό.

Κάθε αντίθετη φωνή λοιδορήθηκε και κυνηγήθηκε. Ο αστικός κοσμοπολιτισμός, ένα ρεύμα που αποτελεί τον αντίποδα του εθνικισμού, αλλά με κοινή τους βάση την ιμπεριαλιστική εξάρτηση (είναι γνωστό πως όσο πιο επιθετικός εμφανίζεται ο εθνικισμός στην Ελλάδα τόσο πιο βαθύς είναι ο ραγιαδισμός των φορέων του), περιθωριοποιήθηκε και οι φορείς του λοιδορούνταν δημόσια. Το ίδιο συνέβη και με κάποια αστικά ρεύματα του «ρεαλισμού», που κατάλαβαν νωρίς ότι το παιχνίδι έχει χαθεί και ζητούσαν να υπάρξει «ρεαλιστική προσέγγιση» και «συμβιβαστική λύση». Οργισμένες κραυγές ξεσηκώνονταν από το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Όταν κατάλαβαν όλοι ότι το παιχνίδι έχει χαθεί, βρέθηκαν αντιμετώποι με το εθνικιστικό τέρας που οι ίδιοι είχαν δημιουργήσει και το οποίο κάθε εθνικιστής μπορούσε να κινήσει για τους δικούς του σκοπούς. Από τον αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, που φιλοδοξούσε να γίνει «ο έλληνας Μακάριος», μέχρι τον Σαμαρά που κάρφωσε πσιώπλατα τον ευεργέτη του Μητσοτάκη και φιλοδόχησε να φτιάξει ένα νέο δεξιό κόμμα που θα ξεπεράσει σε ψήφους τη ΝΔ. Ο Μητσοτάκης παραδέχτηκε ότι δεν τολμούσε να περάσει την πρόταση Βανς-Οουεν για σύνθετη ονομασία, γιατί θα έπεφτε η κυβέρνησή του (αργότερα την έριξε ο Σαμαράς για άλλους λόγους). Το ΠΑΣΟΚ, που πήρε την

κυβερνητική σκυτάλη, αφού πρώτα πέρασε από το εμπάργκο του 1994, έφτασε μέχρι τη λεγόμενη «ενδιάμεση συμφωνία» του 1995. Η ΔτΜ άλλαξε τη σημαία της (κατήργησε τον ήλιο της Βεργίνας), έκανε διευκρίνιση στο Σύνταγμά της ότι απορρίπτει κάθε επέμβαση αλυτρωτικού χαρακτήρα σε άλλες χώρες κτλ. Λύση στο όνομα, όμως, δε βρέθηκε, γιατί ούτε το ΠΑΣΟΚ τολμούσε να τα βάλει με το εθνικιστικό τέρας, τη στιγμή μάλιστα που και στη γειτονική χώρα τον παλιό τιτικό αναθεωρητή Γκλιγκόροφ είχαν διαδεχτεί ο Γκρουέφσκι και η κλίκα του που θέρειναν το σλαβομακεδονικό εθνικιστικό τέρας.

Ταραχή στο αστικό στρατόπεδο

Με μεγάλη έκπληξη το αστικό πολιτικό στρατόπεδο είδε το τέρας που δημιούργησε να προβάλλει και πάλι μπροστά του, απειλώντας τη συμβιβαστική λύση που επεξεργάστηκαν τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία και που αποδέχονται τόσο η κυβέρνηση Ζάεφ (συμμετέχουν και τα αλβανικά κόμματα) στη ΔτΜ όσο και -επί της ουσίας- η συντριπτική πλειοψηφία του αστικού φάσματος στην ελληνική Βουλή (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΔΗΣΥ, Ποτάμι και Περισσός). Μια χούφτα «στρατόγκαβλοι», υπό την «καθοδήγηση» (με ό,τι αυτό συνεπάγεται) του Ιβάν Σαββίδη, κάποιοι δεσποτάδες και ο εσμός των «μακεδονικών σωμάτων» μπόρεσαν να μαζέψουν όλο αυτό το πλήθος στη Θεσσαλονίκη, χρησιμοποιώντας τα ίδια εθνικοφασιστικά ιδεολογήματα του 1992. Ο Καμμένος, ο Λεβέντης και «τ' άλλα παιδιά» είδαν στρωμένο το χαλί και αποφάσισαν να «παιξουν μπάλα».

Οι υπόλοιποι κλαψουρίζουν. Η πλειοψηφία των αρθρογράφων στις αστικές φυλλάδες, διαπρύσιοι κήρυκες των Μνημονίων κατά τα άλλα, λοιδορούν τον εθνικισμό, πνέουν μένεα κατά τον Φράγκο και του Ανθιμου, γράφουν να αντίθετα απ' αυτά που υποστήριζαν το 1992-93. Και βέβαια, όλοι σπεύδουν να γλείψουν τους «έλληνες πατριώτες» που διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη. Οχι μόνο ο Καμμένος και ο Λεβέντης, αλλά και η ΝΔ (που έσπευσε να εκδώσει χαιρετιστήρια ανακοίνωση αμέσως μόλις ολοκληρώθηκε το συλλαλητήριο) και η ΔΗΣΥ (ο Λοβέρδος την «έπεσε» άγρια στον Κατρούγκαλο στη Βουλή, κατηγορώντας τον για αλαζονεία και διχαστική πολιτική). Μόνο το Ποτάμι κρατάει σταθερά αποστάσεις, τηρώντας τον αστικό κοσμοπολιτισμό και την απόλυτη ευρωλαγνεία, ενώ στον ΣΥΡΙΖΑ έχουν πάθει ζάλη, καθώς από τη μια έχουν το αγκάθι του Καμμένου στα πλευρά τους και από την άλλη έχουν δεσμευτεί στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες ότι θα φτάσουν σε λύση με τον Ζάεφ, η οποία λύση είναι συμβατή με την ιστορική διαδρομή του ΣΥΡΙΖΑ, που κινούνταν μεταξύ κοσμοπολιτισμού και αντιεθνικιστικού πα-

σιφισμού.

Ο,τι και να κάνουν, όμως (και δεν αναφερόμαστε μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και στον αστικό Τύπο, ακόμα και τον αντικυβερνητικό, που στηρίζει την κυβερνητική πολιτική στο συγκεκριμένο ζήτημα), θα εξακολουθήσουν να είναι παγιδευμένοι. Ο λόγος είναι πως δεν έγιναν ξαφνικά αντιεθνικιστές. Εθνικισταράδες του κερατά είναι όλοι τους και εξακολουθούν να λένε τα ίδια ψέματα για την Ιστορία και την εθνική διαμόρφωση των Σλαβομακεδόνων. Το μόνο που επικαλούνται είναι ο «ρεαλισμός».

Δηλαδή, λένε εμμέσως πλην σαφώς, «χάσαμε, δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά». Αυτή την τοποθέτηση, που είναι κυρίαρχη στο αστικό στρατόπεδο, οι αφιονισμένες με το ψέμα λαϊκές μάζες το εισπράττουν ως «προδοσία». Και γίνονται αθύρματα στα χέρια του κάθε Φράγκου και του κάθε Ανθιμου, του κάθε Καμμένου, του κάθε χρυσαυγίτη και του κάθε Σαββίδη που χτίζει τον «ιδιωτικό στρατό» του.

Η πίστη στο εθνικιστικό ψέμα οδηγεί στο πληγωμένο εθνικό φιλότιμο. Δημιουργείται έτσι ένα ιδεολογικό κράμα που τροφοδοτεί μια διαδικασία φασιστικοποίησης. Γιατί το πληγωμένο εθνικό φιλότιμο δεν οδηγεί σε μια αντιστασιακή ανάταση κατά των ιμπεριαλιστών που καταδυναστεύουν τη χώρα, αλλά σε επιθετικότητα ενάντια σ' εκείνους τους γείτονες που θεωρούνται «του χεριού μας» (εξ ου και το «Γυφτοσκοπιανοί»).

Θα φτιάξει ο Φράγκος κόμμα κατά τα πρότυπα της λομβαρδικής «Λέγκας του Βορρά»; Όταν ο θριαμβευτής του θεσσαλονικιώτικου συλλαλητηρίου δεν το απέκλεισε, κρύος ιδρώτας έλουσε τον Μητσοτάκη και το επιτελείο του. Το αποτέλεσμα ήταν να μετακινηθούν ακόμα πιο δεξιά, για να μη χάσουν επαφή με το εθνικιστικό ακροατήριο. Ο Μπουμπούκος επανέλαβε το σύνθημα του στρατηγού: «φωνή λαού, οργή Θεού». Ασε που του «άρεσαν όλες αυτές οι παραδοσιακές ιστορικές στολές» (το Τριώδιο δηλαδή)! Μια σειρά βουλευτές άρχισαν να ανακοινώνουν ότι θα συμμετάσχουν στο συλλαλητήριο της Αθήνας. Η ηγεσία άλλαξε τη γραμμή και ζητά από τον Τσίπρα να μην περιοριστεί στη «σύνθετη ονομασία» (συμφωνημένη επί Καραμανλή το 2007-8), αλλά να ζητήσει περισσότερα, γιατί τώρα είναι πιο ευνοϊκές οι συνθήκες. Όταν πάει κάποιος συριζαίος να τους πει κάτι, του πετάνε το παλιότερο χαρτί στο οποίο στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων Τσακαλώτος, Γαβρόγλου και Χριστοδουλοπούλου τάσσονταν υπέρ της αποδοχής του Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Το πολιτικό σκηνικό έχει μετατοπιστεί προς τα δεξιά. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι ο Τσίπρας προσπάθησε να παίξει το παιχνίδι της διάσπασης της ΝΔ (σιγά μην το σχεδίασε - άλλο αν του προέκυψε ως ευκαιρία), τώρα είναι και ο ίδιος παγιδευμένος, αν έχει σκοπό να φτάσει σε συμφωνία. Γιατί έχει το πρόβλημα του Καμμένου. Δεν ξέρουμε αν ο Σκουρπότης βρίσκειται σε αποστολή ή αν ενεργεί με δική του πρωτοβουλία, πάντως είναι ο μόνος που προσπαθεί «να σώσει την τιμή του ΣΥΡΙΖΑ» ασκώντας κριτική στον Καμμένο και προειδοποιώντας τον ότι «ως υπουργός Αμυνας οφείλει να υπερασπιστεί τη μία και μοναδική θέση, όταν εκπροσωπεί την κυβέρνηση». Όλοι τους, όμως, προσβλέπουν σε ψήφιση της συμφωνίας με τις ψήφους ΔΗΣΥ-Ποταμιού. Επειδή, όμως, δεν πρόκειται για το Σύμφωνο Συμβίωσης, είναι σίγουρο ότι η πολιτική αξιοπιστία τους θα δεχτεί μεγάλο πλήγμα.

Σταθερός στόχος το τελικό ξεκλήρισμα της φτωχής αγροτιάς

Αυτές τις μέρες βγαίνουν στους δρόμους αγρότες σε διάφορες περιοχές της χώρας. Σ' αυτή τη φάση θα αποφύγουμε να σχολιάσουμε τόσο τα χαρακτηριστικά της κινητοποίησης όσο και την αποτελεσματικότητά της. Θα σταθούμε μόνο στο κάλεσμα του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης στους αγρότες για διάλογο, αφού θυμίσουμε εισαγωγικά μερικά πράγματα για την αγροτική παραγωγή στην καπιταλιστική Ελλάδα, τόσο μέσα όσο και έξω από την ΕΕ.

Η αγροτική παραγωγή, στον γεωργικό και τον κτηνοτροφικό τομέα, είναι ασύμφορη όχι μόνο για τη φτωχή αγροτιά (εδώ και χρόνια), αλλά και για τμήμα της πλούσιας αγροτιάς, που αποτελούσε και συνεχίζει να αποτελεί μειοψηφία του αγροτικού κόσμου. Ιστορικά, η αγροτική παραγωγή ήταν ασύμφορη, γιατί η «βιομηχανική πόλη» επιβάλλει τους όρους της, που είναι η εξασφάλιση φτηνών αγροτικών προϊόντων ως πρώτη ύλη για τη βιομηχανία. Γι' αυτό, ακόμα και στην περίοδο από το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80, που η καπιταλιστική ΕΕ ήθελε να εξασφαλίσει επάρκεια σε αγροτικά προϊόντα, παρατηρούνταν το φαινόμενο της εγκατάλειψης της αγροτικής παραγωγής και του χωριού από δεκάδες χιλιάδες φτωχούς αγρότες κάθε χρόνο.

Η αγροτική παραγωγή συνεχίζει να είναι ασύμφορη, γιατί ο γερμανογαλλικός άξονας που καθορίζει τις εξελίξεις στην ΕΕ, προκειμένου να κυριαρχήσει στις αγορές του λεγόμενου τρίτου κόσμου, ελευθέρωσε τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων απ' αυτές τις χώρες, καταργώντας ποσοτώσεις

και δασμούς. Οι υπουργοί Εξωτερικών όλων των κυβερνήσεων ψήφισαν υπέρ αυτής της ελευθερίας στις συνεδριάσεις των Συμβουλίων Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ. Ετσι προδιαγράφηκε το μέλλον για όλη τη φτωχή αγροτιά και τμήμα της πλούσιας αγροτιάς. **Μέλλον πλήρους εγκατάλειψης της αγροτικής παραγωγής και του χωριού.**

Και οι Τσιπροκαμμένοι, με τον Β. Αποστόλου ως υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, αυτή την προδιαγεγραμμένη πορεία συνεχίζουν με την πολιτική τους. Όταν ο Αποστόλου καλεί τους αγρότες για διάλογο, καλεί ουσιαστικά εκπροσώπους της πλούσιας αγροτιάς, που είναι υπέρμαχοι της ολοκλήρωσης του ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς και μέσω κυβερνητικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Για λόγους πολιτικάντικους ο Αποστόλου δεν τολμά να εξστομίσει αυτό που εκστόμισε στις 12 Οκτώβρη του 2017 στη Βουλή η βουλευτίνα Καρολίτσα του ΣΥΡΙΖΑ Π. Βράντζα: **«Δεν θέλουμε τον φτωχό και μεσαίο αγρότη, τον οποίο θα συντηρούμε».** Αφρησε τη βουλευτίνα (συνδιοκτίτρια σε κτηνοτροφικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις) να το πει, χωρίς ο ίδιος να ψελλίζει την παραμικρή διαφωνία.

Σ' αυτή την τοποθέτηση της συριζαίας βουλευτίνας αναφερθήκαμε σε δημοσίευσμά μας στις 5 Γενάρη με τίτλο «Επιχείρηση εξαπάτησης των κτηνοτρόφων από τον Βαγγέλη Αποστόλου». Την παραθέτουμε ξανά, γιατί είναι επίκαιρη.

«Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου για το νομοσχέδιο, θα ήθελα να ορίσουμε για και να συμφωνήσουμε -και είναι μια καλή ευκαιρία αυτό το νομοσχέδιο- κάποιοι ζητή-

ματα. Ένα από τα ζητήματα αυτά είναι το πώς θέλουμε τον αγρότη, τον παραγωγό του 2017 (...) Να σας πω τι δεν θέλουμε εμείς: **Δεν θέλουμε τον φτωχό και μεσαίο αγρότη, τον οποίο δεν συντηρούμε.** Θέλουμε ένα αγρότη ο οποίος θα είναι επαγγελματίας, ένα αγρότη που θα έχει την δυνατότητα να πληρώσει λογιστή και κτηνίατρο και ο οποίος θα έχει τους κόπους της δουλειάς του και θα έχει την οικογενειά του, **έναν αγρότη αξιοπρεπή και οικονομικά εύρωστο (...)** και **όχι να συντηρούμε τον φτωχό και φτωχο-μεσαίο αγρότη.** Πρέπει να ορίσουμε και το αγροτικό επάγγελμα κάποια στιγμή».

Μιλώντας στον πληθυντικό («Να σας πω τι δεν θέλουμε εμείς»), η βουλευτίνα μιλούσε προφανώς εξ ονόματος του ΣΥΡΙΖΑ. Και να αμφέβαλε κανείς γι' αυτό, τις αμφιβολίες διέλυσαν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που ακολούθησαν, καθώς και το υπουργικό δίδυμο (Αποστόλου-Τσιρώνης), που δεν είπαν κάτι διαφορετικό από τη Βράντζα για τον φτωχό αγρότη και για τον επιχειρηματία αγρότη. Αν δε συμφωνούσαν, θα εξέφραζαν κάποιες διαφορετικές απόψεις, για να το «γλυκάσουν» λίγο.

Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει βάλει στο στόχαστρο τη φτωχή αγροτιά. Η Βράντζα διακήρυξε ανοιχτά και αποκάλυψε ότι πρέπει να τελειώσουμε με τη φτωχή αγροτιά, ξεκληρίζοντάς την με πιο γρήγορους ρυθμούς, με νέες νομοθετικές ρυθμίσεις, με τις οποίες «πρέπει να ορίσουμε το αγροτικό επάγγελμα». Αγρότης είναι μόνο ο αγρότης-επιχειρηματίας που «μπορεί να πληρώσει λογιστή και κτηνίατρο».

Θα ήταν για γέλια, αν δεν αφορούσε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Αμέσως μετά την τριώρη συνάντηση του με τον Τσίπρα στο Νταβός, που κατέληξε σε κάποια «μέτρα οικονομικής εμπιστοσύνης», ο πρωθυπουργός της Δημοκρατίας της Μακεδονίας Ζόραν Ζάεφ ανακοίνωσε ότι η χώρα του θα μετονομάσει το αεροδρόμιο των Σκοπίων (οι πληροφóricos λένε ότι από «Μέγας Αλέξανδρος» θα το μετονομάσει σε «Κίρο Γκλιγκόροφ») και τον κεντρικό αυτοκινητόδρομο της χώρας (από «Μέγας Αλέξανδρος» σε «Φιλίας», λένε οι ίδιες πληροφóριες).

Θα ήταν για γέλια γιατί σε κάθε χώρα υπάρχουν δρόμοι, πλατείες, κτίρια, που φέρουν ονόματα ιστορικών προσωπικοτήτων ή τοποθεσιών ή ιστορικών γεγονότων άλλων χωρών. Φαντάζεστε τη Ρωσία να ζητά να μετονομαστεί η πλατεία Σταλινγκράντ στο Παρίσι και ο ομώνυμος σταθμός του Μετρό; Φαντάζεστε την Ελλάδα να ζητά να μετονομαστεί η οδός Ρήγα Φεραίου στο Βελιγράδι; Να το πάμε και παραπέρα; Οι Τούρκοι ονομαάζουν την Κωνσταντινούπολη Ιστανμπούλ, την Σμύρνη Ιζμίρ και τους Έλληνες Πιονάν. Και οι ίδιοι οι Έλληνες δεν έχουν αποφασίσει πώς θα ονομάζονται οι ίδιοι (Γκρικς ή Χέλινες) και πώς η χώρα τους (Γκρικς ή Χελιάς) διενθών. Αν ασχοληθεί κανείς με τις ονομασίες και απαιτήσει αλλα-

γές, θα καταντίσει γραφικός.

Ναι, αλλά με τον βόρειο γείτονα υπάρχουν «πονηρά» ζητήματα θα μας πουν οι εθνικιστές. Και θα λυθούν αυτά με τη μετονομασία ενός αεροδρομίου κι ενός αυτοκινητόδρομου; Όχι, απαντούν εν χορώ. Και απαιτούν να αλλάξει το ίδιο το Σύνταγμα της γειτονικής χώρας. Να ονομάζονται οι γείτονες με όνομα που θα τους ορίσουμε εμείς. Το ίδιο και η γλώσσα τους, που εδώ και πάνω από δυο αιώνες ονομάζεται Μακεδονικά. Αυτό δεν τα λένε μόνο οι εθνικιστές, αλλά και οι ίδιοι μόνο ο Τσίπρας, που βιάζεται για την κατάσταση και τα δικαιώματα των προσώπων που ανήκουν στον Μακεδονικό λαό σε γειτονικές χώρες», το οποίο χαρακτηρίστηκε ως αλτρωτικό (ενώ δεν έχει καμιά επί της ουσίας διαφορά από το άρθρο 108 του ελληνικού Συντάγματος ή από αντίστοιχες αναφορές στο Σύνταγμα της Τουρκίας, για τις οποίες κάνουν μόνο οι εθνικιστάδες), έχει συμπληρωθεί με την εξής προσθήκη: «Κατά την άσκηση αυτού του ενδιαφέροντος, η Δημοκρατία δε θα παρεμβαίνει στα κυριαρχικά δικαιώματα άλλων κρατών ή στις εσωτερικές τους υποθέσεις». Επομένως, οι συνταγματικές αλλαγές που ζητά ο Περισός, πέρα από την αλλαγή του ονόματος της χώρας, είναι η αλλαγή της εθνικής ταυτότητας (να μην αυτοπροσδιορίζονται ως μακεδονικό

βλῆματα και βεβαίως ξεκαθάρισμα πως πρόκειται για ένα όνομα για όλες τις χρήσεις, χωρίς «ήξεις-αφίξεις»».

Είναι καταρχάς εθνικιστική πρόκληση να ζητάς να καθορίσεις εσύ το περιεχόμενο του Συντάγματος μιας χώρας. Αλλά σε τι είδους αλλαγές αναφέρεται ο Περισός; Το Σύνταγμα της ΔιΤΜ αναφέρει ρητά ότι δε διεκδικεί τίποτα από οποιαδήποτε όμορη χώρα («Η ΔιΤΜ δεν έχει εδαφικές βλέψεις σε κανένα γειτονικό κράτος»). Ακόμα και το περιβόητο άρθρο 49, που έλεγε ότι «η Δημοκρατία ενδιαφέρεται για την κατάσταση και τα δικαιώματα των προσώπων που ανήκουν στον Μακεδονικό λαό σε γειτονικές χώρες», το οποίο χαρακτηρίστηκε ως αλτρωτικό (ενώ δεν έχει καμιά επί της ουσίας διαφορά από το άρθρο 108 του ελληνικού Συντάγματος ή από αντίστοιχες αναφορές στο Σύνταγμα της Τουρκίας, για τις οποίες κάνουν μόνο οι εθνικιστάδες), έχει συμπληρωθεί με την εξής προσθήκη: «Κατά την άσκηση αυτού του ενδιαφέροντος, η Δημοκρατία δε θα παρεμβαίνει στα κυριαρχικά δικαιώματα άλλων κρατών ή στις εσωτερικές τους υποθέσεις». Επομένως, οι συνταγματικές αλλαγές που ζητά ο Περισός, πέρα από την αλλαγή του ονόματος της χώρας, είναι η αλλαγή της εθνικής ταυτότητας (να μην αυτοπροσδιορίζονται ως μακεδονικό

έθνος) και της ονομασίας της γλώσσας! **Επί της ουσίας, ο Περισός έχει πλήρως προχωρήσει στο εθνικιστικό στρατόπεδο.**

Έχει δίκιο ο πονηρός Βούτσης όταν δηλώνει ότι με πυρίνα το Μακεδονικό «θα αναδιομορφωθεί σε αρκετά μεγάλο βαθμό και οριζοντίως ενδοχόμενας το σύνολο του πολιτικού συστήματος». Ηδη η ΝΔ μετακινείται με συνεχείς καλωτομήσεις. Ξεκίνησε με σκέτη αναφορά στο «σύνθετη ονομασία για κάθε χρήση», μετά πήγε πιο δεξιά δηλώνοντας ότι αυτό που τέθηκε από τον Καραμανλή στο Βουκουρέστι το 2008 ήταν το ελάχιστο, που τώρα δεν είναι αρκετό, γιατί ο Τσίπρας αντιμετωπίζει πιο ευνοϊκές συνθήκες, και μετά το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο πήγε ακόμα πιο δεξιά, ζητώντας από τον Τσίπρα να αφήσει τη λύση για «άλλη συγκυρία, με κατάλληλη προετοιμασία» και «προπαντός αφού η άλλη πλευρά έχει προηγουμένως έμπρακτα αποδείξει ότι ζητά λύση πραγματική, όχι πλασματική». Δηλαδή, η ΝΔ που έβρισκε τις συνθήκες πιο ευνοϊκές σε σχέση με το 2008, τώρα έπαψε να τις βλέπει ευνοϊκές και ζητά νέα αναβολή! Αυτό που δεν είπε δημόσια η ΝΔ, το είπε ο Περισός, πέρα από την αλλαγή του Συντάγμά τους, την εθνική τους ταυτότητα και το όνομα της γλώσσας τους και μετά να συμφωνήσουμε για

σύνθετη ονομασία».

Είναι απορίας άξιο αν ο Τσίπρας θα τολμήσει τελικά να πάει σε συμφωνία (για την οποία έχει φαίνεται δεσμευτεί σε ΗΠΑ και ΕΕ). Μπορεί ο Βούτσης να δήλωσε με νόημα ότι «δε θα αλλάξει σε καμιά περίπτωση η κυβερνητική ευστάθεια, διότι θα υπάρξει μεγάλη πλειοψηφία μέσα στη Βουλή σε σχέση με τη σύνθετη ονομασία» (δηλαδή: θα κυβερνάμε με τον Καμμένο, αλλά θα ψηφίσουμε τη συμφωνία με ΔΗΣΥ και Ποτάμι), όμως στις σημερινές συνθήκες αυτή η σιγουριά ακούγεται περισσότερο σαν εξουσιαστικός «κουταβοκιρισμός» παρά σαν πολιτική βεβαιότητα.

Το σκηνικό είναι ρευστό, γι' αυτό και ο Τσίπρας εμφανίστηκε σκληρός στη συνάντηση με τον Ζάεφ, αφήνοντας απλά ανοιχτό τον δίαυλο των διαπραγματεύσεων. Ίσως αυτό να αποδειχτεί «πέταγμα της μπάλας στην εξέδρα», όπως έχει γίνει αρκετές φορές στο παρελθόν. Εδώ θα είμαστε, θα παρακολουθούμε και θα σχολιάζουμε.

Στο μεταξύ, το εθνικιστικό δηλητήριο προσφέρεται όχι με σταγονόμετρο, αλλά με κουβά. Κι αυτό είναι που πρέπει πρωτίστως να μας απασχολεί και να τροφοδοτεί τη συνεχή παρέμβαση μας, με όπλο την ιστορική αλήθεια και γνώμονα την ανάπτυξη της ταξικής πάλης.

Λευτεριά στην Αχέντ Ταμίμι Λευτεριά σε όλους τους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους Συγκέντρωση στο Μοναστηράκι, Τρίτη 30 Γενάρη, ώρα 6μμ

Συνεχίζει τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στον μαχόμενο παλαιστινιακό λαό η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό. Σειρά έχει, την ερχόμενη Τρίτη, συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Αχέντ Ταμίμι, την 16χρονη Παλαιστίνη από τη Δυτική Οχθη, που έχει αναδειχτεί σε παγκόσμιο σύμβολο αντίστασης στον βάρβαρο σιωνιστή εισβολέα. Παραθέτουμε την ανακοίνωση-προσκλητήριο της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης.

Η Αχέντ Ταμίμι συνελήφθη στις 19 Δεκέμβρη σε μαζική επιδρομή που πραγματοποιήσε ο ισραηλινός στρατός στη Δυτική Οχθη, προκειμένου να απαγάγει και να φυλακίσει παλαιστίνιους νεολαίους, που συμμετέχουν ενεργά στις διαδηλώσεις και τις συγκρούσεις εναντίον της ισραηλινής κατοχής, μετά την αναγνώριση του συνόλου της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ από τον Τραμπ στις 6 Δεκέμβρη. Εκτοτε η Ταμίμι βρίσκεται σε στρατιωτική κράτηση. Την Τετάρτη στις 31 Γενάρη πραγματοποιεί η δική της σε σιωνιστικό στρατοδικείο.

Αφορμή για τη σύλληψή της ήταν το ότι εμπόδιζε και γρονθοκόπησε ισραηλινούς στρατιώτες όταν αυτοί χτυπούσαν και επιχειρούσαν να αλλάξουν διαδηλωτές στο χωριό Ναμπί Σάλεχ της Δυτικής Οχθης. Λίγο πριν τη σύλληψή της, ισραηλινοί στρατιώτες είχαν πυροβολήσει στο κεφάλι, σχεδόν εξ έπαφης, με πλαστική σφαίρα τον δεκαπεντάχρονο ξάδερφό της, τραυματιζόντάς τον βαρύντατα. Λίγο μετά την σύλληψη της Αχέντ, ο ισραηλινός στρατός συνέλαβε την ξαδέρφη της και τη μητέρα της.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Αχέντ τα βάζει με την κατοχή. Από τα δώδεκά της έχει πολλές φορές επιτεθεί φραστικά εναντίον ισραηλινών στρατιωτών, ενώ συμμετέχει στη διοργάνωση των διαδηλώσεων ενάντια στη σιωνιστική κατοχή που γίνονται σχεδόν καθημερινά στο χωριό της. Η ίδια προέρχεται από οικογένεια αγωνιστών, με τον πατέρα της να έχει συλληφθεί και φυλακιστεί από τους σιωνιστές ενιά φορές στο παρελθόν. Η δράση της αλλά και το γεγονός ότι έχει μετατραπεί σε σύμβολο του παλαιστινιακού αγώνα την έχουν βάλει στο στόχαστρο των σιωνιστών.

Τη Δευτέρα 1 Γενάρη, ισραηλινοί στρατοδικοί της απήγγειλε δώδεκα κατηγορίες που περιλαμβάνουν επίθεση εναντίον ισραηλινού στρατιώτη και παρεμπόδιση του έργου του, καθώς και πετροπόλεμο. Σύμφωνα με την ισραηλινή νομοθεσία, ο πετροπόλεμος εναντίον στρατιωτών και εβραίων εποίκων επισείει ποινή φυλάκισης έως και 20 χρόνων, ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις η ποινή που επιβάλλεται δεν είναι μικρότερη της εννιάμηνης φυλάκισης.

Η δέσυνση της σιωνιστικής τρομοκρατίας απέναντι στους νεαρούς παλαιστίνιους, που διακρίνονται ως εγκληματίες της σιωνιστικής κατοχής έχουν άμεση σχέση με την πολιτική κάλυψη που δέχεται το Ισραήλ από τις κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστικών χωρών αλλά και τις κυβερνήσεις των χωρών της εγγύτερης περιοχής. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά και οι προηγούμενες των ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, αντί να θέσουν στη

διεθνή απομύκωση το Ισραήλ για τα ειδική εγκλήματα πολέμου και κατοχής στην Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, έσπευσαν να το υποστηρίξουν με διμερείς επαφές, υποδοχή του μακελάρη πρωθυπουργού Νετανιάχου, σύμφιξη οικονομικών, πολιτικών και στρατιωτικών σχέσεων.

Η Αχέντ Ταμίμι εκφράζει την νέα γενιά των παλαιστίνιων αγωνιστών, που μεγάλωσαν στη Δυτική Οχθη σε συνθήκες κατοχής, περικύκλωσης από τους σιωνιστές εποίκους και τον στρατό τους. Αυτοί οι νέοι αγωνιστές, αφήνουν τις φυλακίσεις και τους ξυλοδαρμούς από τους ισραηλινούς στρατιώτες, υπερασπίζονται βαρβαρέα την υπόθεσή τους μπροστά στον κατακτητή, περιφρονώντας επιδείξεις τους δώκτες τους. Παίρνουν επάξια τη σκυτάλη από τους χιλιάδες παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους που παρελθόντος που πέρασαν σημαντικό τμήμα της ζωής τους στα σιωνιστικά μπουντρούμια, κρατώντας πάντα ψηλά την σημαία για τη λευτεριά.

Ανταποκρινόμενοι στη Διεθνή Καμπάνια Αλληλεγγύης στην Αχέντ Ταμίμι καλούμε σε συγκέντρωση στο Μοναστηράκι, Τρίτη 30 Γενάρη, ώρα 6μμ.

- **Λευτεριά στην Αχέντ Ταμίμι!**
- **Λευτεριά στους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους.**
- **Λευτεριά στην Παλαιστίνη!**
- **Νίκη στα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης!**
- **Η ελληνική κυβέρνηση είναι ανενεργή στο διαρκές έγκλημα της ισραηλινής κατοχής-Τερματισμός όλων των σχέσεων της χώρας μας με τους σιωνιστές μακελάρηδες!**

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό

Και στη Θεσσαλονίκη

Κινητοποίηση οργανώνεται για την ίδια μέρα και στη Θεσσαλονίκη. Η 30η του Γενάρη, που η Διεθνής Καμπάνια Αλληλεγγύης στην Αχέντ Ταμίμι όρισε ως μέρα διεθνούς κινητοποίησης, συμπίπτει με μια ακόμα επίσκεψη ισραηλινού επίσημου στην πόλη. Πρόκειται για τον πρόεδρο της σιωνιστικής οντότητας Ρεουβέν Ριβλίν, έναν ακροδεξιό εβραίο, που πρώτα έκανε καριέρα ως αξιωματικός στις μυστικές υπηρεσίες και μετά πέρασε στην πολιτική με το κόμμα «Λικούντ». Πρώτος τον έκανε υπουργό ο σφραγίσας Αριέλ Σαρόν. Αυτός ο τυπικός εκπρόσωπος του σιωναισμού είναι ανεπιθύμητος στη Θεσσαλονίκη.

Απορρίφθηκε από το ΣτΕ η αίτηση αναστολής για το γήπεδο Μελισσανίδη

Το δίκαιο του μονάρχη και των υποτακτικών του

Στις 7 του Φλεβάρη θα συζητηθεί στο ΣτΕ η αίτηση ακύρωσης που υπέβαλαν 56 πολίτες εναντίον της παράνομης οικοδομικής άδειας (και μιας σειράς διοικητικών πράξεων που σχετίζονται άμεσα μ' αυτήν) του γη-αδήποτε αντίκρουση των επιχειρημάτων των προσφευγόντων. Η πλευρά Μελισσανίδη (Ερασιτεχνική ΑΕΚ και «Δικέφαλος 1924» ΑΕ) κατέθεσε ένα οχτασελίδιο υπόμνημα, στο οποίο με διάφορους νομικισμούς (εντελώς αστεύους) προσπαθούσε να ξεφύγει απόφαση επί της αίτησης ακύρωσης.

Η απόφαση αυτή (αρ. 347/2017), μ' ένα τηλεγραφικό σκεπτικό μόλις τεσσάρων σελίδων, αποτελεί μνημείο αυθαρισίας και ετοιμθελισμού, που υπακούει μόνο σ' ένα δόγμα: «δίκιο είναι μόνο το συμφέρον των καπιταλιστών» (πώς το λέγε ο ποδοσφαιροπαράγοντας της «παράγκας»; «Ο Ολυμπιακός και το Αιγάλεω να κερδάνε κι όλοι οι άλλοι να πάνε να γα@@θούν»).

Οι 56, διά του νομικού τους παραστάτη Κώστα Παπαδάκη, υπέβαλαν μια ογκοδέστατη αίτηση ακύρωσης, επικαλούμενοι οκτώ λόγους, για κτήνεν από τον οποίο κατέθεσαν εκτενείς και εμπειροστατωμένη αιτιολογία. Εξίσου ογκώδης και εμπειροστατωμένη ήταν και η αίτηση αναστολής, στην οποία αναπτύχθηκαν οι κίνδυνοι που θα προέκυπταν αν συνεχίζονταν τα έργα κατασκευής και στο τέλος γινόταν δεκτή η αίτηση ακύρωσης. Στην περιοχή θα έμενε ως «κληρονομιά» ένα τοιμενένιο κουσάρφι, σαν το κουσάρφι του γηπέδου του Παναθηναϊκού στον Ελαιώνα, που άφησε η εταιρία

μελετούσε στοιχειωδώς το υλικό που κατατέθηκε και από τις δύο πλευρές θα κατέληγε στο αβίαστο συμπέρασμα πως για το ΣτΕ ήταν μονόδρομος η αποδοχή της αίτησης αναστολής. Όπως και να σταθμίζε τα πράγματα, όση διάθεση κι αν είχε υπέρ της καταστολής του γηπέδου, την αίτηση αναστολής όφειλε να την κάνει δεκτή. Όπως είχε κάνει δεκτή την αίτηση αναστολής κατά του «σχεδίου Γρατίνας» η κατά του «σχεδίου Βωβού» στον Ελαιώνα.

Κι όμως, σταλαπατώντας την παράδοση που είχε δημιουργήσει παλαιότερα (επί Δεκληρή) το Ε' Τμήμα του ΣτΕ, πετώντας στα σκουπίδια τα επιχειρήματα και τα στοιχεία που κατατέθηκαν (ανάφορα χαρακτηριστικό ότι δεν κάνει αναφορά στο δοσελίδιο υπόμνημα των προσφευγόντων - προκλητικό γιατί θα έπρεπε να αρθρώσει κανονικό αντίλογο στα επιχειρήματά κι αυτό ήταν αδύνατο), χωρίς την παραμικρή σοβαρή επιχειρηματολογία, αλλά επιστρατεύοντας μόνο ένα **πολιτικό επιχείρημα**, η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ απέρριψε την αίτηση αναστολής.

Δεν υπήρχε κανένα νομικό σκεπτικό σ' αυτό το μνημείο αυθαρισίας. Υπάρχει μόνο το εξής **πολιτικό** σκεπτικό: «Στην ίδια περίπου θέση υπήρξε και λειτουργούσε από πολλών δεκαετιών γήπεδο της ομάδας ονόματι το οποίο του ΣτΕ απέρριψε την αίτηση αναστολής. Δεν φανερώνεται τίποτα «να πέσει κάτω».

Οποίοι καλόπιστος άνθρωπος

οικιστική να έχει διαμορφωθεί από μακρού με δεδομένη την ύπαρξη και τις επιπτώσεις της λειτουργίας του. Περαιτέρω και σε κάθε περίπτωση ο ισχύων σήμερα χωροταξικός σχεδιασμός προβλέπει κατά τα ανωτέρω την ανακατασκευή του γηπέδου που είναι επομένως υποχρεωτική».

Το ζητούμενο μετατράπηκε σε δεδομένο, λες και στη Νέα Φιλαδέλφεια ήταν χτισμένος ο Παρθενώνας που τον γκρέμισαν και πρέπει να κατασκευαστεί υποχρεωτικά. Αρκεί να θυμίσουμε πως και το γήπεδο του ΠΑΟ στη Λ. Αλεξάνδρας θα μπορούσε -σύμφωνα μ' αυτή την κοινοφανή θεωρία- να θεωρηθεί τοποσήμο (είναι παλαιότερο μάλιστα απ' αυτό της ΑΕΚ), όμως έχει αποφασιστεί η μεταφορά του σε άλλο χώρο και η μετατροπή του οικοπέδου σε πάρκο. Αλλά κι αν δεχτεί κανείς την αστήρικτη θεωρία του «τοποσήμου», το γεγονός ότι η ανακατασκευή του γηπέδου γίνεται μέσα από διάτρητες και παράνομες διαδικασίες, που συνιστούν αρπαγή ενός **πράγματος εκτός συναλλαγής** (αυτό είναι το νομικό στάτους αυτών των οικοπέδων που παραχωρεί το ΕΛ-Λογικό Δημόσιο) από μια κερδοσκοπική ανήλικη εταιρία, πώς ξεπερνιέται;

Επ' αυτού δεν είπε τίποτα η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ. Ξεπέρασε το ζήτημα λες και δεν τέθηκε, λες και δεν υπήρχε. Βραβεύει το κεφάλι στην άμμο σαν το στρουθοκάμηλο. Δεν τόλμησε, βέβαια, να υιοθετήσει την προκλητική άποψη της πλευράς Μελισσανίδη ότι η αίτηση είναι «προβληματική της περιοχής πολεοδομική και

Τρομοκρατικές διώξεις

Ενα πανεπιστήμιο σε στενή σύνδεση με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ένα πανεπιστήμιο που θα λειτουργεί το ίδιο ως ΑΕ, με στρατηγική την «ανταποδοτικότητα» και την «ανταγωνιστικότητα», ένα πανεπιστήμιο-νεκροταφείο με φοιτητές και εργαζόμενους ζωντανούς-νεκρούς, δεμένους πισθάγκωνα στους στόχους αυτούς, που δε θα αγωνιούν, δε θα διαμαρτύρονται, δε θα αγωνίζονται είναι ο ευσεβής πόθος του ασιτισμού.

Το σκοπό αυτό πασχίζει και ο ελληνικός καπιταλισμός να προωθήσει εδώ και δυο δεκαετίες περίπου (αφετηρία κυρίως η Διακήρυξη της Μπολόνια), άλλοτε επιθετικά και άλλοτε με πλάγια μέσα, διώκοντας κάθε αντίθετη φωνή που υψώνεται διεκδικητικά, καταστέλλοντας με μανία κάθε αγωνιστική ανάταση στον πανεπιστημιακό χώρο.

Νόμοι που προωθούν το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και καταργούν το πανεπιστημιακό άσυλο πέρασαν πολλές φορές διά πυρός και σιδήρου, φοιτητικοί αγώνες συκοφαντήθηκαν και κατεστάλησαν, απεργίες εργαζόμενων χτυπήθηκαν. Αποκορύφωμα αποτέλεσε η μεγαλειώδης απεργία των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ που χρειάστηκε ν' αντιπαλέψει με χίλιους «δαίμονες» και υπήρξε σταθμός, σφραγίζοντας το 2013, με τη διάρκεια, την αποφασιστικότητα και τα ιδιαίτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά της, που άφησαν παρακαταθήκες για το εκπαιδευτικό και εργατικό κίνημα.

Ολο αυτό το διάστημα στήθηκε πολλές φορές βιομηχανία διώξεων, ενάντια σε κάθε αγωνιστή, συλλογικότητα ή σωματείο που αντιστάθηκε και αντιστέκεται στη μνημονιακή βαρβαρότητα.

Οι δίκες που θα γίνουν στις 13 του Μάρτη 2018 στο Ζ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών εναντίον των διοικητικών υπαλλήλων Αθηνάς Αλεξανδρή και Βανέσσας Πεντογάλου και εναντίον του Παναγιώτη Σωτήρη, διδάσκοντος στο ΕΑΠ, πρώην μέλους της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ, και στις 29 του Μάρτη στο Θ' Πλημμελειοδικείο Αθηνών κατά του Χρήστου Ξαγοράκη, πρώην φοιτητή του ΕΚΠΑ, είναι ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα των διώξεων.

Σε ανακοίνωσή του, με την οποία καταγγέλλεται η ποινικοποίηση των αγώνων και της συνδικαλιστικής -αγωνιστικής δράσης εργαζόμενων και φοιτητών, ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) αναφέρει:

«Κατηγορούνται (οι ανωτέρω) ότι *“υποχρέωσαν διά της βίας τον Θ. Φορτσάκη να παραμείνει παρά τη θέλησή του, για βραχύ χρονικό διάστημα, εντός της αίθουσας όπου επρόκειτο να διεξαχθεί συνεδρίαση της Συγκλήτου [...] καθώς με το σώμα τους έφραζαν την πόρτα [...] και στη συνέχεια κλείδωσαν αυτή, εξαναγκάζοντάς τον με αυτόν τον τρόπο να παραμείνει, ακουσίως, περιορισμένος για βραχύ χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να στερηθεί κατά το χρόνο αυτό, χωρίς τη θέλησή του, την ελευθερία της κίνησης”*».

Ο τέως πρύτανης του ΕΚΠΑ, Θ. Φορτσάκης, ζήτησε την ποινική δίωξη των συναδέλφων μας για γεγονότα που **ο ίδιος δημιούργησε** στη συνεδρίαση της Συγκλήτου στις 30/10/2014, τα οποία φρόντισε να μεταδοθούν απευθείας στο πανελλήνιο, στο πλαίσιο του δικής του παραγωγής

σίριαλ “Νόμος και Τάξη”. Για να στήσει τελικά την πολιτική του καριέρα πάνω στο δημόσιο πανεπιστήμιο, το οποίο κατά τα λοιπά δε σεβάστηκε, πάνω σε σπασμένα κεφάλια φοιτητών από τις δυνάμεις των ΜΑΤ και σε διώξεις εργαζομένων, φοιτητών και διδασκόντων...».

Οι αγώνες των φοιτητών που προηγήθηκαν και είχαν στόχο την αποτροπή εφαρμογής του νόμου-ταφόπλακα για το δημόσιο πανεπιστήμιο, του νόμου Διαμαντοπούλου, ήταν στην ουσία η αιτία που έκανε έξαλλο τον Φορτσάκη, τότε πρύτανη του ΕΚΠΑ και σήμερα ευρωβουλευτή της ΝΔ.

Θυμίζουμε τα γεγονότα:

Τη Δευτέρα, 13 του Οκτώβρη 2014, ομάδες φοιτητών προσπάθησαν να προσεγγίσουν το κεντρικό κτίριο της πρυτανείας στα Προπύλαια, για να διαμαρτυρηθούν για τους νόμους-εκτρώματα (Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου), τη διαγραφή των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών» και την εγκατάσταση εταιριών «σεκιούριτι» στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Η προσπάθεια προσέγγισης των φοιτητών στο κτίριο της πρυτανείας υπήρξε μάταιη, γιατί ο πρύτανης Φορτσάκης κλείδωσε το κτίριο του πανεπιστημίου, μαζί με τους εργαζομένους του μέσα (επέβαλε λοκ άουτ) και παράλληλα κάλεσε τα μαντρόσκυλα των ΜΑΤ να εμποδίσουν τη φοιτητική κινητοποίηση.

Τα ΜΑΤ έκλεισαν όλες τις διόδους προς το πανεπιστήμιο και δεν επέτρεπαν στους φοιτητές να προσεγγίσουν, αλλά ούτε ακόμη και να μπουν στο μετρό, όπως κατήγγειλαν οι ίδιοι οι φοιτητές.

Στη συνέχεια τα ΜΑΤ εγκαταστά-

θηκαν μόνιμα στο χώρο γύρω από το πανεπιστήμιο και ο Φορτσάκης κρατούσε μανταλωμένη την πρυτανεία.

Εξω, λοιπόν, από το κτίριο της πρυτανείας, στο οποίο ο Φορτσάκης επέβαλε λοκ άουτ, κατέφθασαν η Επιθεώρηση Εργασίας, μετά από καταγγελία της ΑΔΕΔΥ, αλλά και νέα φοιτητική συγκέντρωση, την οποία τα μαντρόσκυλα των αφεντικών διέλυσαν με χημικά. Μέσα στο κτίριο-φυλακή οι εργαζόμενοι διπλομανταλωμένοι «εξέτιαν ποινή» αναγκαστικής εργασίας, ενώ δεν επιτρεπόταν η είσοδος σε αντιπροσωπία της ΑΔΕΔΥ.

Τελικά, φοιτητές και διοικητικοί υπάλληλοι κατόρθωσαν να μπουν στο κτίριο της πρυτανείας, όταν κατέφθασαν εκεί και ζήτησαν να συναντηθούν με τις πρυτανικές αρχές βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που τότε ως αντιπολίτευση είχε λόγους να «το παίζει» λάβρος υπέρ των δικαιωμάτων φοιτητών και εργαζομένων.

Εξαλλος ο Φορτσάκης, βγάζοντας όλο το φασιστικό του μένος, επιδόθηκε σε ανακοινώσεις που έφεραν στο μυαλό μας τις άγριες καταστάσεις στα πανεπιστήμια την περίοδο της χούντας, όταν δεν επιτρεπόταν οι φοιτητικές συνελεύσεις χωρίς άδεια, όταν οι φύλακες-ρουφιάνοι έκαναν face control στις πύλες και το σπουδαστικό της ασφάλειας είχε έντονη και αποκάλυπτη παρουσία στα ιδρύματα. Και τι δεν είπε! Κατήγγειλε τους φοιτητές ότι πραγματοποιούν «συνάντηση- συνέλευση σε αίθουσα του κτιρίου με εγκατάσταση μικροφωνικών και μεγαφωνικών συστημάτων!» «χωρίς σχετική άδεια», ενώ ακολουθώντας πιστά τη γραμμή Σαμαρά, στην κόντρα με τον ΣΥΡΙΖΑ, απέδωσε

στους βουλευτές του ευθύνες που συνιστούν «πολιτειακή ανωμαλία, βία και αντισυνταγματική συμπεριφορά»!

Δίπλα του είχε όλον τον συρφετό των ΜΜΕ, τη φράου Άννα Διαμαντοπούλου και τον Σταύρο Θεοδωράκη του Ποταμιού (εξέδωσαν σχετικές ανακοινώσεις).

Στο ίδιο κλίμα με τον Φορτσάκη, το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, έβγαλε ανακοίνωση, με την οποία αντιληφθήκαμε τα νέα ήθη που επικρατούσαν πλέον σε αρκετές σχολές (επίδειξη φοιτητικής ταυτότητας για να μπει κανείς στους πανεπιστημιακούς χώρους, «φουσκωτοί» ιδιωτικών εταιριών με αλεξισφαίρα γιλέκα στις πόρτες, κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, εισβολή των δυνάμεων καταστολής όταν γίνονται φοιτητικές κινητοποιήσεις, απεργίες εργαζομένων, κ.λπ.).

Χρειάστηκε η επιμονή και ο αγώνας των φοιτητών και των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ για να αναγκαστεί ο Φορτσάκης, να συναντηθεί στις 22 του Οκτώβρη με μέλη του ΔΣ και την εκπρόσωπο στη Σύγκλητο του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Παρόλ' αυτά, ο Φορτσάκης επέμενε στη θέση για ελεγχόμενη πρόσβαση στο κτίριο της Πρυτανείας (οι εργαζόμενοι με ειδική κάρτα, οι φοιτητές καθόλου, καθόσον υπήρχε πρόθεση να μεταφερθούν οι υπηρεσίες που τους αφορούν σε άλλα κτίρια), στη θέση του για «πανεπιστημιακή αστυνομία», έχοντας και τις πλάτες του τότε υπουργού Παιδείας Ανδρέα Λοβέρδου, που δήλωσε σε συνέντευξη: *«Το πόσο θα είναι ο έλεγχος, πού θα είναι, δεν το αποφασίζει το Υπουργ-*

γείο Παιδείας, αλλά τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Συνεπώς εγώ δεν έχω κανένα περιθώριο να παρέμβω, απλώς μπορώ να έχω άποψη ως Υπουργείο Παιδείας και η άποψή μας είναι θετική, δηλαδή υπέρ του κ. Φορτσάκη».

Τα γεγονότα αυτά ήταν η αφορμή για να ξεκινήσουν οι πρώτες διώξεις. Σε πολλούς διοικητικούς υπάλληλους ασκήθηκε αυτεπάγγελτη δίωξη για «παράβαση καθήκοντος» και «πλαστογραφία»!

Στις 30 του Οκτώβρη συνεδρίαζε η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ για τα θέματα της «φύλαξης», της καθαριότητας, των μετεγγραφών και της διαγραφής των «αιώνιων φοιτητών» (νόμος Διαμαντοπούλου). Φοιτητές μήκαν στην αίθουσα της Πρυτανείας ζητώντας να λάβουν μέρος στη διαδικασία. Ο Φορτσάκης απαίτησε να φύγουν από την αίθουσα, οι φοιτητές δεν το έπραξαν, ο Φορτσάκης απείλησε ότι θα φωνάξει την αστυνομία, διέκοψε τη συνεδρίαση και στη συνέχεια ισχυρίστηκε ότι οι πόρτες είχαν κλείσει και δεν μπορούσε να βγει έξω. Για περίπου μία ώρα συνεχίστηκε η αντιπαράθεση Φορτσάκη-φοιτητών.

Η συνεδρίαση επαναλήφθηκε το επόμενο Σάββατο, χωρίς τους φοιτητές, η παρουσία των οποίων αποκλείστηκε από ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ, που είχαν ζώσει το κτίριο.

Ο τότε πρωθυπουργός Σαμαράς έσπευσε να συγχαρεί τηλεφωνικά τον Φορτσάκη. Την πολιτική του «νόμος και τάξη» εκθείασε ο Σαμαράς και σε ομιλία του στην ΟΝΝΕΔ, κατά την οποία χαρακτήρισε **«θρασύμια** που δεν έχουν αγωγή από την οικογένειά τους και δεν έχουν μάθει το πρώτο μάθημα δημοκρατίας, να σέβονται την γνώμη των άλλων», τους φοιτητές που αγωνίζονται.

Γιούλα Γκεσούλη

Και η τέχνη στο εδώλιο του εθνικισμού και της αρχαιοπληξίας

Στις 2 Φλεβάρη γίνεται στο Ναύπλιο μια δίκη, που αφορά ένα γεγονός που συνέβη πριν από τεσσεράμισι χρόνια, όμως αποκτά επικαιρότητα στο φως του νέου κύματος εθνικισμού και αρχαιοπληξίας που σαρώνει τη χώρα μας. Δικάζονται δυο σκηνοθέτες, μία ηθοποιός και ένας οπερατέρ, κατηγορούμενοι ότι... βεβήλωσαν αρχαίο μνημείο και συγκεκριμένα το Θέατρο της Επιδαύρου.

Η 18η Σεπτέμβρη του 2014 υπήρξε για την Ελλάδα άλλη μια μέρα ντροπής, σκοταδισμού και διεθνούς διασυρμού. Για την Ελλάδα που και τότε (όπως και τώρα) απ' τη μια υποκλινόταν στις ορέξεις του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου κι απ' την άλλη όρθωνε το «λειψό» αναστημά της θέτοντας σε υπηρεσία όλο τον ακροδεξιό εσμό. Τα ζημειώματα εκείνης της μέρας, ο γερμανός σκηνοθέτης Ματίας Λάνγκχοφ, ο ελβετός σκηνοθέτης Ολιβιέ Ζισουά, η γαλλίδα ηθοποιός Νικόλ Μερσέ και ο γάλλος οπερατέρ Πατρίκ Τρεσ συνελήφθησαν, πέρασαν τη νύχτα στο Αστυνομικό Τμήμα του Ναυπλίου και οδηγήθηκαν

την επομένη στον εισαγγελέα.

Μπροστά στον διεθνή δι-ασυρμό, η αρχική κατηγορία για βεβήλωση αρχαιολογικού χώρου μετατράπηκε σε κινητογράφηση εντός αρχαιολογικού χώρου χωρίς άδεια. Μόνο που... άδεια υπήρχε. Και την είχε δώσει ο ίδιος ο τότε υπουργός Πολιτισμού, Κ. Τασούλας. Και για να παρθεί είχαν δοθεί από την ελληνίδα διευθύντρια παραγωγής Ελένη Γιώτη (τη μόνη από την ομάδα που δε συνελήφθη, μολονότι ήταν υπεύθυνη για τις άδειες και εν γένει για την παραγωγή - όχι τυχαία, βέβαια, γιατί ζητούμενο ήταν να υποδειχτούν ως «βέβηλοι» οι «ξένοι») όλες οι απαιτούμενες διευκρινίσεις και δεσμεύσεις, τις οποίες η καλλιτεχνική ομάδα συμφώνησε να τηρήσει στο έπακρο, δείχνοντας εκ των προτέρων τον απόλυτο σεβασμό της στον χώρο. Και τις τήρησε. Δείχνοντας και εκ των υστέρων πόσο ψηλά έχει στην εκτίμησή της έναν χώρο που ανήκει σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα και αποτελεί κτήμα της.

Προσέξτε τα δεδομένα: ένας βραβευμένος ντοκιμαντερίστας (Ολιβιέ Ζισουά), που

εκτός των άλλων έχει δημιουργήσει το συγκλονιστικό *«Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μασσιά της νύχτας»*, αφιερωμένο στους κομμουνιστές που μαρτύρησαν στη Μακρόνησο, κάνει ντοκιμαντέρ για τον Ματί-ας Λάνγκχοφ, ένα από τα «ιερά τέρατα» της ευρωπαϊκής θεατρικής σκηνής. Γνωρίζοντας τη λατρεία του Λάνγκχοφ για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και ιδιαίτερα για το αρχαίο θέατρο, με το οποίο έχει ασχοληθεί επί δεκαετίες, επιλέγει να κάνει τα γυρίσματά του στην Επιδαυρο, τοποθετώντας τον Λάνγκχοφ στην ορχήστρα για μια νυχτερινή συνομιλία με τον γάλλο δραματουργό και φίλο του Μισέλ Ντόιτς. Επί τη ευκαιρία, ο Λάνγκχοφ σκοπεύει να γυρίσει και ένα ολιγόλεπτο βίντεο για τη νέα του θεατρική παραγωγή *«Cinéma Apollo»*, εμπνευσμένη από το μυθιστόρημα *«Η Περιφρόνηση»* του Αλμπέρτο Μοράβια και από την ομώνυμη ταινία του Ζαν-Λικ Γκοντάρ. Θα γυρίζει στην Επιδαυρο εικόνες για τη σκηνή του *«Οδυσσέας και Κίρκη»*.

Ο Λάνγκχοφ, όμως, είχε τεθεί στο στόχαστρο του αρχαιο-όπληκτου εθνικισμού από τότε

που ανέβασε στην Επίδαυρο τις «αιρετικές» (δηλαδή, έξω από το πλαίσιο που ορίζει ο εθνικιστικός καλλιτεχνικός εσμός) *«Βάκχες»* του. Η θέα ενός γυμνού σώματος ήταν αφορμή και όχι η αιτία (γυμνό έχει εμφανιστεί πολλές φορές στην Επίδαυρο) για να εξαπολυθεί από τους «αναμένοντες» φύλακες μια τραμπούκικη επίθεση κατά του συνεργείου και ν' ακολουθήσουν οι συλλήψεις και η παραπομπή σε δίκη. Το υλικό κατασχέθηκε, το ντοκιμαντέρ δε γυρίστηκε στην Επίδαυρο, αλλά σ' έναν κλειστό χώρο στην Ευρώπη.

Εκείνη την περίοδο θεωρούσαμε σίγουρο ότι η δίκη θα πάει στο αρχείο (δείτε αναλυτικό ρεπορτάζ και δηλώσεις στο <http://www.eksegersi.gr/issue/791/Πολιτισμός/22.351>). Εθνικιστική-μπόχα-μέσα). Διαφυστήκαμε. Η δίκη έχει αναβληθεί δύο φορές (16.12.2016 και 26.6.2017). Ενόψει της νέας δικασίμου, οι συνήγοροι υπεράσπισης των κατηγορούμενων απευθύνθηκαν με επιστολή τους στην υπουργό Πολιτισμού (ηθοποιό και σκηνοθέτη, ως γνωστόν) Λυδία Κονιόρδου και στη γενική γραμματέα

(αρχαιολόγο) Μ. Ανδρεαδάκη-Βλαζάκη. Η υπουργός απάντησε μ' ένα τυπικό έγγραφο που έλεγε ότι «η επιστολή έχει κοινοποιηθεί στην Εφορεία Αρχαιοτήτων Αργολίδας, ως αρμόδια υπηρεσία»! Ούτε μια λέξη παραπάνω. Η Κονιόρδου αρνείται να πάρει θέση, φροντίζοντας μόνο για την καρέκλα της.

Η δίκη δεν αφορά τον Λάνγκχοφ και τους άλλους καλλιτέχνες, που μιλούν με το έργο τους. Αφορά την ελευθερία της καλλιτεχνικής έκφρασης, τον πανανθρώπινο χαρακτήρα των αρχαίων μνημείων και θεάτρων, την τέχνη ως μέσο δημιουργίας, κριτικής και προβληματισμού. Είναι μια δίκη της αρχαιοπληξίας και του εθνικισμού ενάντια σε καλλιτέχνες που συμβαίνει να τρέφουν μεγάλο σεβασμό για την Ελλάδα και τον αρχαιοελληνικό πλούτο. Οπως είχε δηλώσει τότε ο Ολιβιέ Ζισουά, κάνοντας παραλληλισμό με τους «καλούς Ελληνες» της Μακρονήσου, *«ο Ματίας Λάνγκχοφ είναι περισσότερο Έλληνας από πολλούς Έλληνες πολίτες. Δεν είναι ένας “καλός Έλληνας”, είναι όμως ένας υπερ-Έλληνας»*.

«Υπαγωγή στη διαδικασία γνωστοποίησης»

Θέσπισαν την πλήρη αсуδοσία των καπιταλιστών

Με το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο (Ν. 4512/2018) η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ήρθε να συμπληρώσει τον δικό της νόμο 4442/2016, θεσπίζοντας την πλήρη αсуδοσία των καπιταλιστών της εξόρυξης, μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατέχει η περιβόητη «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ. Οι καπιταλιστές θα μπορούν πλέον να «αλωνίζουν» ανενόχλητοι, παρακάμπτοντας όλες τις δημόσιες υπηρεσίες που ήταν αρμόδιες για να ελέγχουν αυτές τις επενδύσεις.

Είναι γνωστό ότι συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, μέσω της ΔΜΕΒΟ (Διεύθυνση Μεταλλευτικών, Ενεργειακών και Βιομηχανικών Ορυκτών), πίεζε τη Γενική Διεύθυνση Δασών να ενδώσει και να εγκρίνει την παραχώρηση δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων δάσους στους χρυσοθήρες. Ταυτόχρονα, η ΔΜΕΒΟ επεδίωκε να μετατραπεί και σε Υπηρεσία Δόμησης, προκειμένου να «βολέψει» την «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ. Στους 23 23 Γενάρη του 2015 δημοσιεύσαμε ρεπορτάζ με τίτλο «Καπιταλιστές-γκάνγκστερ και δουλικές κυβερνήσεις», στο οποίο περιγράφαμε το όργιο πιέσεων των χρυσοθήρων, προκειμένου το «μαγαζί» τους να λειτουργεί ανεξέλεγκτα και να καταστρέφει τον δασικό πλούτο της χώρας και το περιβάλλον. Γράφαμε:

Η πρώην Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών (ΔΜΒΟ) και νυν Διεύθυνση Μεταλλευτικών, Ενεργειακών και Βιομηχανικών Ορυκτών (ΔΜΕΒΟ), εκτελώντας διαχρονικά τις παράνομες εντολές του υπουργού και του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος απαιτούσε αρχικά από τη Γενική Διεύθυνση Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κεντρικής Μακεδονίας να παραχωρήσει χιλιάδες στρέμματα δάσους στην εταιρία Ελληνικός Χρυσός ΑΕ και της επέβαλε, με τις πλάτες της πολιτικής ηγεσίας, τη θέλησή της. Έτσι, ο Γενικός Διευθυντής Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης αναγκάστηκε να βάλει την υπογραφή παράδοσης και καταστροφής του δάσους.

Ταυτόχρονα, η ΔΜΒΟ επεδίωκε να μετατραπεί και σε Υπηρεσία Δόμησης, υποδεικνύοντας αρχικά στην Υπηρεσία Δόμησης, της Αρναίας (διοικητικά υπάγεται στο Δήμο Αριστοτέλη) ότι δε χρειάζεται έλεγχος από το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (πρώην Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου - ΕΠΑΕ) και στη συνέχεια ότι δε χρειάζεται να εκδοθεί Έγκριση Δόμησης για το εργοστάσιο εμπλουτισμού μεταλλευμάτων στις Σκουριές. Και φτάσαμε στο νόμο 4280/2014 (υπογράφεται από τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Ν. Ταγαρά), ο οποίος στην παράγραφο 8 του άρθρου 54 προβλέπει ότι η έγκριση της τεχνικής μελέτης ή η άδεια εγκατάστασης του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού θεωρείται Έγκριση Δόμησης!

Στις 8 Δεκέμβρη, η ΔΜΕΒΟ έστειλε στην Υπηρεσία Δόμησης της Αρναίας το έγγραφο που θεωρείται ως Έγκριση Δόμησης και η Υπηρεσία Δόμησης καλείται να συνεχίσει τους ελέγχους των εγγράφων που προσκόμισε η Ελληνικός Χρυσός ΑΕ προκειμένου να εκδώσει την Άδεια Δόμησης. Επειδή όμως λείπουν αρκετά έγγραφα, όπως τίτλοι ιδιοκτησίας για τα 126 στρέμματα δάσους όπου θα χτιστεί το εργοστάσιο εμπλου-

τισμού μεταλλευμάτων στις Σκουριές, ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης υπέβαλε ερωτήματα στην προϊστάμενη αρχή και ζήτησε απαντήσεις για το χειρισμό της υπόθεσης.

Κατά τη γνώμη μας, ορθά ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης δεν υπέγραψε την έκδοση της Άδειας Δόμησης, αφού εκτός των άλλων δεν είχε ξεκαθαριστεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς των 126 στρεμμάτων, μέσα στα οποία θα χτιστεί το εργοστάσιο εμπλουτισμού. Από την άλλη, δε λειτουργεί σωστά όταν δε σταματά τις εργασίες κατασκευής τμημάτων του εργοστασίου στις Σκουριές, δεδομένου ότι δεν έχει ακόμα εκδοθεί η Άδεια Δόμησης.

Η Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, έχοντας τη στήριξη και την πλήρη κάλυψη της κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, συνεχίζει τις εργασίες ανέγερσης του εργοστασίου, χωρίς να έχει εγκριθεί η Άδεια Δόμησης, με σκοπό να δημιουργήσει τετελεσμένα. Δεν περιμένει, δηλαδή, να λυθούν οι διάφορες εκκρεμότητες, όπως π.χ. η ολοκλήρωση των πλειστηριασμών των ιδιοκτησιών που βρίσκονται στα 126 στρέμματα, και μετά να συνεχίσει τις εργασίες της.

Η προκήρυξη των εκλογών, ο φόβος να φύγει από την εξουσία η δικομματική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και η αβεβαιότητα για τη στάση της νέας κυβέρνησης υποχρεώνει την Ελληνικός Χρυσός ΑΕ να αλλάξει την τακτική της, πιέζοντας την Υπηρεσία Δόμησης της Αρναίας να εκδώσει την Άδεια Δόμησης χωρίς να έχουν λυθεί οι εκκρεμότητες. Στις 13 Γενάρη έστειλε έγγραφο στην Υπηρεσία Δόμησης και ζήτησε την έκδοση της Άδειας Δόμησης. Προς τιμήν του, ο προϊστάμενος Δ. Ξωνίκης δεν ενέδωσε στις πιέσεις και δεν εξέδωσε την Άδεια Δόμησης, μολονότι μένει ακάλυπτος από τον πολιτικό του προϊστάμενο, το δήμαρχο Αριστοτέλη Ι. Μίχο.

Έτσι, μήηκαν μπροστά τα «μεγάλα μέσα», οι γκανγκστερικές μέθοδοι. Την επομένη (14 Γενάρη) μπούκαρε στο γραφείο του προϊστάμενου ομάδα τραμπούκων της εταιρίας και απαίτησε να υπογράψει την Άδεια Δόμησης. Ο Δ. Ξωνίκης αρνήθηκε και πάλι να υπογράψει, αφού οι εκκρεμότητες εξακολουθούν να υφίστανται.

Η στάση αυτή του προϊστάμενου δεν εξόργισε μόνο την Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, αλλά και τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Ν. Ταγαρά, που «ξέχασε» ότι είναι προεκλογική περίοδος και δεν νομιμοποιείται να εκδίδει αποφάσεις. Το κυριότερο, «ξέχασε» ότι δεν είναι σύννομες οι αποφάσεις που βγαίνουν από το γραφείο του, χωρίς ν' ακολουθούν τη νόμιμη διοικητική διαδικασία. Στις 16 Γενάρη, ο Ν. Ταγαράς εξέδωσε παράνομη διαταγή (φετφά) από το γραφείο του και κάλεσε τον προϊστάμενο της Υπηρεσίας Δόμησης Αρναίας να εκδώσει την Άδεια Δόμησης! Ο Δ. Ξωνίκης στάθηκε και πάλι στο ύψος των περιστάσεων, μην ενδίδοντας στις πιέσεις του Ν. Ταγαρά.

Όπως αντιλαμβάνεστε, η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές, η οποία πιθανόν θα είναι αυτοδύναμη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, θα πάρει στα χέρια της μια ακόμη καυτή πατάτα. Η εποχή της δημα-

γωγίας από τον ΣΥΡΙΖΑ κλείνει οριστικά με την ανάληψη της διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας. Δε θα τολμήσει να βάλει τέλος στην καταστροφική επένδυση της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα βρεθεί αντιμέτωπη με το κίνημα αντίστασης των κατοίκων της Χαλκιδικής.

Στον νόμο 4442/2016 (για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας), στο άρθρο 5, η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εισήγαγε τη βασική διάταξη για τη λεγόμενη «Υπαγωγή στη διαδικασία γνωστοποίησης», τόσο για την εγκατάσταση μηχανολογικού εξοπλισμού σε Μεταλλεία και την κατασκευή των απαραίτητων δομικών έργων όσο και για τη λειτουργία του Μεταλλείου. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του ίδιου νόμου, δεν προβλέπεται εφαρμογή του άρθρου 5 για όλες τις οικονομικές δραστηριότητες. Η έγκριση της Υπαγωγής εξαρτάται από τον κίνδυνο που μπορεί να προκαλέσει στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία.

Η διαδικασία της Υπαγωγής, οι τροποποιήσεις των ισχυουσών διατάξεων και ο ορισμός της αρμόδιας Αρχής που θα παραλαμβάνει τη Γνωστοποίηση και θα την εγκρίνει θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα. Παράλληλα με το προεδρικό διάταγμα προβλέπεται η έκδοση ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση), από τους ίδιους υπουργούς, με την οποία θα καθοριστεί το περιεχόμενο και η διαδικασία της γνωστοποίησης.

Παραπέρα, με το άρθρο 7 προβλέπονται η έκδοση προεδρικού διατάγματος και ΚΥΑ και για την έγκριση της γνωστοποίησης για τη λειτουργία της συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας (π.χ. για τη λειτουργία της καταστροφικής μεταλλευτικής δραστηριότητας της «Ελληνικός Χρυσός» στη Χαλκιδική.

Αφού δημιουργήθηκε το βασικό θεσμικό πλαίσιο για την απόλυτη αсуδοσία των καπιταλιστών, ήρθε το πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα της τρίτης αξιολόγησης (Ν. 4512/2018) να εντάξει σ' αυτό το πλαίσιο και την εγκατάσταση και λειτουργία του μηχανολογικού εξοπλισμού στα λατομεία και στα μεταλλεία. Προβλέπεται ότι τα δύο προεδρικά διατάγματα και οι δύο ΚΥΑ του νόμου 4442/2016 θα εκδοθούν μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2018.

Με αυτούς τους δύο νόμους γίνονται μεγάλες ανατροπές στη διαδικασία έγκρισης των επενδύσεων στην Ελλάδα. Θα υπάρξει τεράστια αсуδοσία από τη μεριά της «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ (τα περιστατικά που περιγράψαμε στο ρεπορτάζ μας του 2015 δίνουν μια μικρή γεύση). Όταν τότε, που δεν υπήρχε ακόμα το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο, γίνονταν τέτοια αίσχη, χάρη στη θέληση των κυβερνήσεων, μπορείτε να φανταστείτε τι έχει να γίνει από τώρα και μετά, που χτίστηκε το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο.

Σύντομα θα επανέλθουμε με αναλυτικό σχολιασμό των διατάξεων των δύο αυτών νόμων, προκειμένου να αποκαλυφθεί το όργιο που προετοιμάζουν καπιταλιστές και κυβερνήσεις ενάντια στο περιβάλλον. Το καταστροφικό αυτό όργιο μόνο η συντονισμένη και μαχητική κινητοποίηση των ανθρώπων των πληττόμενων περιοχών (και όχι μόνο) μπορεί να το ανακόψει.

Πολιτικό κρυφτό

Ρωτήθηκε ο Τσίπρας (συνέντευξη στο «Έθνος της Κυριακής»), αν στο πεδίο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης «θα δούμε εκεί κάποια ανοίγματα προς υποψηφίους του Κέντρου και ευρύτερα συμμαχικά σχήματα;». Και απάντησε αμέσως και με σαφήνεια (δείγμα του ότι οι συνεργάτες του μάλλον έγραψαν και την ερώτηση και την απάντηση): «Αυτή είναι η εκτίμησή μου για τη στρατηγική που πρέπει να ακολουθήσει ο ΣΥΡΙΖΑ στις επερχόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές αλλά αυτά θα τα αποφασίσουμε συλλογικά όταν έρθει η ώρα».

Για τη συλλογική απόφαση, μολονότι δεν μας πέφτει λόγος, μπορούμε να καγχάσουμε. Αυτό που θα αποφασίσει το κογκλάβιο του Μαξίμου αυτό θα γίνει. Οι υπόλοιποι θα «γκρινιάζουν» και μετά θα το βουλώσουν, αφού μετρήσουν κάποιες υποψηφιότητες δικών τους ανθρώπων. Έτσι γίνεται πάντοτε στα αστικά κόμματα εξουσίας. Αλλωστε, στο «περιφερειακό συνέδριο» της Κρήτης, ο Τσίπρας πρόσφερε δημόσια το «χρίσμα» στον πασόκο νυν περιφερειάρχη Σταύρο Αρναουτάκη, χωρίς να ρωτήσει ούτε καν τις τοπικές οργανώσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που έμειναν «παγωτά», καθώς τόσα χρόνια έχουν ξεσκιστεί να βγάζουν ανακοινώσεις κατά του Αρναουτάκη.

Από άποψη αστικής πολιτικής, ο Τσίπρας κάνει την ανάγκη φιλοτιμία, εφαρμόζοντας ένα χυδαίο πραγματισμό, με τη λογική που πάντοτε ακολουθούν σ' αυτές τις περιπτώσεις οι αστοί πολιτικοί: «Θα μου πουν ότι φοβάμαι και δεν κατεβάζω δικούς μου υποψηφίους, όμως στον τελικό απολογισμό όλα αυτά θα ξεχαστούν. Τότε θα μετρήσει το πόσο εκλέχτηκαν με την υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ». Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κατάφερε σπουδαία πράγματα στο επίπεδο των τοπικών διοικήσεων (δημοτικών και περιφερειακών) το 2014, που ήταν σε τροχιά ανόδου. Πάλι καλά που πήρε την Περιφέρεια Αττικής και ψιλοκουκούλωσε την ήττα. Δεν μπορεί, λοιπόν, να ελπίζει σε κάτι καλύτερο το 2019, μετά από τέσσερα χρόνια εξουσίας. Αν μάλιστα δεν έχουν γίνει μέχρι τότε βουλευτικές εκλογές, μια ήττα στο τοπικό επίπεδο (ειδικά αν χάσει και η Δούρου, που είναι πιθανό) θα επιδράσει αρνητικά και στο επίπεδο των βουλευτικών εκλογών.

Επιλέγουν λοιπόν οι Τσιπραίοι να στηρίξουν κάποιους «κεντρώους», σαν τον Αρναουτάκη, ώστε να μπορούν να πανηγυρίζουν για την... αυτοδιοικητική τους αντίληψη. Πέρα από το κρύψιμο της γύμνιας τους, φιλοδοξούν να δημιουργήσουν και ένα «θετικό κλίμα» στις σχέσεις με το ΚΙΝΑΛ, που θα τους χρειαστεί στο μέλλον, αφού ξέρουν ότι μόνοι τους δεν μπορούν να κυβερνήσουν, ενώ ο Καμμένος «τελειώνει», είτε μπει στη Βουλή είτε όχι.

Βυζαντινές ίντριγκες

Στενοχωρήθηκε ο Ιερώνυμος με την παρουσία δέκα δεσποτάδων, με επικεφαλής τον Ανθιμο, στο εθνικιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης; Δεν παίρνουμε και όρκο. Βέβαια, ο ίδιος είχε εκθεθεί -κατά κάποιο τρόπο- τασσόμενος κατά των συλλαλητηρίων. Αν το δούμε έτσι, τότε η παρουσία των δεσποτάδων «έσωσε την παρτίδα» για όλο το ιερατείο, αφού διατήρησε ζωντανή την επαφή τους με το «χριστεπώνυμο πλήθος» της «εθνομάζωξης».

Οι δεσποτάδες είναι μαθημένοι στη βυζαντινή ίντριγκα. Ξέρουν να παίζουν σε πολλά ταμπλό ταυτόχρονα. Ο Ιερώνυμος προσπάθησε να υποβαθμίσει την παρουσία των δεσποτάδων στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης, υποστηρίζοντας ότι δεν ήταν μεγάλη (10 σε σύνολο 82 δεσποτάδων). Και συγκάλεσε έκτακτη σύνοδο για την Παρασκευή (χθες), χωρίς επίσημα να ανακοινώσει ότι τη συγκαλεί για το «Μακεδονικό». Προφανώς τρέχει να προλάβει εκείνους τους δεσποτάδες που αποτελούν την αντιπολίτευση και ζητούν να παρθεί θέση υπέρ της συμμετοχής στα συλλαλητήρια, αναζητώντας μια καινούργια συμφωνία μαζί τους. Εμείς βρισκόμασταν στο τυπογραφείο και δε γνωρίζουμε το αποτέλεσμα της σύναξης των ρασοφόρων, όμως είμαστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται να έρθουν σε εσωτερική ρήξη γι' αυτό το θέμα. Ο Ιερώνυμος έχει το προνόμιο να συνομιλεί απευθείας με τον Τσίπρα, έχει καταφέρει να περάσει στην κυβέρνηση τις θέσεις του ιερατείου σε όλα τα «φλέγοντα» γι' αυτούς θέματα (μέχρι και υπουργό «έφαγε»), έχει καταφέρει να αναγνωρίζει ο Τσίπρας το ιερατείο ως «πρώτο πολιτικό κόμμα της χώρας», επομένως και οι άλλοι δεσποτάδες τον χρειάζονται. Θα βρουν, λοιπόν, έναν συμβιβασμό που θα τους βολεύει όλους, «ήπιους» και «έξαλλους».

Είναι χαρακτηριστικό ότι канадуο δεσποτάδες που ήθελαν να πάνε στη Θεσσαλονίκη δεν το έκαναν, επειδή ο Ανθιμος έλεγε ότι δε θα συμμετάσχει (το έκανε την τελευταία στιγμή, όταν είδε ότι έχει «λαό»). Το συλλαλητήριο στην Αθήνα γίνεται στην έδρα του Ιερώνυμου. Πρέπει λοιπόν να βρεθεί ένας τρόπος ώστε η παρουσία δεσποτάδων να είναι περισσότερο διακριτική απ' αυτή της Θεσσαλονίκης, ώστε να μην αμφισβητηθεί η απόλυτη δικαιοδοσία που έχει στην επικράτειά του ο Ιερώνυμος ως δεσπότης της Αθήνας. Υπάρχουν, βέβαια, κι αυτοί της Αττικής (από τον Σεραφείμ του Πειραιά μέχρι τον Μεσογαίος Νικόλαο) και τα της δικής τους παρουσίας θέλει να ρυθμίσει ο Ιερώνυμος. Και μάλλον έχει τον τρόπο και τα μέσα να το κάνει.

Στο δρόμο του Λεβέντη και του Καμμένου η Κωνσταντοπούλου

Εθνικιστικό παραλήρημα της Ζωής Κωνσταντοπούλου από το αγαπημένο της facebook, συνοδευόμενο από πανοραμική φωτογραφία της σύναξης της Θεσσαλονίκης. Στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο -σύμφωνα με την πρώην πρόεδρο της Βουλής- «διαδήλωσαν εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες. Υπερασπιζόμενοι την αξιοπρέπεια και την πατρίδα μας». «Η λυσσαλέα προσπάθεια παρασιώπησης του συλλαλητηρίου και της τεράστιας συμμετοχής θυμίζει την προπαγάνδα υπέρ του Ναι το 2015». «Εγώ στηρίζω το δικαίωμα όλων μας να διαδηλώνουμε για την πατρίδα μας. Και είμαι μαζί με όσους σήμερα εξέφρασαν την αληθινή αγωνία όλων μας για την χώρα μας, που παραδίδεται κομμάτι-κομμάτι από τους προδότες». «Και δε χαρίζω τους πολίτες που διαδήλωσαν σήμερα ούτε στους φασίστες ούτε στους εθνικιστές ούτε στους “εξευγενισμένους” μνημονιακούς ακροδεξιούς που ψήφισαν κι εφάρμοσαν όλα τα μνημόνια της υποτέλειας, ούτε στους χρυσαυγίτες, νοσταλγούς των ναζι». «Η σημερινή Κυβέρνηση είναι υποτελής και δεν νομιμοποιείται να διαπραγματευθεί. Γιατί θα παραδώσει ξανά τη χώρα μας. Τη χώρα δεν θα την υπερασπιστούν οι ακραίοι εκπρόσωποι της Εκκλησίας ή του Στρατού ούτε οι νοσταλγοί άλλων εποχών. Ούτε οι προωθούμενοι από το σύστημα υποκατάστατοι σωτήρες. Τη χώρα θα την υπερασπιστούν, όπως πάντα συνέβη στην ιστορία μας, οι πολίτες».

Παραθέσαμε σκόπιμα μεγάλα αποσπάσματα από το ιντερνετικό παραλήρημα για να φανεί ότι δεν έχει γραφεί εν θερμώ, αλλά έχει δομηθεί με μεγάλη προσοχή και έχει φιλοτεχνηθεί λέξη προς λέξη. Η Κωνσταντοπούλου δεν είναι -λέει- υπέρ των εθνοκάπηλων, των δεσποτάδων, των στρατιωτικών, των ακροδεξιών, των ναζιστών, αλλά με τον «αγνό λαό», που υπερασπίζεται την «πατρίδα μας» που «παραδίδεται κομμάτι-κομμάτι από τους προδότες». Ενάντια σε ποια «παράδοση της πατρίδας» κατέβηκε ο κόσμος στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης; Ούτε ενάντια στα Μνημόνια κατέβηκε να διαδηλώσει, ούτε ενάντια στην τρόικα, στην ΕΕ, στους Αμερικανούς, στο ΝΑΤΟ. Κατέβηκε αφιονισμένος από το εθνικιστικό ψεύδος, με το οποίο τόσα χρόνια τον τροφοδοτεί η αστική προπαγάνδα, για να διαδηλώσει ενάντια σ' ένα γειτονικό λαό. Για να υπερασπιστεί το εθνικιστικό ψεύδος. Για να ξεράσει εθνικιστικό μίσος. Καλεσμένος απ' αυτούς που η Κωνσταντοπούλου «βλέπει» μόνο σαν κάποιους που προσπαθούν να καπηλευτούν τα «αγνά πατριωτικά αισθήματα». Αυτοί, όμως, ήταν οι διοργανωτές του συλλαλητηρίου, αυτοί παρατάχθηκαν στην εξέδρα, αυτοί εξέμεσαν τον οχέτο ενάντια στους «γυφτοσκοπιανούς», βγαλμένο από τον «Αγώνα» του Χίτλερ και από τις παραδόσεις του Μεταξά, του μοναρχοφασισμού, της χούντας. Αυτούς αποθέωσαν τα πλήθη. Τον Φράγκο, τον Ανθιμο, τους βουλευτές του Καμμένου και του Λεβέντη, τον Κασιδιάρη που έκοβε ανενόχλητος τις βόλτες του κτλ.

Ο Καμμένος είναι συνεπής με το ακροδεξιό παρελθόν του, με τη φύση του μορφώματος που δημιούργησε το 2012. Ο Λεβέντης είναι ο Λεβέντης. Πήρε ιδιαίτερα ψηλό ποσοστό στη Θεσσαλονίκη και νομίζει ότι μπορεί να το διατηρήσει βουτώντας στον πιο ακραίο εθνικισμό. Είναι, άλλωστε, ασορτί με εκείνους που ντύνονται με στολές αρχαίων Μακεδόνων αγορασμένες από τα μαγαζιά για μασκαράδες. Η Κωνσταντοπούλου τι ακριβώς είναι; Ακροδεξιά δεν μπορείς να την πεις. Στο παρελθόν θα την τοποθετούσες εύκολα στο ρεύμα του αστικού κοσμοπολιτισμού παρά σ' αυτό του εθνικισμού. Οι πλατείες των «αγανακτισμένων», όμως, ήταν ένα σχολείο γι' αυτήν. Εκεί έγινε η ώσμωση ανάμεσα στον χυδαίο αντιιμπεριαλισμό και στον εθνικισμό. Εκεί χτίστηκαν πολιτικές καριέρες και κόμματα. Αδίστακτα, λοιπόν, «βουτάει» στο σημερινό εθνικιστικό ρεύμα (που δεν έχει καμιά σχέση με τον πολιτικό πρωτογονισμό του αντι-μνημόνιου, είναι σκέτος δηλητηριώδης, επιθετικός εθνικισμός, όπως ήταν και το 1992-93), φιλοδοξώντας να ψαρέψει ψηφαλάκια. Γι' αυτό και δε διστάζει να γράψει ότι «η προσπάθειά να εμφανιστούν ως φασίστες οι εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες που διαδήλωσαν σήμερα δεν πρέπει να τους αγγίζει. Είναι η θεωρία των δύο άκρων. Που πρωτοαναπτύχθηκε για να πλήξει και να πνίξει το κίνημα των Αγανακτισμένων το 2011».

Δεν ξέρουμε αν θα τα καταφέρει, ούτε μας ενδιαφέρει. Σημειώνουμε απλά την τυχοδιωκτική ταυτόσή της με τον ακραίο εθνικισμό, στον οποίο προσπαθεί κουτοπόνηρα -αλλά απόλυτα ανεπιτυχώς- να προσδώσει «πατριωτικό» και... «αντισυστημικό» χαρακτήρα. Χωρίς αρχές, χωρίς ίχνος συναίσθησης για τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής, με μοναδικό κριτήριο τη δική της πολιτική επιβίωση.

Εχουν φανεί πολλές φορές τα όρια αυτού του τύπου των πολιτικών που παριστάνουν τους αριστερούς, τους αντιιμπεριαλιστές, τους αντικαπιταλιστές. Μπορεί οι νέες «περιπέτειες» της Κωνσταντοπούλου να εκπλήρουν κάποιους, όμως τίποτα δεν πρέπει να εκπλήρουν όταν προέρχεται από τέτοια πρόσωπα και χώρους. Πρέπει, λοιπόν, έστω και καθυστερημένα να «χωρίσουν τα τσανάκια τους» μαζί τους και όσοι δεν το έχουν κάνει.

Αλληλεγγύη στους πέντε συλληφθέντες στη Θεσσαλονίκη Οι φασίστες πυρπολούν, οι μπάτσοι συλλαμβάνουν αντιφασίστες

Είναι προτιμότερο να γίνει στάχτη ένα διατηρητέο κτίριο, ιδιοκτησίας Ελληνικού Δημοσίου, παρά να συνεχίσει να παραμένει όρθιο χάρη στις προσπάθειες μιας συλλογικότητας που φέρει το... «αναρχοάπλυτο» όνομα Libertatia. Μ' αυτή τη λογική, μέσα στο κλίμα... «εθνικής ανάτασης» της περασμένης Κυριακής, με εκτελεστικά όργανα μια ομάδα φασιστών και τους μπάτσους σε ρόλους τσιλιαδόρων, το ιστορικό κτίριο παραδόθηκε στις φλόγες και καταστράφηκε ολοσχερώς.

Το εθνικιστικό συλλαλητήριο πρόσφερε την κάλυψη σε φασιστικές ομάδες να «καθαρίσουν λογαριασμούς» που δεν μπορούσαν να «καθαρίσουν» υπό «κανονικές συνθήκες». Οι ομάδες αυτές κυκλοφορούσαν ανενόχλητες στην πόλη, υπό τα «απλανή» βλέμματα των μπάτσων, προσπαθώντας να δημιουργήσουν κλίμα τρομοκρατίας. Πρώτα επιτέθηκαν στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «Σχολείο», αλλά αποκρού-

στηκαν από την περιφρούρηση της κατάληψης. Στη συνέχεια, κατευθύνθηκαν στην κατάληψη Libertatia προκαλώντας φθορές στο κτίριο, ενώ προσπάθησαν να επιτεθούν και στην αντιεθνικιστική συγκέντρωση της Καμάρας. Δυο ώρες αργότερα, επέστρεψαν στη Libertatia και οργάνωσαν τον εμπρησμό της, πάντα υπό τα «απλανή» βλέμματα των μπάτσων, αδιαφορώντας όχι μόνο για το κτίριο, αλλά και για το αν μέσα υπήρχαν άνθρωποι, που θα γίνονταν κάρβουνο.

Την επομένη, Δευτέρα 22 Γενάρη, οργανώθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από τη Libertatia και πορεία. Οι μπάτσοι έκοψαν το δρόμο της πορείας με κλούβες και επιτέθηκαν αστραπιαία με γκλομπ και χημικά, προσπαθώντας να τη διαλύσουν (η πορεία ανασυντάχθηκε και συνεχίστηκε μέχρι το κέντρο της πόλης). Όπως το συνηθίζουν, όταν έκαναν την επίθεσή τους άρπαξαν και πέντε από τους διαδηλωτές «στο σωρό», τους οποίους «περιποιήθηκαν» δεόντως, για να

τους προσαγάγουν αρχικά και στη συνέχεια να τους καταστήσουν κατηγορούμενους με βαρύτερες κατηγορίες, ανάμεσα στις οποίες και το κακούργημα του εμπρησμού!

Ο εισαγγελέας, με άνωθεν οδηγίες όπως συμβαίνει πάντοτε σε τέτοιες περιπτώσεις, επικύρωσε το κατηγορητήριο που κατασκεύασαν οι μπάτσοι και οι πέντε νέοι (τέσσερις άνδρες και μια γυναίκα) βρίσκονταν -τη στιγμή που έκλεινε η ύλη της εφημερίδας μας- αντιμετώπι με το ενδεχόμενο της προφυλάκισης! Οι φασίστες έκαψαν ανενόχλητοι το κτίριο που στέγαζε τη Libertatia, οι αντιφασίστες βρίσκονται κατηγορούμενοι με κατηγορία για εμπρησμό! ...όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί, όπως λέει το γνωστό σύνθημα.

ΥΓ. Το ότι όλα αυτά τα προκλητικά συμβαίνουν και με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν μας εκπλήσσει. «Το κράτος έχει συνείδηση» λέει ένα αστικό δόγμα. Και κάθε αστική κυβέρνηση πρέπει να το επιβεβαιώνει.

Απολύσεις... αριστερές!

«Χωρίς τη συρρίκνωση του συνολικού κόστους (με το μισθολογικό κόστος να υπερβαίνει κατά πολύ το 70%), ο ραδιοσταθμός δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί». Αυτό πρέπει να το καταλάβουν οι εργαζόμενοι «που μέχρι στιγμής δεν έχουν ανταποκριθεί στην απαραίτητη συνεννόηση για βιωσιμότητα του ραδιοφώνου, μη αποδεχόμενοι τη συρρίκνωση του κόστους και την αποδοχή της πρότασης της διοίκησης για μείωση στο 20% των μισθών τους αποδοχών μόνο για τους εργαζόμενους που λαμβάνουν πάνω από 750 ευρώ στις καθαρές αποδοχές».

Οχι, δεν είναι του ΣΚΑΙ η ανακοίνωση. Είναι της ανώνυμης εταιρίας με τον (άκρως χαρακτηριστικό) διακριτικό τίτλο Left Media και αφορά το ραδιοφωνικό σταθμό του ΣΥΡΙΖΑ «Στο Κόκκινο».

Τι να πρωτοσχολιάσεις στην ανακοίνωση; Την αναφορά σε «μισθολογικό κόστος»; Ή μήπως το όριο των 750 ευρώ, πάνω από το οποίο ο εργαζόμενος θεωρείται... υψηλόμισθος και πρέπει να δεχτεί μείωση των αποδοχών του κατά 20%; (Σύμφωνα με όσα κατήγγειλαν οι εργαζόμενοι, η πρόταση της διοίκησης, πέραν της μείωσης του 20%, προέβλεπε ακόμα να «χαρίσουν» οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση τα δυο

μηνιάτικα που χρωστάει στον καθένα.

Οι εργαζόμενοι δεν έδειξαν να συμμερίζονται τη... μεταρρυθμιστική αγωνία του ΣΥΡΙΖΑ-εργοδότη. Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ-εργοδότης τράβηξε τρεις ξεγυρισμένες απολύσεις (ανάμεσα στους απολυμένους και δημοσιογράφους που υπήρξε συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των εργαζομένων), με στόχο να φοβηθούν οι υπόλοιποι και να κάνουν πίσω, αποδεχόμενοι το πετσόκομμα των μισθών με τους οποίους ζουν τις οικογένειές τους. Οι απολύσεις έφεραν στάσεις εργασίας που κήρυξαν από κοινού ΕΣΗΕΑ, ΕΠΗΕΑ και ΕΤΕΡ (δηλαδή των σωματείων που εκπροσωπούν το σύνολο του προσωπικού που εργάζεται σ' ένα Μέσο: δημοσιογράφων, τεχνικών και διοικητικών).

«Η στάση εργασίας πραγματοποιείται έπειτα από τις παράνομες, καταχρηστικές και κατάφωρα αντεργατικές απολύσεις συναδέλφων, που ανήγγειλε η εργοδοσία, με στόχο την μη πραγματοποίηση των απολύσεων αυτών και την ομαλοποίηση των εργασιακών σχέσεων στο σταθμό» αναφέρει η ανακοίνωση των τριών ενώσεων. Πρόκειται για... τίτλο τιμής για τον ΣΥΡΙΖΑ-εργοδότη, που δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους μιντιάρχες.

Τυχοδιώκτες και σαλταδόροι

Βρε πως αλλάζουν οι καιροί. Ο αναπληρωτής υπουργός Πολάκης θυμάται το... αριστερό του παρελθόν και καταγγέλλει τις «ομάδες των μεταφερόμενων χρυσαυγιτών, ένα σκοταδιστικό τμήμα της εκκλησίας με Ανθιμους και Αμβρόσιους και βέβαια η προσπάθεια τμήματος της νέας δημοκρατίας να στήσει μια “σοβαρή Ακροδεξιά με φαίλους, σαμαράδες, γεωργιαδδες” και στρατηγούς τύπου “ας φωνάξουμε ζήτω οι ειδικές δυνάμεις” με μια λογική τύπου “που είναι ένας λοχίας να μας σώσει”» (διατηρήσαμε αυτούσια τη σύνταξη και τη στίξη).

Πριν πέντε χρόνια, όμως, τον Γενάρη του 2013, ο τότε δήμαρχος Σφακιών Πολάκης καλούσε στα Χανιά τον «ας φωνάξουμε ζήτω οι ειδικές δυνάμεις» με μια λογική «πού είναι ένας λοχίας να μας σώσει» απόστρατο στρατηγό Φράγκο και τον ανακήρυσε επίτιμο δημότη. Γιατί; Επειδή, λέει, ο παππούς του Φράγκου καταγόταν από τα Σφακιά, ενώ ο ίδιος κόσμησε με τη θητεία του τον Ελληνικό Στρατό.

Ο Φράγκος δεν άλλαξε σ' αυτά τα πέντε χρόνια. Ενας ακροδεξιός εθνικιστής ήταν και είναι. Δείτε, άλλωστε, το βιογραφικό του. Το 1970, μέσα στο σκοτάδι της χούντας, έμπαινε στην Ευελπίδων. Και το 1974 αποφοιτούσε. Για να μην πούμε για το βιβλίο του ή για τις κατηγορίες περί πραξικοπηματικής συμπεριφοράς που συνόδευαν την αποστράτευσή του.

Ούτε ο Πολάκης άλλαξε. Ενας τυχοδιώκτης και καριερίστας πρώην αριστερός ήταν και είναι. Απλά, δεν του βγαίνουν όλες οι κινήσεις. Κι ο Φράγκος φρόντισε να του το υπενθυμίσει (μη μας πείτε ότι δεν είναι αυτός που διέφρευσε την είδηση και τη σχετική φωτογραφία).

Χονδροειδής απόπειρα εξαπάτησης από Τσακαλώτο Χαλάζι πλειστηριασμών

Νοη paper που μοίρασε ο Τσακαλώτος την περασμένη Τρίτη ανέφερε τα εξής: «Πολλά μέσα ενημέρωσης ανακάλυψαν σήμερα "συμφωνία" της Κυβέρνησης για τη διενέργεια 130.000 πλειστηριασμών κατά τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Προς απογοήτευσή τους, όμως, οφείλουμε να ενημερώσουμε ότι τέτοια συμφωνία δεν υπάρχει».

Η Εκθεση Συμμόρφωσης των Θεσμών για την 3η αξιολόγηση, την οποία επικαλούνται τα συγκεκριμένα μέσα, αποτελεί το υλικό πληροφόρησης των κρατών - μελών της Ευρωζώνης για τη λήψη απόφασης και όχι το κείμενο της συμφωνίας.

Η χθεσινή συνεδρίαση του Eurogroup αποφάσισε το κλείσιμο της 3ης αξιολόγησης χωρίς να αναφέρεται στο ανακρινόμενο αριθμό πλειστηριασμών. Σημειώνεται, επίσης, ότι **στα επίσημα κείμενα της Συμφωνίας (SMO & TMU)** που περιλαμβάνουν τις δεσμεύσεις της χώρας για την επόμενη -και τελική- αξιολόγηση του ελληνικού Προγράμματος **δεν αναφέρεται πούθενά αριθμός πλειστηριασμών** (οι εμφάσεις στο πρωτότυπο).

Τι μας είπε ο Τσακαλώτος; Οτι δεν υπάρχει συμφωνία για συγκεκριμένο αριθμό πλειστηριασμών, όμως στην «έκθεση συμμόρφωσης», που είναι το κείμενο με το οποίο η τρόικα διαπιστώνει ότι η ελληνική κυβέρνηση υλοποίησε τα προαπαιτούμενα, αναφέρεται αριθμός πλειστηριασμών. Δηλαδή -πάντα σύμφωνα με τη λογική του noη paper- η τρόικα ενημέρωσε τα κράτη μέλη του Eurogroup για ορισμένο αριθμό πλειστηριασμών που πρέπει να γίνουν στην Ελλάδα, όμως το Eurogroup δεν έγραψε τον αριθμό στην απόφασή του, οπότε δεν υπάρχει καμιά συμφωνία, άρα και καμιά δεσμευση.

Αν αυτό σας θυμίζει τη... «δημιουργική ασάφεια» του Μπαρουφάκη, δεν κάνετε λάθος. Κάτι τέτοια επικαλούνταν οι Τσιπραιίοι το πρώτο εξάμηνο του 2015, μέχρι να μπορέσουν να παρουσιάσουν το τρίτο

Μνημόνιο σαν αναπόφευκτο. Ο Τσακαλώτος, βέβαια, είναι πονηρός. Δεν είναι καβαλημένο καλάμι σαν τον Μπαρουφάκη. Τον τσογλανόμαγκα τον κάνει μόνο όταν μιλάει στην ελληνική Βουλή. Στο Eurogroup είναι το «καλό παιδί», το γιουσουφάκι των ιμπεριαλιστών. Γι' αυτό και τον επαίνουν όλοι. Με την πονηριά που τον χαρακτηρίζει, λοιπόν, δεν έκανε κάποια επίσημη δήλωση, αλλά προτίμησε να «διαψεύσει» τις εφημερίδες με noη paper. Δηλαδή, με κάτι που επισήμως δεν υφίσταται ως τοποθέτηση της κυβέρνησης. Απ' αυτό το noη paper ως κρατήσουμε την ομολογία ότι υπάρχει **επίσημο κείμενο της ΕΕ** που αναφέρεται σε 130.000 πλειστηριασμούς τα επόμενα τέσσερα χρόνια (10.000 το 2018 και από 40.000 σε καθένα από τα επόμενα τρία χρόνια). Το ότι η «έκθεση συμμόρφωσης» που συντάσσει η τρόικα είναι επίσημο κείμενο και όχι ένα απλό πληροφοριακό δελτίο φαίνεται και από το γεγονός ότι η «Δήλωση του Eurogroup για την Ελλάδα» αναφέρεται ρητά σ' αυτήν.

Ο Τσακαλώτος προσπαθεί να κοροϊδέσει τον ελληνικό λαό. Στην ίδια τη Δήλωση του Eurogroup, οι πλειστηριασμοί αναφέρονται (δύο φορές μάλιστα) ως πρώτη προτεραιότητα της ελληνικής κυβέρνησης, βάσει της οποίας θα ελέγχεται. Μεταφράζουμε από το επίσημο κείμενο:

«Το Eurogroup καλεί τις ελληνικές αρχές να ολοκληρώσουν επείγοντως τα εκκρεμή προαπαιτούμενα. Το Eurogroup αναθέτει στο EWG να επαληθεύσει την πλήρη εφαρμογή των εκκρεμών προαπαιτούμενων βάσει αξιολόγησης από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Αυτό θα περιλαμβάνει μια αξιολόγηση **για να επιβεβαιωθεί ότι εξασφαλίζεται μια συνεχής και απρόσκοπτη ροή ηλεκτρονικών πλειστηριασμών**, καθώς και η ολοκλήρωση εκκρεμών κυβερνητικών δράσεων στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων» (η έμφαση δική μας).

Και παρακάτω:

«**Η μεταγενέστερη εκταμίευση για εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων οφειλών μπορεί να εγκριθεί από την EWG την άνοιξη, με την επιφύλαξη θετικής αναφοράς από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα για την εκκαθάριση καθαρών ληξιπρόθεσμων οφειλών με τη χρησιμοποίηση επίσης ιδίων πόρων και επιβεβαίωσης από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ότι η απρόσκοπτη ροή ηλεκτρονικών πλειστηριασμών συνεχίζεται**» (η έμφαση δική μας).

Όπως βλέπουμε, η παρακολούθηση της ροής των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών καθίσταται από το Eurogroup κεντρικό σημείο της επιτροπείας. Για να αποδευρευτεί το πρώτο (και μεγαλύτερο) τμήμα της δόσης των 6,7 δισ. ευρώ, θα αποφασίσει το EuroWorkingGroup, αφού προηγουμένως η τρόικα υποβάλει έκθεση για την υλοποίηση των εκκρεμών προαπαιτούμενων. Δε φτάνει, όμως, αυτή η έκθεση. Η τρόικα θα πρέπει να επιβεβαιώσει ότι ένα από τα προαπαιτούμενα, που έχει ήδη νομοθετηθεί, οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί, υλοποιείται κανονικά στην πράξη. Η δεύτερη (και μικρότερη υποδότη) θα δοθεί -όπως συνέβη και με την προηγούμενη αξιολόγηση- για την εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου. Ενώ τις προηγούμενες φορές όρος για την εκταμίευση αυτής της υποδότης ήταν η διαπίστωση ότι εξοφλήθηκαν οι προγραμματισμένες ληξιπρόθεσμες οφειλές, αυτή τη φορά προστίθεται και δεύτερος όρος. Ποιος είναι αυτός; «η επιβεβαίωση από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ότι η απρόσκοπτη ροή ηλεκτρονικών πλειστηριασμών συνεχίζεται!» Δηλαδή, η γοργή διεξαγωγή πλειστηριασμών καθίσταται κεντρικό ζήτημα ελέγχου της ελληνικής κυβέρνησης.

Η «έκθεση συμμόρφωσης» το αναφέρει χαρακτηριστικά: «Οι πλειστηριασμοί είναι κεντρικής σημασίας για την προσπάθεια που γίνεται για μείωση των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Η συμμετοχή των πλειστηριασμών για την επίτευξη του στόχου μείωσης των μη εξυπηρετούμενων δανείων, ο οποίος αυξήθηκε σε 13,5 δισ. ευρώ, ανέρχεται σε 30%». Στην ίδια έκθεση της τρόικας διαβάζουμε ότι «πρέπει να αποκατασταθεί η κουλτούρα πληρωμών» που υπονομεύτηκε καθώς «δημιουργήθηκε στους πολίτες η προσδοκία ότι δεν θα ρευστοποιηθούν τα περιουσιακά τους στοιχεία».

Είναι, λοιπόν, φανερό τι πρόκειται να γίνει. Όλο το βάρος πέφτει στην επιτάχυνση των ηλεκτρονικών πλει-

στηριασμών. Κι αυτό το βάρος θα είναι μεγαλύτερο, αν -όπως θεωρείται βέβαιο- τα επικείμενα stress tests των τραπεζών δείξουν προβλήματα κεφαλαιακής επάρκειας, λόγω «κόκκινων» δανείων. Το αν οι πλειστηριασμοί που θα γίνουν (ας σημειωθεί ότι δεν αφορούν μόνο τραπεζικά δάνεια, αλλά και ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία) θα είναι 130.000 ή λιγότεροι δεν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία. Τα νούμερα είναι ενδεικτικά και **δείχνουν την κατεύθυνση**.

Καμμενοπαπάρες

Στο μεταξύ, ενώ ο Τσακαλώτος έβγαίνει από το Eurogroup με το κολάρο των πλειστηριασμών περασμένο στο λαιμό του και την τρόικα να κρατάει το λουρί, στην Αθήνα ο Καμμένος, έχοντας πάρει φόρα μετά και το «μεγαλειώδες συλλαλητήριο για τη Μακεδονία μας», ανακήρυξε το 2018 ως «έτος μέριμνας προσωπικού» (αυτό «μυρίζει» εκλογές) και ως πρώτο μέτρο ανακοίνωσε την εξαγορά δανείων που έχουν πάρει στελέχη του στρατιωτικού μηχανισμού και δεν μπορούν να τα εξυπηρετήσουν.

Όπως εξήγησε, με το γνωστό ύφος του καραβανοπατέρα, τα δάνεια θα εξαγοραστούν από τις τράπεζες με ευνοϊκούς όρους, στο ποσοστό που θα πωλούνταν σε εισπρακτικές εταιρίες. Αντί να τα πάρει κάποια εισπρακτική εταιρία, θα τα πάρει ο Καμμένος, με λεφτά από τον Αυτόνομο Οικοδομικό Συνεταιρισμό Αξιωματικών. Πρόκειται, φυσικά, για παπάρ ολκής. Γιατί για να αγοράσει κάποιος πακέτα μη εξυπηρετούμενων δανείων θα πρέπει να δημιουργήσει εισπρακτική εταιρία, σύμφωνα με όσα έχουν νομοθετηθεί από την περίοδο της δεύτερης αξιολόγησης ήδη. Και δεν μπορεί ο καθένας να φτιάξει εισπρακτική εταιρία, ούτε να διαμορφώσει αυτός το πακέτο των δανείων που θα πάρει. Αυτό θα πρέπει να γίνει σε συνεργασία με την τράπεζα, που δεν έχει μόνο στεγαστικά δάνεια. Αμα ήταν έτσι, θα μπορούσε κάθε συνδικάτο που έχει κάποιον ιδιωτικού δικαίου συνεταιρισμό να διεκδικήσει τα μη εξυπηρετούμενα στεγαστικά δάνεια των μελών του, με την εγγύηση του αρμόδιου υπουργού.

Φυσικά, ο Καμμένος δε ζήτησε την άδεια του Τσακαλώτου για να κάνει αυτή την εξαγγελία. Κι αν του προστέτει έναν ακόμα πονοκέφαλο (στο βαθμό που η τρόικα πάρει στα σοβαρά τον Καμμένο και τις εξαγγελίες του), του είναι αδιάφορο πλέον.

Προβολές και συζητήσεις

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αμφιθέατρο 15.5 Αρσενίου, Αθήνα (Τσιμισκή 22, Θεσσαλονίκη)
Εισόδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

«Σαν ένας παρτιζάνος/ Που πέθανε πριν το Μάη του '45/
Θ' αρχίσω σιγά σιγά ν' αποσυντίθεται/ Μέσα στο
εκτυφλωτικό φως αυτής της θάλασσας,/ Ποιητής και πολίτης
ξεχασμένος».
(στίχοι από το ποίημα «Μια απελπισμένη ζωντάνια», Ποίηση
σε σχήμα τριαντάφυλλου)

Ο Πιερ Πάολο Παζολίνι (1922-1975), ηθοποιός, σεναριογράφος, ποιητής, συγγραφέας και σκηνοθέτης, υπήρξε ένα τεράστιο κεφάλαιο για την τέχνη του 20ού αιώνα, κυρίως μέσα από τη συνεισφορά του στον κινηματογράφο. Επηρεασμένος από τη μαρξιστική θεωρία και τα κινήματα της εποχής, στο έργο του στηλιτεύει και αποδομεί, «μην έχοντας ιερό και όσιο», τη σύγχρονη ιταλική -κι όχι μόνο- κοινωνική πραγματικότητα αλλά και τη θρησκεία, που είναι βουτηγμένες στην εκμετάλλευση και την αστική υποκρισία. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, το έργο του είχε προκαλέσει τόσες αντιδράσεις κι όλοι οι κατασταλτικοί μηχανισμοί ήταν εναντίον του.

Σε ένα μικρό αφιέρωμα, δεν μπορεί να καλυφθεί το εύρος της καλλιτεχνικής πορείας ενός τόσο δημιουργικού καλλιτέχνη, ωστόσο οι τέσσερις ταινίες που θα προβληθούν -ένα ντοκιμαντέρ και τρεις μυθοπλασίες- είναι μια καλή γεύση και μια πρώτη αφορμή για συζήτηση πάνω στο έργο του και τα ερωτήματα που θέτει.

-Παρασκευή 02/01/2018-

ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ

(Il Decameron, Ιταλία, 1971, 106')

Σκηνοθεσία: Πιερ Πάολο Παζολίνι

Σενάριο: Πιερ Πάολο Παζολίνι (βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Βοκκάκιου)

Φωτογραφία: Τονίνο ντέλι Κόλι

Μουσική: Ενιο Μορικόνε

Μοντάζ: Νίνο Μπαράλι, Τατιάνα Κασίνι Μορίτζι

Ηθοποιοί: Πιερ Πάολο Παζολίνι, Φράνκο Τσίτι, Νινέτο Νταβόλι, Βιτσέντζο Αμάτο

Παραγωγή: Αλμπέρτο Γκριμάλντι, Φράνκο Ροσελίνι

**Παρασκευές
στις 8:30**

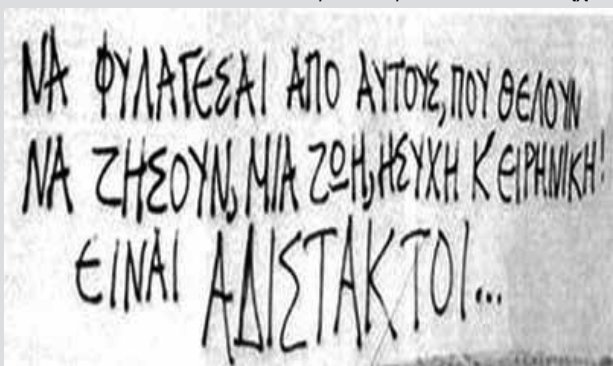
**Είσοδος
ελεύθερη**

**Αθήνα:
Αγαθουπόλεως 65
Θεσσαλονίκη:
Ιουστινιανού 24**

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Μπορεί ο ερίδματος να μην τιμά την αριστεροσύνη του (και γιατί ή πώς να το κάνει; Μήπως έχει;), τιμά όμως απαρέγκλιτα τους φίλους και συνδαιτημένους του. Έτσι, πριν καν ενημερώσει την αντιπολίτευση ή όποιον άλλο θεσμικό ή σχετικό φορέα, έσπευσε στον φίλτατό του Ιερώνυμο. Αναβαθμίζοντας -εκτός όλων των άλλων- και τον ρόλο της εντεύθεν Εκκλησίας στα πολιτικά πράγματα! Μετά τη νομιμοποίηση για παρέμβασή της στο μάθημα των Θρησκευτικών, τώρα έχουμε νομιμοποίησή της και σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Δυστυχώς δεν βρίσκουμε πλέον κατάλληλες λέξεις για να «ντύσουμε» κάποιες αναφορές μας...

«Το έθνος να λυπάστε αν φορεί ένδυμα που δεν το ύφανε. Ψωμί αν τρώει αλλά όχι απ' τη σοδειά του. Κρασί αν πίνει αλλά όχι από το πατητήρι του. Το έθνος να λυπάστε που δεν υψώνει τη φωνή παρά μονάχα στη πομπή της κηδείας. Που δεν συμφιλιώνεται παρά μονάχα μέσα στα ερείπιά του. Που δεν επαναστατεί παρά μονάχα σαν βρεθεί ο λαϊμός του ανάμεσα στο σπαθί και την πέτρα. Το έθνος να λυπάστε που έχει αλεπού για πολιτικό, απατεώνα για φιλόσοφο, μπαλώματα και απομμήσεις είναι η τέχνη του. Το έθνος να λυπάστε που έχει σοφούς από χρόνια βουβαμένους» (Khalil Gibran).

Φυσικά η Εκκλησία ήταν παρούσα στο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία, ομού μετά των άλλων ευαγών φορέων-στυλοβατών του έθνους. Μεταξύ άλλων «ωραίων», ένα κτίριο που είχε γλιτώσει από τη μανία των ναζί, κάηκε από τους επιγόνους τους. Ψιλά γράμματα.

«Δύναμη του φασισμού και αδυναμία της εργατικής τάξης είναι το ίδιο πράγμα. Αυτός είναι ο απολογισμός που θα κάνει η γερμανίδα κομμουνίστρια Clara Zetkin μετά τη νίκη του ιταλικού φασισμού και που θα είναι προφητικός γι' αυτό που θα συμβεί στη Γερμανία δέκα χρόνια αργότερα: "Προτού ο φασισμός κερδίσει στρατιωτικά, νίκησε πρώτα ιδεολογικά και πολιτικά την εργατική τάξη"» (Andre Glucksmann).

Από το συλλαλητήριο της συμβασιλεύουσας δεν έλειψαν κι όλοι εκείνοι οι μειωμένης αισθητικής και οριζόντων σαλτιμπάγκοι, κάτι απελέκητα κούτσουρα με τις αμφιέσεις και τις πανοπλίες τους, ικανές να κάνουν να γελάσει ακόμη κι η αγέλαστη βασιλοπούλα του παραμυθιού. «Vulgus vulgaris». Και με τον «μεγάλο αριθμό τους» έστειλαν το μήνυμά τους, το μήνυμα της άσοφης πλειοψηφίας και των ελαφρών -αν όχι υποβολιμαίων και βρώμικων- κριτηρίων, αυτό που οι δύσμοιροι πληρώνουμε αιώνες τώρα...

«Μια μεγάλη αράχνη σ' ένα παλιό σπίτι είχε απλώσει έναν όμορφο ιστό για να πιάσει μύγες. Κάθε φορά που μια μύγα προσγειωνόταν και πιανόταν στον ιστό της η αράχνη την έτρωγε, ώστε η επόμενη μύγα να έχει την εντύπωση πως ο ιστός είναι ένα ήσυχο και τερπνό λιμανάκι. Ωστόσο μια μέρα, μια αρκετά ευφυής μύγα βούιζε ώρα πάνω από τον ιστό χωρίς να προσγειώνεται, οπότε παρουσιάστηκε η αράχνη και της είπε "κατέβα κι έλα να καθίσεις". Η μύγα όμως ήταν πιο πονηρή από την αράχνη και της είπε: "Δεν πηγαίνω πουθενά όταν δεν βλέπω άλλες μύγες. Και σ' αυτό το σπίτι δεν βλέπω άλλες". Συνέχισε λοιπόν να πετάει κι έφτασε σ' ένα σημείο όπου είχαν συγκεντρωθεί πολλές, πάρα πολλές μύγες. Αμέσως θέλησε να πάει κοντά τους, όταν πέρασε από εκεί μουγκρίζοντας μια μέλισσα και της είπε: "Πρόσεχε ηλίθια, είναι μυγόχαρτο! Οι μύγες έχουν πέσει όλες στην παγίδα". "Ανοησίες" είπε η μύγα, "αυτές χορεύουν". Κι αμέσως κάθισε στο μυγόχαρτο σαν όλες τις άλλες. Συμπέρασμα: Μην εμπιστεύεσαι τις πλειοψηφίες. Αλλά ούτε και κανέναν άλλο» (James Thurber).

Το λέει ο πετροκότσηφας στο δροσερό τ' αυλάκι το λέν' στα πλάγια οι πέρδικες, στην ποταμιά τ' αηδόνια το λέν' στ' αμπέλια οι λυγρές, το λέν' με χίλια γέλια το λέει κι η Γκόλφω η όμορφη, το λέει με το τραγούδι: - Αλέξη που στρογγύλεψες το σώμα και τον λόγο για ρίξε κι άλλες παπαριές για να γελάει ο κόσμος.

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το πολιτικό και όχι το συναισθηματικό

Το μουσολινικού τύπου συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη για το «Μακεδονικό» είχε και αθλητικό ενδιαφέρον. Αφενός γιατί επίσημα οι ομάδες της πόλης, ΠΑΟΚ, Αρης, Απόλλωνας Πόντου και Ηρακλής (καλούσε τους οπαδούς στο γήπεδο και όχι στο συλλαλητήριο), με ανακοινώσεις τους δήλωσαν ότι η Μακεδονία είναι μία και αδιαπραγμάτευτη, ενώ στα γήπεδα υπάρχουν πανό με συνθήματα για «μία και ελληνική Μακεδονία», και αφετέρου γιατί όπως όλα τα δεδομένα δείχνουν στον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia ενεργή συμμετοχή είχαν οπαδοί με διακριτικά του ΠΑΟΚ.

Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, δεν είχαμε καμία αμφιβολία ότι οι διοικήσεις των ομάδων θα αγνοούσαν το δόγμα No Politica, που είναι η επίσημη «γραμμή» στο χώρο του αθλητισμού, αφού αυτό ως γνωστόν αφορά πολιτικές αναφορές που έχουν να κάνουν με αντικαπιταλιστικές και αντιφασιστικές ενέργειες εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου και της εξέδρας. Για μια ακόμη φορά αποδείχτηκε ότι η αστική τάξη και το σύστημα δεν έχουν κανέναν ενδοιασμό να χρησιμοποιήσουν τις αθλητικές ομάδες και τις οπαδικές Θύρες που έχουν υπό τον έλεγχό τους για να διαδώσουν και να προπαγανδίσουν τα αντιδραστικά τους μηνύματα. Οι ανακοινώσεις του ΠΑΟΚ και του Αρη, κυρίως, και το τρικάκι με τα σήματα των τεσσάρων ομάδων που καλούσε σε συμμετοχή στο συλλαλητήριο (από το ρεπορτάζ της στήλης προκύπτει ότι το συγκεκριμένο τρικάκι βγήκε από την κεντρική οργανωτική επιτροπή για τη διοργάνωση της εθνικιστικής σύναξης -ίσως να συμμετείχαν και κάποιοι από τον φασιστικό σύνδεσμο του ΠΑΟΚ «Μακεδόνες»- και όχι από κοινή πρωτοβουλία των οπαδών, αλλά αυτή η λεπτομέρεια δεν αλλάζει τα δεδομένα), έτυχαν ευρύτατης διάδοσης στον έντυπο και ηλεκτρονικό αθλητικό Τύπο και στα κανάλια.

Όλοι αυτοί που νυχθημερόν βρίσκουν με τα χειρότερα λόγια τους οργανωμένους οπαδούς (ανεξαρτήτως ομάδας) και ζητούν σκληρά κατασταλτικά μέτρα εναντίον τους και διάλυση των συνδέσμων, τάσσονταν υπέρ των ανακοινώσεών τους για συμμετοχή στο συλλαλητήριο και επαίνουσαν την «πατριωτική» τους στάση. Οι «αληταράδες» και τα «αποβράσματα» έγιναν ξαφνικά ο «υπερήφανος λαός που υπερασπίζεται την ελληνικότητα της Μακεδονίας». Αυτή η στάση του δημοσιογραφικού εσμού δείχνει ξεκάθαρα τη «δυναμική» που έχουν οι Θύρες των οργανωμένων οπαδών

και την αναγκαιότητα να γίνεται πολιτική δουλειά σε αυτές, σπάζοντας το δόγμα του No Politica, που προσπαθούν να επιβάλουν για τις αντιφασιστικές και επαναστατικές απόψεις στις εξέδρες των γηπέδων.

Για να μην παρεξηγηθεί η άποψή της, η στήλη δε θεωρεί ότι θα πρέπει να αποτελέσουν οι Θύρες το βασικό χώρο δουλειάς και πολιτικής ζύμωσης των εκτός των τειχών συλλογικότητων, ούτε ότι οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων θα αποτελέσουν την «ατμομηχανή» του επαναστατικού νεολαϊστικού κινήματος. Εχοντας όμως σαν δεδομένα ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι νεολαίοι που συμμετέχουν στις οπαδικές Θύρες προέρχονται από την εργατική τάξη και τη λυσαλαία προσπάθεια του αστικού εσμού να επιβάλει το οπαδικό και την αγάπη για την ομάδα κόντρα σε οποιαδήποτε πολιτική δράση, δεν μπορούμε να αδιαφορούμε και να χαρίσουμε αυτή τη σημαντική μερίδα των νεολαίων αμαχητί στους μεγαλοκαπιταλιστές προέδρους των ομάδων για να τους μετατρέψουν σε ιδιωτικούς στρατούς.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος και τη συμμετοχή οπαδών του ΠΑΟΚ στον εμπρησμό της κατάληψης, η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να διαφοροποιηθεί τόσο από αυτούς που τσουβαλιάζουν όλους τους οργανωμένους οπαδούς του ΠΑΟΚ και τους θεωρούν ακροδεξιούς και φασίστες όσο και από τους αντιφασίστες οπαδούς του ΠΑΟΚ, που από οπαδικό πατριωτισμό προσπαθούν να πείσουν ότι δε συμμετείχαν ΠΑΟΚτζήδες στη φασιστική ομάδα που έκαψε την Libertatia. Τονίσαμε παραπάνω την αναγκαιότητα να μην χαρίσει αμαχητί ο αντικαπιταλιστικός επαναστατικός χώρος τους νεολαίους των γηπέδων στο αστικό στρατόπεδο. Δε χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για να πείσουμε ότι το τσουβάλιασμα και η συνολική απαξίωση του οπαδικού κινήματος θα έχει αυτό το αποτέλεσμα.

Όλοι αυτοί οι «ξεκάθαροι»

Τα Αγγλικά είναι σαν του Τσίπρα και ασορτί με τους μασκάρδες ντυμένους Μακεδόνες, αλλά η εθνικιστική ανατριχίλα δεν αφήνει περιθώρια για γέλια.

ιδεολογικά, που θεωρούν κατάντια την ενασχόληση με τα αθλητικά δρώμενα και έγκλημα τη συμμετοχή σε κάποια οπαδική Θύρα, κλείνουν τα μάτια στην πραγματικότητα και αδιαφορούν για το ότι οι μεγαλύτερες συλλογικότητες της νεολαίας είναι οι οπαδικές Θύρες (η στήλη έχει αναφερθεί αρκετές φορές στους λόγους που έχουν οδηγήσει σε αυτή την πραγματικότητα, που σίγουρα δεν είναι ευχάριστη). Το αποτέλεσμα είναι ότι -πέρα από προθέσεις- αποτελούν την άλλη όψη του No Politica και επί της ουσίας διευκολύνουν την προσπάθεια του αστικού εσμού να επιβάλει την άποψή του και να ποτίσει με το δηλητηριό του τους οργανωμένους οπαδούς των ομάδων. Σε απλά ελληνικά, όταν στις Θύρες δεν υπάρχει αντιπαράθεση και οι φασίστες παίζουν μόνοι τους, τότε το αποτέλεσμα θα είναι πολύ χειρότερο από τη σημερινή κατάσταση.

Όσο για τους αντιφασίστες οπαδούς του ΠΑΟΚ, αλλά και των υπόλοιπων ομάδων, αφού διαχρονικά έχουμε παρόμοια περιστατικά με πρωταγωνιστές οπαδούς άλλων ομάδων, αυτό που μπορούμε να βγάλουμε σα γενικό συμπέρασμα είναι ότι η οπαδική υπόσταση είναι «αναπτυγμένη» περισσότερο από την πολιτική τους υπόσταση. Όταν οι καταστάσεις είναι ακραίες, όπως στον εμπρησμό της Libertatia, και πρέπει να διαλέξεις με ποιους θα πας και ποιους θ' αφήσεις, τότε δυστυχώς στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι νεολαίοι οπαδοί που δηλώνουν αντιφασίστες και αντικαπιταλιστές επιλέγουν να πάνε με την ομάδα και όχι με το κίνημα. Αισθάνονται την ανάγκη να υπερασπιστούν την οπαδική τιμή και όχι να αναγνωρίσουν το πρόβλημα και να προσπαθήσουν να το αντιμετωπίσουν. Το είδαμε και στην περίπτωση των οπαδών της ΑΕΚ, με τις επιθέσεις κατά κατοίκων και κυρίως κατά της «Στρούγκας».

Η στήλη δε θεωρεί ότι είναι κατακριτέος ο οπαδός της οποιασδήποτε ομάδας που προσπαθεί να κάνει πολιτική δουλειά στη Θύρα που δραστη-

ριοποιείται και οι συσχετισμοί είναι εναντίον του. Ούτε θα θεωρήσει συλλήβδην φασίστες όλους τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, επειδή κάποιοι από αυτούς συμμετείχαν στον εμπρησμό της κατάληψης. Θα ασκήσει όμως κριτική σε αυτούς που δηλώνουν «εκτός των τειχών» αλλά αρνούνται να παραδεχτούν ότι συνυπάρχουν στις Θύρες με φασίστες και ότι φωνάζουν μαζί τους για την ομάδα τους. Αν το θέμα της συνύπαρξης αντιμετωπιστεί με συναισθηματική φόρτιση και οπαδικό πατριωτισμό και όχι στην πολιτική του διάσταση, τότε αργά ή γρήγορα το παιχνίδι θα χαθεί και η κατάληξη θα είναι σαν αυτή της Original, που έχει χάσει την κινηματική της αναφορά και έχει μετατραπεί σε «αιχμή του δόρατος» για την προώθηση των επιχειρηματικών συμφερόντων του Μελισσανίδη.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Διαβάζοντας έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο, ακούγοντας ραδιόφωνο και βλέποντας τηλεόραση την επόμενη μέρα από τον θάνατο του Τζιμ Πανούση, κάποιος που δεν γνώριζε τα πολιτιστικά δρώμενα στη χώρα μας θα έβγαζε το συμπέρασμα ότι ο Τζιμάκος ήταν το Νο1 του ελληνικού καλλιτεχνικού στερεώματος. Ξαφνικά, άπαντες τον αγάπησαν και αναγνώρισαν το έργο και την προσφορά του, ακόμα και ο Νταλάρας. Όμως, αυτή που πραγματικά τίμησε τον Πανούση και απέδωσε τον καλύτερο φόρο τιμής στη μνήμη του ήταν η Ελένη Λουκά. Η γνωστή θεούσα βρέθηκε έξω από το νεκροταφείο της Νέας Μάκρης και έδωσε ένα μοναδικό σόου, φωνάζοντας εναντίον των σατανάδων και των αναρχοκομμουνιστών και λέγοντας ότι «οι ηθοποιοί και οι τραγουδιστές είναι τα όργανα του Διαβόλου. Ο Πανούσης ήταν του Σατανά, στην Κόλαση θα καίγεται τώρα. Ήταν του Σατανά, του Διαβόλου, ντροπή του...». Ήταν ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος για να τιμηθεί ο Τζιμάκος, ο οποίος -αν έχουν δίκιο οι χριστιανοί και υπάρχει μετά θάνατον ζωή- θα διασκέδασε παρά πολύ με αυτό το σόου. Είναι φανερό ότι η Λουκά είναι ερωτευμένη με τον Πανούση, άλλωστε τα ετερόνυμα έλκονται. Και βέβαια, αποδείχτηκε για μια ακόμα φορά η παντελής έλλειψη χιούμορ και καλλιτεχνικής παιδείας από τους μπάτσους. Μη μπορώντας να καταλάβουν το βαθύτατο νόημα της παράστασης που έδωσε και το δράμα που ζούσε η Λουκά μετά τον χαμό του Πανούση, δεν την άφησαν να θρηνησει με το δικό της μοναδικό τρόπο τον αγαπημένο της, αλλά την απομάκρυναν με τη βία από το χώρο του νεκροταφείου.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πιερ-Πάολο Παζολίνι: Alla mia nazione (στο έθνος μου)

Ούτε λαός αραβικός, ούτε λαός βαλκανικός, ούτε λαός αρχαίος μα έθνος ζωντανό, έθνος ευρωπαϊκό: και τι είσαι; Γη των δούλων, των πεινασμένων, των διεφθαρμένων ηγετών δουλοπάροικων, νομαρχών αντιδραστικών, δικηγορίσκων πασαλειμμένων με μπριγιαντίνη και πόδια βρώμικα φιλελεύθερων λειτουργών, θρασίμια όπως οι φαρισαίοι θείοι, ένα στρατόπεδο, ένα εργαστήρι, μια ελεύθερη παραλία,

► «Ποτέ ως τώρα ο Τρότσκι δεν είχε σταθερές γνώμες για κανένα σοβαρό ζήτημα του μαρξισμού, πάντα «τρώπωνε από τη χαραμάδα» σε τούτες ή εκείνες τις διαφωνίες και περνούσε από τη μια πλευρά στην άλλη» (Β.Ι. Ουλιάνοφ-Λένιν: «Το δικαίωμα των εθνών για αυτοδιάθεση»).

► ΚΑΙ στη Θεσσαλονίκη μπάτσοι-ναζί το ίδιο μαγαζί.

► «Το σπίτι σου, σπίτι μου»: κοινώς, όποτε γουστάρω μπαίνω για να ανακαλύψω ξένους χωρίς άδεια παραμονής. Μορφή: νομοσχέδιο. Χώρος: Βέλγιο. Συλλαμβάνοντες: οι μπάτσοι (ποιοι άλλοι...).

► Είπε ο Σκουρλέτης: «Ο Καμμένος δεν εκφράζει την κυβερνητική θέση για πΓΔΜ». Και τότε τι κάνει στην κυβέρνηση;

► Καθείς και το... κόμμα του (βλέπε Κ. Παπακώστα).

► Και όταν κάποιος Ισραηλινός πάρει θέση υπέρ της Αχεντ Ταμίμι και τυγχάνει συγγραφέας, το ναζιστιωνιστικό μόρφωμα που ακούει στο όνομα Ισραήλ απλώς εφαρμόζει... λογοκρισία. Τόσο ελεύθερα, δηλαδή...

► Το 1% των σούπερ πλουσίων κατέχει το 82% του παγκόσμιου πλούτου. Οι οχτώ πιο πλούσιοι έχουν περισσότερα από όσα το μισό των 3,6 δισ. φτωχότερων. Εξτρα-πρίμα λειτούργει ο καπιταλισμός.

► Ιδιωτικοποιήσεις: το ξεπούλημα συνεχίζεται. Αλλά η Μακεδονία είναι ελληνική...

► Η Ελντοράντο λύνει-δένει. Και πάλι η Μακεδονία είναι ελληνική...

► Βγήκαν οι μικρομεσαίοι αγρότες (ελπίζουμε χωρίς γαρούφαλα στα ΜΑΤ...).

► «Πρόγραμμα επιχορήγησης εποχικών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων για τη διατήρηση θέσεων εργασίας κατά τη χειμερινή περίοδο 2017-2018». Ευγενής επιχορηγός: ΟΑΕΔ. Χρήμα εργαζομένων στους καπιταλιστές.

► Είπε ο υπηρεσιακός υπ. οικ. της Γερμανίας Π. Αλτμάιερ ότι η Ελλάδα δεν θα χρειαστεί τέταρτο μνημόνιο. Μέτρα όμως;

► Για να 'χουν να λένε οι συριζανέλ.

► Μπουμ!

► «Φιλέτα» για τους πλειστηριασμούς του επόμενου τριμήνου. Ηλεκτρονική η διαδικασία.

► Θαρρεί πως έχει διααρχί το στέλεχος της ΟΝΝΕΔ που αποκάλεσε πιθήκους τους κατοίκους της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

► «Θερμή» υποδοχή του Τραμπ από χιλιάδες διαδηλωτές στην Ελβετία. Τόση αγάπη πια...

► Just my imagination...

► Ε, και τι θέλει να μας πει το Δ.Σ. της ΑΥΓΗΣ Α.Ε. με την ανακοίνωσή του; Οτι η απόλυση τριών εργαζομένων είναι αμελητέο ζήτημα;

► Για πολλές μπάτσες ο Σπίρτζης: «Στόχος μας είναι να ξηλωθούν όλοι οι σταθμοί διοδίων».

► «Η Αριστερά είναι για τα δύσκολα - Αυτή η Αριστερά, κράμα ρεαλισμού και οράματος...» (άρθρο στην ηλεκτρονική avgι.gr, 21-1-2018). Για τη βρωμοδουλειά εννοεί...

► Κατά μία ώρα αργότερα μετατέθηκε η λειτουργία των σχολείων στη Φλώρινα λόγω παγετού. Θέρμανση έχουν;

► Πρωτοσέλιδο στο Ριζοσπάστη (20-21/1/2018): «Οργάνωση της πάλης και όχι αναμονή!». Κι άλλα happenings και events;

► Πώς γίνεται, άραγε, άνοδος του Ριζοσπάστη (σύμφωνα με το δελτίο του πρακτορείου), ενώ εδώ και ένα χρόνο (Γενάρης 2017) η εφημερίδα αυτή περιορίσε κατά μία ημέρα την έκδοσή της;

► Αλήθεια, η Λιάνα δεν πήγε στο συλλαλητήριο;

► «Εμείς που σπουδάσαμε στον σοσιαλισμό» - άλλη μια πρωτοβουλία της Περισσός Α.Ε. στην υπεράσπιση του παλινорθωμένου καπιταλισμού.

► Τότε λεγόταν ΣΑΣΑ, σήμερα τό ονόμασαν Σ.Ε.Μ.Α. («Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας»).

► Ελα! Έχει και (μοναδικές) ιδιότητες η κάνναβη; (βλ. Τ.Ε. ΗΜΑΘΙΑΣ του Περισσού, Ριζοσπάστης, 20-21/1/2018, «Φαρμακευτική κάνναβη» - Εωλα και επικίνδυνα τα επιχειρή-

ένα πορνείο!

Εκατομμύρια μικροαστών, όπως τα εκατομμύρια των γουρουνιών βόσκουν σπρώχνοντας κάτω από τα άθικτα αρχοντικά ανάμεσα στις ξεβαμμένες πια αποικιακές κατοικίες, όπως οι εκκλησίες. Ακριβώς επειδή υπήρξες, δεν υπάρχουν πια, ακριβώς επειδή ήσουν συνείδηση τώρα είσαι ασυνείδητη. Και μόνο επειδή είσαι καθολική, δεν μπορείς να σκεφτείς πως το δικό σου κακό είναι κάθε κακό: ενοχή κάθε κακού. Βούλιαξε στην ωραία σου θάλασσα, κι ελευθέρωσε τον κόσμο.

ματα της κυβέρνησης».

► «Η ανάπτυξη του μαζικού εργατικού κινήματος στη Ρωσία, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της σοσιαλδημοκρατίας, χαρακτηρίζεται από τρία σημαντικά στάδια. Το πρώτο είναι το πέρασμα από τους στενούς προπαγανδιστικούς ομίλους στην πλατιά οικονομική ζύμωση μέσα στις μάζες. Το δεύτερο είναι το πέρασμα στην πολιτική ζύμωση μεγάλης κλίμακας και στις ανοιχτές διαδηλώσεις στους δρόμους. Το τρίτο είναι το πέρασμα στον πραγματικό εμφύλιο πόλεμο, στην άμεση επαναστατική πάλη, στην ένοπλη λαϊκή εξέγερση. Καθένα από αυτά τα περάσματα προετοιμαζόταν, από τη μια μεριά με τη δουλειά της σοσιαλιστικής σκέψης προς μια κυρίως κατεύθυνση και από την άλλη με τις βαθιές αλλαγές στις συνθήκες ζωής και σ' όλη την ψυχοσύνθεση της εργατικής τάξης, με την αφύπνιση ολόένα και νέων στρωμάτων της για μια πιο συνειδητή και πιο δραστήρια πάλη. Οι αλλαγές αυτές συντελούνταν κάποτε αθόρυβα. Το προλεταριάτο συγκέντρωνε δυνάμεις στα παρασκήνια, απαρατήρητα, προκαλώντας συχνά στους διανοούμενους απογοήτευση σχετικά με τη σταθερότητα και τη ζωτικότητα του μαζικού κινήματος». (Β.Ι. Ουλιάνοφ-Λένιν: «Νέα καθήκοντα και νέες δυνάμεις», Απαντα, τόμος 9, δημοσιευμένο στην «Φιριότ», 8/3 (23/2) 1905). Για σπάσιμο βιτρίνας και «ελεγχόμενες συγκρούσεις» δεν γράφει τίποτα...).

► «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ». Στη «διπλή ονομασία» διολισθαίνει η κυβέρνηση - Ριζοσπάστης, Πέμπτη, 11 Νοέμβρη 2004, ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

► Κι άλλο άρθρο του Ριζοσπάστη, Τρίτη, 21 Αυγούστου 2001: «ΠΓΔΜ- Βαφτίστηκε "Μακεδονία"»).

► «Υπό επιτήρηση η Ελλάδα μετά το πρόγραμμα» - Κλάους Ρέγκλινγκ. Δίχως φιοριτούρες. Για να μην μας «τα σπάσει» η συριζανέλικη προπαγάνδα.

► 8.171 θέσεις μονίμων υπαλλήλων καθαριότητας στους δήμους. Τέλος Μαρτίου ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ οι συμβασιούχοι στον τομέα καθαριότητας των δήμων.

► Οι κερατάδες που είχαν ξεσκιστεί να φωνάζουν για τη Μαρφίν, τώρα τηρούν σιγήν ιχθύος... (για τον εμπρησμό της Libertatia).

► Επικερδέστατο το ηλεκτρονικό τσιγάρο στις ΗΠΑ: τζίρος 4 δισ. δολάρια. Ηδη διανύει μια δεκαετία στη χώρα αυτή. Παρόλα αυτά: «Νέα έρευνα: Βοηθά ή βλάπτει το ηλεκτρονικό τσιγάρο;» - kathimerini.gr/944807).

► Κι ένας ευκίλιας στα «μακεδονίσματα» της Αθήνας.

► Τη Ν.Δ. προσπαθεί να προσεγγίσει ο (πρώην υφυπουργάρα) Π. Χαϊκάλης;

► Μπορεί να έσταξε η ουρά του γαϊδάρου...

► Ο εθνικισμός για το πόπολο, οι μπίζνες για τους καλούς φίλους: Ελλάκτωρ (κατ' εξακολούθηση) μπίζνες στην Τουρκία (βιολογικός καθαρισμός).

► Shine on you, crazy diamond.

► Αφού δεν είναι πια υπουργός ο Α. Μπαλτάς δηλώνει σε συνέντευξή του στην Καθημερινή (kathimerini.gr/944336/article/proswpa/): «Οι υπουργοί οφείλουν να λένε "όχι"».

► Λάβρος και ο Πατούλης και φυσικά εκτός επίσημης γραμμής ΝΔ: «Η θέση μας είναι ξεκάθαρη και διαπραγματεύτη, κι όχι σύνθετη. Στο ζήτημα της ονομασίας του γειτονικού μας Κράτους δεν μπορεί να υπάρξει καμία υποχώρηση από την πάγια εθνική θέση ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος και ως εκ τούτου, καθίσταται απαγορευτική κάθε χρήση του ονόματος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ από το κράτος των Σκοπίων». Λίγες μέρες πριν από το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας που -όπως τυχαίως- πέφτει τον ίδιο καιρό με «το κοπή το πίτα» του «ομίλου πολιτών Αθήνα, Πρωτεύουσα Ξανά», που αναμένει να μετατραπεί σε δημοτικό συνδυασμό, μέσω του οποίου ο σύζυγος της Πατούλαινας θέλει να διεκδικήσει τον Δήμο Αθηναίων.

► Κατόπιν τούτων, αναπάντητο παραμένει μόνο το ερώτημα: τι θα φορέσει η Πατούλαινα στο συλλαλητήριο της Αθήνας; Θα ντυθεί Ολυμπιάδα, Ρωξάνη ή Θεσσαλονίκη;

Βασίλης

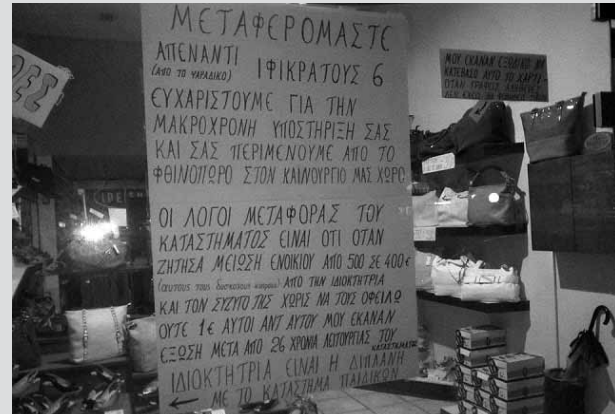
οι τοίχοι έχουν φωνή

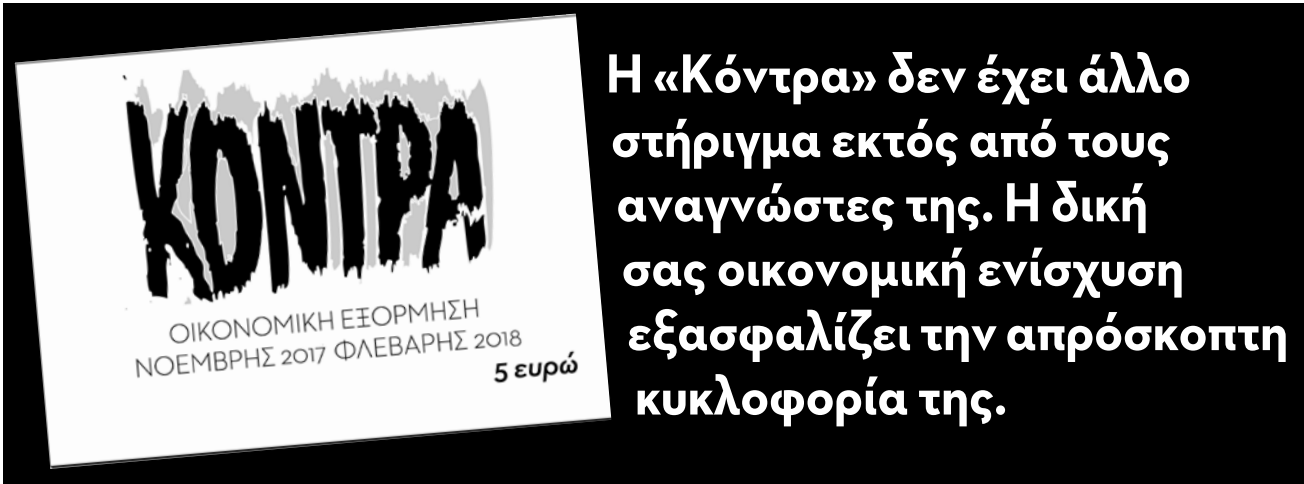
◆ Όχι, το Μαξίμου δεν έχει «μονταζιέρα» (μόνο η ΝΔ έχει). Απλή σύμπτωση είναι τα εξώφυλλα της ΕφΣυν και της Αυγής, των δύο «καθαρόαιμων» κυβερνητικών φυλλάδων. Η μία «διαπιστώνει» ότι «ακροδεξιό φάντασμα στοιχειώνει τη ΝΔ» και η άλλη «διαπιστώνει» ότι «ο Μπτσοτάκης είναι όμηρος αποστράτων, εθνικισμού και Ακροδεξιάς». Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κανένα πρόβλημα! Ο Καμμένος με το ακροδεξιό του μόρφωμα, ας πούμε, δεν κρατάει σε ομηρία τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μιλάμε για απλό κιτρινισμό, μιλάμε για γκεμπελισμό. Τα ίδια, βέβαια, κάνουν και οι φυλλάδες της Δεξιάς, όμως εδώ μας απασχολούν οι φυλλάδες που κάποτε μπορούσες να τις πεις εφημερίδες, γιατί τηρούσαν ένα μίνιμουμ πολιτισμού. Δεν προσπαθούσαν να ταΐσουν με σάπιο άχυρο το αναγνωστικό τους κοινό, αλλά αναγκάζονταν να χρησιμοποιούν πιο... σοφιστικές μεθόδους. Είναι τέτοια η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που πλέον οι σοφιστικές μέθοδοι αποδεικνύονται εντελώς αναποτελεσματικές. Σάπιο άχυρο κι όποιος το φάει. Επί της ουσίας δεν έχουμε να πούμε τίποτα (θα τα διαβάσετε σε άλλες στήλες). Σημειώνουμε μόνο πως και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ μπορούν να «χωνέψουν» την εθνικιστική πίεση στο εσωτερικό τους. Αλλωστε, δεν πρεσβεύουν παρά μια «ήπια» εκδοχή του ίδιου εθνικισμού, πασαλισμένη με αστικό πραγματισμό και με δεσμεύσεις έναντι ιμπεριαλιστικών κέντρων (ΗΠΑ-ΕΕ). Αφήνουν το πρόβλημα άλυτο και καθαρίζουν.

◆ Διαδηλώσεις γίνονται σε όλο τον κόσμο για την απελευθέρωση της 16χρονης Αχεντ Ταμίμι και της 21χρονης ξαδέρφης της Νουρ Ταμίμι. Η φωτογραφία είναι από εκδήλωση διαμαρτυρίας στη Νέα Υόρκη.

◆ Πρωτότυπος τρόπος διαμαρτυρίας εμπόρου. Επί 26 χρόνια πλήρωνε κανονικά το ενοίκιο. Όταν ζήτησε έκπτωση από 500 σε 400 ευρώ (λογική στις συνθήκες της κρίσης), του έκαναν έξωση. Κι αυτός έγραψε την ιστορία σ' ένα χαρτόνι που ανήρτησε στη βιτρίνα. Για να ξέρει η πελατεία, ότι η ανάληψη ιδιοκτήτρια είναι αυτή που έχει το διπλανό κατάστημα με τα παιδικά. Και να εξασφαλίσει την πελατεία στο νέο μαγαζί του.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Ερώτηση: «Η πιστοληπτική γραμμή στήριξης - την οποία προτείνει και ο κ. Στουρνάρας- θα ήταν μια προοπτική που θα αποκλείατε;». Απάντηση: «Η κυβέρνηση ακούει με πολλή προσοχή αυτά που λέει ο κ. Στουρνάρας στο πλαίσιο του θεσμικού του ρόλου! Επ, τι έγινε, ρε παιδιά; Τσίπρας αδειάζει Τζανακόπουλο; Δεν ήταν ο κυβερνητικός εκπρόσωπος που «την έπεσε»χριστουγεννιάτικα στον διοικητή της ΤτΕ; Δεν ήταν

από γερμανικές πηγές (λέγε με... Στουρνάρα), στη Φρανκφούρτη συζητήθηκε και προκρίθηκε και η λύση της «προληπτικής γραμμής πίστωσης» μετά τη λήξη του τρίτου Μνημόνιου. Διότι -σύμφωνα με τις ίδιες διαρροές- η απουσία «προγράμματος σταθερότητας», σε συνδυασμό με την παραμονή των ελληνικών ομολόγων σε πολύ χαμηλές βαθμίδες αξιολόγησης, θα κόψει από τις 21.8.2018 την πρόσβαση των ελληνικών τραπεζών στη

ΕΚΤ. Το μόνο βέβαιο είναι πως η ΕΚΤ δεν πείστηκε για την έξοδο με «μαξιλάρι ρευστότητας». Τα στελέχη της επιβεβαίωσαν μόνο τη συνάντηση, αρνούμενα οποιοδήποτε σχόλιο, γεγονός που σημαίνει ότι δεν επήλθε συμφωνία. Εγινε φανερό ότι ο Στουρνάρας δεν μιλούσε «εξ ιδίας πρωτοβουλίας», αλλά ως «ντουντούκα» του Ντράγκι.

Στη συνέντευξή του στο «Εθνος της Κυριακής» (από την οποία είναι η ερώτηση και

Eurogroup, αρχικά είπε ότι το θέμα της «προληπτικής πιστωτικής γραμμής» δε συζητήθηκε (ο Σεντένο είχε ήδη δηλώσει ότι εναπόκειται στην ελληνική κυβέρνηση αν θα ζητήσει «προληπτική πιστωτική γραμμή») και ότι «προχωρώντας προς το Πάσχα **θα συζητήσουμε και τη φύση της εξόδου**» (η «καθαρή έξοδος» έγινε πλέον... θέμα προς συζήτηση). Όταν ρωτήθηκε αν μπορεί να βεβαιώσει ότι η ελληνική κυβέρνηση δε θα ζητήσει

Με «μαξιλάρι ρευστότητας» ή «προληπτική γραμμή πίστωσης» Θα συνεχιστούν η κινεζοποίηση και ο αποικιοκρατικός έλεγχος

το Μαξίμου που με non paper κατηγόρησε τον Στουρνάρα περίπου ως υπονομευτή; Για να μη μιλήσουμε για το «μαντρόσκυλο» του Μαξίμου, τον «πολλά βαρύ» Πολάκη, που του έσσυρε και πάλι τα εξ αμάξης με το γνωστό παραληρηματικό του ύφος («αποτυχημένε πρώην, παραιτήσου απ' αυτό που είσαι νυν τα μνημόνια τελειώνουν, μην ονειρεύεσαι καινούργιο»).

Στον πολιτικά πυκνό χρόνο του ενός μήνα που πέρασε από τότε συνέβησαν πολλά. Ηρθαν μηνύματα από ευρωπαϊκής πλευράς. Αλλά κυρίως ήταν η εντυπωσιακή «απόβαση» του Στουρνάρα στην Φρανκφούρτη, επικεφαλής της αφρόκρεμας της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας (γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο), όπου τους τραπέζωσε ο διοικητής της γερμανικής κεντρικής τράπεζας (Μπούντεσταγκ) Γενς Βάιντμαν, παρουσία του γερμανού πρέσβη στην Αθήνα (όχι όμως και οποιουδήποτε εκπροσώπου της ελληνικής κυβέρνησης, ούτε καν του έλληνα πρέσβη στο Βερολίνο), και όλοι μαζί έκοψαν το «κοστούμι» της μετα-μνημονιακής περιόδου, όπως γράψαμε. Οι τραπεζίτες της παρέας συναντήθηκαν και με στελέχη της ΕΚΤ. Σύμφωνα με διαρροές

χρηματοδότηση από την ΕΚΤ και θα τις οδηγήσει ξανά στον ακριβότερο ΕΛΑ.

Με το που επέστρεψε από τις Βρυξέλλες ο Στουρνάρας και έκοψε την πίτα της ΤτΕ εξαπολύοντας ευθείες βολές κατά της κυβέρνησης, «τσουρουφλισμένος» ο Τσακαλώτος πήρε τη σάκα του και του έκανε βίζιτα στον τράπεζα. Στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε, προσδίδοντας επίσημο χαρακτήρα στη συνάντηση, έγραψε ότι «ενημέρωσε τον κ. Στουρνάρα για την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην πορεία των διαπραγματεύσεων, ενόψει του Eurogroup της 22ας Ιανουαρίου, ενώ από την πλευρά του ο κ. Στουρνάρας ενημέρωσε τον υπουργό για τις επαφές τις οποίες είχε στην Φρανκφούρτη και στο Λονδίνο και για την πορεία των τραπεζικών εξελίξεων».

Η συνέχεια δόθηκε στις Βρυξέλλες, όπου μετέβη και ο Δραγασάκης, για να συναντηθεί λίγο πριν αρχίσει η συνεδρίαση του Eurogroup- μαζί με τους Τσακαλώτο και Χουλιαράκη με το ηγετικό τρίο της ΕΚΤ (Ντράγκι, Κερέ, Ντρούντι). Θέμα συζήτησης ήταν, φυσικά, το μετά το Μνημόνιο καθεστώς. Δεν εκδόθηκε καμιά ανακοίνωση, ούτε έγινε κάποια διαρροή από ελληνικής πλευράς ή από πλευράς

η απάντηση που παραθέσαμε στην αρχή), που προηγήθηκε του Eurogroup, ο Τσίπρας δεν περιορίστηκε μόνο στη «γαργάρα» των όσων έσσαν οι υπουργοί του στον Στουρνάρα. Υπήρξε ιδιαίτερα προσεκτικός επί της ουσίας, υποστηρίζοντας ότι αυτός και η κυβέρνησή του δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να εφαρμόζουν την απόφαση του Eurogroup του περασμένου Ιούνη, που «καθορίζει τη δημιουργία ενός "μαξιλαριού" αρκετών δισεκατομμυρίων ευρώ που θα χρησιμοποιηθούν ακριβώς για αυτόν το σκοπό. Για να μην χρειάζεται, δηλαδή, στο τέλος του προγράμματος η πιστοληπτική γραμμή. **Μαζί με τους εταίρους μας αυτήν την απόφαση υλοποιούμε**». Αντίθετα από τις κατηγορηματικές δηλώσεις του παρελθόντος, αυτή τη φορά δεν έδωσε καμιά απάντηση και πέταξε το μπαλάκι στους ιμπεριαλιστές δανειστές: «*Συνεπώς, μη ζητάτε από εμένα να σας απαντήσω αν αποκλείω ή δεν αποκλείω κάτι. **Εμείς υλοποιούμε τις αποφάσεις***». Όσοι ξαφνικά έβαλαν στο τραπέζι κάτι άλλο πέρα από τις αποφάσεις, φαντάζομαι, οφείλουν να εξηγήσουν το γιατί. Ακόμα πιο αποκαλυπτικός ο Τσακαλώτος, στη συνέντευξη Τύπου μετά το

«προληπτική πιστωτική γραμμή», απάντησε ότι «*προφανώς **η φύση της εξόδου θα είναι μια συζήτηση***». Συμπλήρωσε πως «δεν βλέπω ότι τα θεσμικά όργανα έχουν μεγάλη επιθυμία για προληπτική γραμμή πίστωσης» και έδωσε μια νέα ερμηνεία του «μαξιλαριού»: «*Τα αποθεματικά ασφαλείας είναι μια "προληπτική γραμμή πίστωσης"* και τα 1,9 δισεκατομμύρια που πρόκειται να εκταμειωθούν τώρα αποτελούν μέρος αυτής της ρύθμισης!»

Είναι φανερό ότι η ΕΚΤ και οι έλληνες τραπεζίτες (για τους δικούς τους λόγους) επιμένουν στο άνοιγμα μιας «προληπτικής γραμμής πίστωσης» για τη μετα-μνημονιακή περίοδο. Το Eurogroup έχει αφήσει ανοιχτό το θέμα, μολονότι τον περασμένο Ιούνιο αποφάσισε τη δημιουργία «μαξιλαριού ρευστότητας», στο οποίο πηγαίνουν κάποια από τα δανεικά. Οι Τσιπραίοι, που μέχρι τώρα δήλωναν ότι «δεν τρέχει τίποτα» και η έξοδος θα είναι «καθαρή», έχουν αρχίσει φανερά να «μαζεύονται». Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί, όμως, είναι πως ανεξάρτητα από την **τεχνική** επιλογή («προληπτική γραμμή» ή «μαξιλάρι»), το μετα-μνημόνιο θα χαρακτηρίζεται από την κινεζοποίηση και τον αποικιοκρατικό έλεγχο.

βαθύ κόκκινο

Αστικός λαϊκισμός

«Γλείφοντας τον λαό» θα μπορούσε να είναι ο τίτλος ενός σατιρικού αναγνώσματος για τη στάση των αστικών κομμάτων μετά το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης. Όλοι είναι έτοιμοι να ξεχάσουν τον εθνικοφασιστικό οχετό που εξέμεσαν από του βήματος οι ομιλητές της σύναξης, τα καρναβάλια, τους απόστρατους λοκατζήδες, τα συνθήματα για τους «Γυφτοσκοπιανούς» και τον «τρελό τον στρατηγό» και να υποκληθούν στα αγνά αισθήματα του λαού, που όχι μόνο αποδέχτηκε όλο αυτό το εθνικιστικό τσίρκο, αλλά το χειροκροτούσε κιόλας.

Για μας ο λαός δεν έχει πάντα δίκιο. Όταν ο λαός σέρνεται κάτω από ξένες σημαίες, όταν υποστηρίζει άδικους πολέμους, όταν ζητά αφιονισμένος να τσαλαπατηθούν οι εθνικές ευαισθησίες ενός άλλου λαού, όταν αποθεώνει φασίστες караβανάδες και δεσποτάδες, δεν έχει δίκιο αλλά άδικο. Όπως είχε άδικο όταν στήριζε τον Μουσολίνι, τον Χίτλερ και τον Φράνκο. Και στο κάτω-κάτω, δεν ήταν όλος ο λαός εκεί. Ενα τμήμα του ήταν.

Φυσικά, ο λαός παρασύρεται και στρέφεται -χωρίς να το καταλαβαίνει- ενάντια στα συμφέροντά του. Χρέος μας είναι να το επισημαίνουμε, παρουσιάζοντάς του την αλήθεια, και όχι να τον γλείφουμε. Εγκλειστη στη φυλακή Μπρεσλάου, διαρκούντος του πρώτου παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού πολέμου, η Ρόζα Λούξεμπουργκ εξομολογούνταν τις σκέψεις της σε μια επιστολή προς τη στενή της φίλη Σόνια Λίμπκνεχτ. Η ιδιωτικότητα της επιστολής επέτρεψε στη Ρόζα μια ελευθεριότητα που μάλλον δε θα την είχε σ' ένα κείμενο προορισμένο για δημοσίευση.

«*Ξέρεις Σονίτσα, όσο περισσότερο διαρκεί αυτό, κι όσο περισσότερα είναι τα αισχρά και τερατώδη που συμβαίνουν κάθε μέρα, ξεπερνώντας όλα τα μέτρα και τα όρια, τόσο πιο ήρεμη και δυνατή γίνομαι μέσα μου. Είναι όπως όταν κάποιος βρίσκεται απέναντι σ' ένα φυσικό στοιχείο, σ' ένα μπουρίνι, σε μια πλημμύρα, σε μια έκλειψη ηλίου, που δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει με ηθικά μέτρα, αλλά πρέπει μόνο να τα ξετάσει σαν κάτι το δεδομένο, σαν αντικείμενο της προόδου και της γνώσης.*»

Τελικά δεν έχει νόημα να οργίζεσαι και να επαναστατείς ενάντια σ' όλη την ανθρωπότητα. Αυτοί είναι προφανώς οι μόνοι αντικειμενικοί επιφύλακτοι δρόμοι της Ιστορίας και θα πρέπει να τους ακολουθήσει, χωρίς όμως να κάνει λάθος στην κύρια κατεύθυνση. Εχω την αίσθηση ότι όλος αυτός ο ηθικός βούρκος πάνω στον οποίο περπατάμε, αυτό το μεγάλο τρελοκομείο που ζούμε, απ' τη μια μέρα στην άλλη θα μετατραπεί -σαν να το άγγιξε μια μαγική ράβδος- σε κάτι απίστευτα μεγάλο και ηρωικό. Κι αν ο πόλεμος κρατήσει μερικά χρόνια ακόμα - όχι μόνο μπορεί, αλλά πρέπει να γίνει αυτό.

Τότε, αυτοί ακριβώς οι ίδιοι άνθρωποι, που τώρα προσβάλλουν μπροστά στα μάτια μας το όνομα άνθρωπος, θα προχωρήσουν με ηρωισμό μπροστά, όλα τα σημερινά θα σβηστούν, θα εξολοθρευτούν, θα ξεχαστούν σαν να μην υπήρξαν ποτέ. Αυτή η σκέψη μου φέρνει άμετρη χαρά και την ίδια στιγμή μέσα μου υψώνεται μια φωνή που ζητάει αντίποινα και τιμωρία: *Πώς θα μπορούσαν να ξεχαστούν και να μείνουν ατιμώρητες όλες αυτές οι παλιανθρωπιές; Και αυτό το σημερινό κατακάθι της ανθρωπότητας, πώς μπορεί να προχωρήσει αύριο με υψωμένο κεφάλι, και πιθανά στεφανωμένο με δάφνες, στα ύψη της ανθρωπότητας και να βοηθήσει στην πραγματοποίηση των υψηλότερων ιδανικών; Αλλά έτσι είναι η Ιστορία.*

Θυμάμαι ακόμα, όταν ως φοιτήτρια στην Ζυρίχη διάβαζα με καυτά δάκρυα το βιβλίο του καθηγητή Ζίμπερς που περιέγραφε την συστηματική εκδίωξη και καταστροφή των ερυνθόδερμων της Αμερικής από τους Ευρωπαίους. Κι έσφιγγα τις γροθιές μου από απόγνωση, όχι μόνο για το ότι ήταν επιφύλακτο κάτι τέτοιο, αλλά γιατί όλα αυτά έμειναν ατιμώρητα, χωρίς εκδίκηση και αντίποινα. Ετρεμα από τον πόνο, γιατί όλοι αυτοί οι Ισπανοί, οι Αγγλοαμερικάνοι έχουν προ πολλού πεθάνει και σαπίσει και δεν μπορούν να ξανααστηθούν για να ζήσουν πάνω τους όλα αυτά τα μαρτύρια που έκαναν στους Ινδιάνους. Αλλά αυτά είναι παιδαριώδεις αντιλήψεις, κι έτσι οι σημερινές αμαρτίες και όλη η προστυχιά θα χαθούν στην ανακατωσούρα των ανεξόφλητων λογαριασμών της Ιστορίας, και σύντομα θα είναι όλοι πάλι “ένας ενωμένος λαός από αδέρφια”.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνιαία συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση